

Tacettin ÇETİNKAYA
cetinkayatacettin@yahoo.com

Türkiye, İslam'a hizmetinden dolayı tarihin en şerefli milletini barındıran önemli bir ülkedir. Dünya coğrafyasının en merkezi bir noktasındadır. Genç, kabiliyetli ve temiz bir nüfusa sahiptir. Bundan dolayı tarihi boyunca yeryüzünün öncüsü olmuştur.

Bu gün de yine yeryüzünün öncüsü olarak bütün insanlığa hakkını verecek bir dünyayı kurmanın çabasını taşımaktadır.

Bu nasıl olacaktır? Hakkı üstün tutarak, nefis terbiyesini en öne alarak ve maneviyatçı olunarak...

Bu yolla ancak insanlığa tarihte olduğu gibi beklenen hizmetleri yapmak mümkün olacaktır.

Hakkı üstün tutmak, nefis terbiyesi, maneviyatçılık...

Bu vasıflar terbiyeyle, dolayısıyla eğitimle kazanılır. Bu şuuru kazandırmada hem bu derginin hem de bu derginini muhatapları eğitimcilerin ve mürebbilerin önemli görevleri vardır.

Geçen sayıdan bu yana "portre"de model eğitimci ve mürebbileri-mizden örnekler sunuyoruz. Bu uygulamayı Yılmaz Bölükbaşı'nın kalemiyle sürdürüyoruz. Aslında Dr. Nuh Savaş Asr-ı Saadet'teki bu modelleri her sayımızda güzel bir tasnifle bize sunuyor.

Okyanus ötesi yazarlarımızdan Prof. Yusuf Progler, "İslami eğitimin batılılaştırılması" tehlikesine dikkat çekiyor.

Bu sayımızda üstün zekâlı çocukların eğitimi ile ilgili bir dosya var. Bu türden olağanüstü çocukların eğitimi Suffe, Kurtuba Medresesi ve Enderun modellerinde gizli.

"Öğretmenlik, öğrencilerin kalbini kazanma sanatıdır..." diyor değerli yazarımız Fahrettin Gün. "Bu açıdan bakıldığında öğretmenlik çok dikkat gerektiren bir meslektir. Bundan dolayı öğretmenlerin hata yapma lüksleri yoktur."

Bizzat sınıfta sıcak eğitim ortamının içinde deneyimlerini aktaran Halil İbrahim Kabak; "Çocuklarımızın helal kazançla mayasının oluşması, helal kazançla beslenmesi ve büyütülmesi gerekir." diyor.

"Sakin ihanet etme,
Batıla koşup gitme,
Ruh, bedeni kirlatme,
İnançlı ol çocuğum." diyor şairimiz Durmuş Koç.

Tüm yazarlarımız ve yazıları ile...

Dolu dolu bir "Millî Şuur".

Selam ve dua ile

İçindekiler

Contents

► İslam Üstündür, Dünya ve Ahiret Saadeti'nin Tek Çaresidir.....	4
► Öğretmenlik Öğrencilerin Kalbini Kazanma Sanatıdır.....	8
► 18. Milli Eğitim Şûrası ve Beklentiler.....	12
► Şuurlu Eğitim – 1.....	14
► İslami Eğitimin Batılılaştırılması – I.....	16
► Anlayıştaki İncelik Farklılıkları.....	20
► Kur'an Okuduğu İçin Tokatlanan Sahabe; Fâtıma Binti Hattab(Ra).....	22
► Hz. Peygamber'in Uygulamasında Davet ve Tebliğ.....	26
► Çocuklarımıza İslami Terbiyeyi Nasıl Verelim?.....	28
► Kur'an'ı Nasıl Ezberleyelim?.....	32
► Dinle Beni Çocuğum.....	34
► Kur'an'dan.....	35
► Üstün Yeteneklilerin Eğitimi.....	36
► Bükçe.....	40
► Ahmet Kaynak Hocam.....	44
► Rehberlik Öğretmenlerinin Eğitimi.....	46
► Sözün Gücü.....	49
► Minik Yük Vagonları.....	51
► Hükümetin Bir Eğitim - Gençlik Projesi Var mı?.....	54
► Peygamberimiz'den Hayat Suyu.....	57
► Öğretmenim, Canım Benim!.....	58
► Karikatür.....	63
► Bulmaca.....	64

Reklamlar

► Dünya SRC.....	25
► Dikimevi Sürücü Kursu.....	25
► TV5.....	31
► Özel Birikim Okulları.....	61
► Konya Sivil Toplum Kuruluşları.....	62

İsmail Hakkı AKKİRAZ
ÖĞ-DER Genel Başkanı

4

baş makale

Fahrettin GÜN
fahrettingun@gmail.com

8

eğitim - analiz

Ramazan AKSOY
Eğitimci

14

eğitim - şuur

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık süreli yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa AYDIN

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr. Nuh SAVAŞ
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Yılmaz BÖLÜKBAŞI
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Onur TURAN

Dr. Nuh SAVAŞ

Ankara Üniversitesi Öğretim Görevlisi

22

öncüler

Yüksel ASLAN

Eğitimci

36

araştırma

Hüseyin Kazan

Eğitimci

46

eğitim

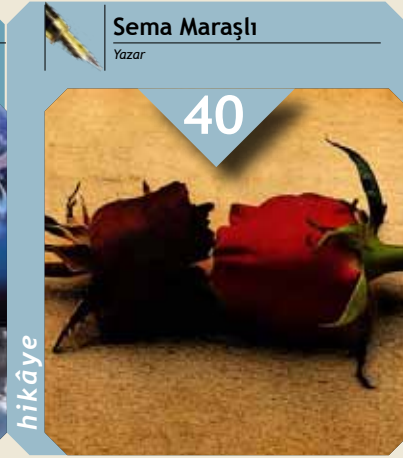

Nezir GÜL

Eğitimci

26

araştırma

Sema Maraşlı

Yazar

40

hikâye

Tarık Yılmaz BEKLER

54

makale

Nazif YILMAZ

Eğitimci

32

eğitim

Yılmaz BÖLÜKBAŞI

Eğitimci

44

portre

Yusuf YEŞİLKAYA

58

eğitim

İçindekiler

GRAFİK TASARIM

Millî Şuur Dergisi
0 (312) 286 18 83
Sinan ORAL
0505 517 73 01
snnorale@gmail.com

BASKI

Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No: 74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0 312) 341 40 75
Fax: (0 312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Ağustos - 2010

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420.Sk. No : 2/1
BALGAT / ANKARA
TEL: 0 (312) 286 18 83
FAX: 0 (312) 287 61 80
WEB: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

Millî Şuur Dergisi

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İslam Üstündür, Dünya ve Ahiret Saadetine Tek Çaresidir

İnsan Allah'ın kulu ve halifesidir. İnsan Allah'ın rızası olan İslam'ın yeryüzünde yürütülmesi, yaşanması ve yaşatılması için kuldur ve halifedir. “Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.” (Zariyat suresi.56-58) Bu ayette beyan edilen gerçek insanın dünya ve ahiret saadeti için öncelikle önemseyeceği bir gerçektir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Âlemlerin Rabbine, insanı eşrefi mahlûkat olarak yaratana, yaşatana, bilmediklerini öğretene, tek hak din olarak İslam'ı gönderene, mülkün sahibine, hesap gününün hâkimi, Allah(c.c)'a hamd ederiz, şükrederiz.

Rahmet peygamberi, öğret-menimiz, her şeyi tanzim edici liderimiz, örneğimiz, rehberimiz, efendimiz, peygamberimiz, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'ya salât ve selam ederiz.

Yaşadığımız asır insanlık tarihinde görülmedik hamlelerin, hilelerin, zulümlerin yapıldığı bir çağdır. Günümüz insanı çeşitli dış etkiler sebebi ile hem iç hem de dış dünyasını sürekli olarak değiştirmek çabası içerisinde.

Dünyada hak batıl mücadelesi ekseninde cereyan eden tehlikeli olaylara paralel olarak sanayileşmede, iletişimde, ulaşım vasıtalarında, teknolojiye büyük ilerlemeler kaydedilmiştir.

Bu gelişmeleri maddeci ve dünyacı bir anlayışla değerlendiren ilim ve fikir adamları insanların fiil ve davranışlarını belirleyen faktörler ile bu gün dünyacıların elde ettiği bu sonuçları mukayese ederken, bu gelişmişlik içerisinde insanoğlunun mutsuzluğunu, yaşanan krizleri ve bunalımları izah etmekte aceze düşmektedirler.

Bu insanların düştükleri acizlik halinden kurtulmaları için yüzeysel verilerle çalışmaya ilaveten daha derinlere dalıp kabuğun altında yatan gerçeği yakalamaları, bu gerçeğin kanun ve kurallarına ait ilme itibar etmeleri gerekir.

Gerçek Nedir, İlim nedir?

Gerçek: Sünnetullah'tır. Sünnetullah; Allah(c.c)'ın koyduğu ve kâinatın işleyişini belirleyen kanun ve kurallardır.

İlim: Sünnetullahın kaideleridir.

İlim adamlarının bu hususları idrak etmeleri gerekir. Çünkü mülkün sahibi Allah'tır. O mülkünün tek hâkimidir. İnsan ise eşrefi mahlûkat olarak yaratılmıştır. O sosyal bir varlıktır.

Bu mülk içinde kurulmuş muazzam nizamın insan davranışlarına hükmeden, bütün işlerini düzenleyen kanunlarına önce itaat etmesi, sonrada kanunlara karşı geliyor, kural tanımıyor, ıslaha yanaşmıyor diyerek toplumun bu sistemin dışında tutulması düşünülemez.

Biz insanoğlu olarak nasıl bir eğilimin içinde olursak olalım, sünnetullah hükmünü icra etmeye devam edecektir. Ve varlıklar yaratılmış olduğu gayeye uygun olarak belirlenmiş vakte kadar görevlerini icra edecektir.

Burada ana konumuz insanın yaratılış gayesi ve bu gayeye uygun olarak yerine getirmesi gereken sorumluluklarıdır.

İnsan Allah'ın kulu ve halifesidir. İnsan Allah'ın rızası olan İslam'ın yeryüzünde yürütülmesi, yaşanması ve yaşatılması için kuldur ve halifedir. "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır." (Zariyat sure-si.56-58) Bu ayette beyan edilen gerçek insanın dünya ve ahiret saadeti için öncelikle önemseyeceği bir gerçektir.

İnsanı yaratan Allah'tır. O bir robot olarak yaratılmamıştır. Akıllı bir varlıktır. Doğruyu yanlıştan, iyiyi kötünden, güzeli çirkinden, faydalıyı zararlıdan, adaleti zulümden ayırır. Cüzi irade sahibidir. Allah ona yolunu İslam olarak göstermiştir. Bu hususlar şu ayetlerde beyan edilmiştir. "Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini iştir ve görür kıldık. Şüphesiz biz ona (İslam'ı) yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör." (İnsan suresi. 2-3)

İlk insan Hz Adem (a.s) dir. O medenidir ve ilk peygamberdir. Kendisine kitap olarak 10 sahife

verilmiştir. O okur ve yazar idi. O ilk İslam peygamberidir. Bütün peygamberler İslam peygamberidirler. Allah kullarına dünya ve ahiret saadetine esaslarını bir din olarak peygamberleri vasıtası ile bildirmiştir. Kur'an'ın bize bildirdiğine göre Allah kullarına 104 kitap göndermiştir. 124 bin peygamberin gönderildiğini peygamberimiz bize haber vermektedir.

Son olarak gönderilen kitap, hükmü kıyamete kadar geçerli **Kur'an-ı Kerim**'dir.

Son peygamber ise bütün insanlığa peygamber olarak gönderilen **Hız Muhammed (s.a.v)** dir.

Gerçek şudur; kim din ve ahlakta, talim ve terbiyede, iktisat ve ekonomide, siyaset ve hukukta İslam'a uymuş ve peygamberlerin sünnetine tabi olmuş ise huzur bulmuştur. Kim de İslam'dan sapmış, nefsanîyet yoluna, Firavunların geleneğine tabi olmuşsa helak olmuştur.

Bu gerçeğin ta kendisidir. Bunu ilim ispat ediyor, tarih ve coğrafya ispat ediyor.

Kur'an-ı Kerim toplum hayatının hak batıl mücadelesi şeklinde geçen bu tarihi seyrini gözler önüne sererek insanların daha baştan sapıtılmalarını, kişi ve toplum olarak iyi bir başlangıç

yapmalarını hedeflemiştir. Şükredip İslam'a bağlanan toplumların mutlu sonu ile nankörlük edip İslam'dan yüz çeviren inkarcı toplumların akıbetleri mukayeseli olarak önümüze konulmuştur ki bundan ibret alalım ve İslam'a yapışarak şükreden kullardan olalım.

Toplumların helak sebeplerini Kur'an şöyle açıklamaktadır. Andolsun, sizden önceki nice nesilleri, peygamberleri kendilerine apaçık deliller getirdikleri halde, (yalanlayıp) zulmettikleri vakit helâk ettik. Onlar zaten inanacak değillerdi. İşte biz suçlu toplumu böyle cezalandırırız (Yunus suresi 13) "Eğer, o memleketlerin halkları iman etseler ve Allah'a karşı gelmekten sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereketler (in kapılarını) açardık. Fakat onlar yalanladılar, biz de kendilerini işledikleri günahlarından dolayı yakalayiverdik." (Araf,7/96)

İslam üstündür. Çünkü O Allah'tandır, tek hak dindir. Bütündür, mükemmeldir, eksikliği yoktur. Bütün insanlığa gönderilmiştir, Diğer dinlerin din olmaları hakiki değil itibardır. İnsanı yaratan Rabbimiz din olarak İslam'ı kabul etmektedir. İslam'dan başka hiçbir dine rızası yoktur. Bu gerçekler Kur'an'da net bir şekilde beyan edilmektedir. "Müşrikler istemeseler de dinini (İslam'ı)

İslam bütün bir hayat nizamıdır. İslam'ın yarısı kendisi değildir. Kur'an, kitapta beyan edilen emirlerin bir kısmına uyup diğer bir kısmını yerine getirmeyenleri net bir şekilde ikaz etmektedir. " ...Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir." (Bakara suresi:85)

bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur." (Saf suresi,9) "Allah nezdinde hak din İslam'dır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradır ki, aralarında ki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki Allah'ın hesabı çok çabuktur." (Ali İmran suresi,19) "...Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı beğendim..." (Maide suresi, 3) "Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Ali İmran suresi, 85)

İslam'ın esas alınmadığı yerde saadet, huzur, barış, adalet olmaz.

İslam insanın dünya ve ahiret saadetine tek çaresi ve ilacıdır.

İslam bütün bir hayat nizamıdır. İslam'ın yarısı kendisi değildir. Kur'an, kitapta beyan edilen emirlerin bir kısmına uyup diğer bir kısmını yerine getirmeyenleri net bir şekilde ikaz etmektedir. " ...Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir." (Bakara suresi, 85)

Dünya ve ahiret saadeti için insan, din ve ahlakta İslam'ı esas almalıdır. İnanç ve ibadet esaslarında, ahlak esaslarında İslam'a itibar eden toplumlar sevgi, saygı, hoşgörü, hakların koruması, insanların birbirleri ile hayırda ve ıslahta yarışması zirve yapacaktır. Aksi halde din ve ahlakta İslam'ın esas alınmadığı toplumlar adâlet ve hakların gözetilmesi esas uygulanmayacağından toplumda iç huzursuzluklar,

anarşi, çatışmalar, temelden sapmalar derken sonu başıbozuluk ve hüsrarla biten kurumsal çöküşler gözükecektir. İslam zınnayı, yalanı, kibri haram kılmıştır. "Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi?" (İbrahim suresi, 28) Burada bahsedilen nimet İslam nimetidir.

Yine insan, dünya ve ahiret saadeti için iktisat ve ekonomide İslam'ın temel prensiplerine itibar etmelidir. İslam'ın iktisat ve ekonomi ile ilgili koyduğu esaslar evrenseldir. Sömürüye, tekelleşmeye, her türlü adil olmayan uygulamalara fırsat vermez. Çünkü İslam dininin amacı insanların dünya işlerini düzene sokmak, toplum yararına olan işleri kişisel işlere tercih etmek, zaruri ihtiyaçları öne almak, insana saygı gösterilmesini sağlamak, ne suretle olursa olsun sömürölüp istismar edilmesini önlemek, hak talebinde zorbalığa meydan vermemektir.

Faizin, hırsızlığın, kumarın, tekelciliğin, gaspın, hilenin, dolandırıcılığın, aşırı kazancın haram sayılması yukarıda sayılan amaçlar doğrultusunda olmuştur.

İslam tekelleşmeye ve malın sadece zenginler arasında dolaşan bir unsur olmasına karşıdır. Kur'an-ı Kerim bize insan hayatının tarihi mukayesesini yapmakta ve son derce önemli bir kurala işaret ederek toplumsal çöküş, azgınlık ve içten çürümenin nedenlerinden birisinin de sermayenin belli kesimlerin elinde toplanmasını göstermektedir. "...O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir). Peygamber size ne veriyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir." (Haşr suresi, 7)

"Allah kullarına rızık bol bol verseydi, yeryüzünde azarlardı. Fakat O, (rızık) dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarının haberini alandır, onları görendir." (Şura suresi, 27)

İslam'ın iktisat esasları diğer iktisat sistemlerinden farklı olarak sosyal adaleti gerçekleştirir. Kardeşin kardeşi sömürmesine engeller. Toplumda doğal olmayan farkları ortadan kaldırır. Toplumun bütün fertlerine fırsat eşitliği sağlar. Sermayenin küçük bir azınlığın elinde birikmesini engeller. Servetin gösteriş, sefahat, ahlak bozukluğu ve zulüm aracı olarak kullanılmasını engeller. Bu özelliği sebebiyle İslam'ın iktisat esasları toplumun maddi ve manevi refahının tek çaresidir. "Ve ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle yapın; insanlara eşyalarını eksik vermeyin; yeryüzünde bozguncular olarak dolaşmayın." (Hud suresi, 85) ayeti İslam iktisadının en önemli esasını açıklamaktadır.

Ve yine insan, dünya ve ahiret saadeti için siyaset ve hukukta İslam'ın koyduğu esaslara itikat ve itibar etmelidir. İslam'ın siyasete ve hukuka getirdiği temel esas adalet ve şefkattir. Nitekim Kur'an bu gerçeği şöyle açıklar. "Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." (Nahl suresi, 90) "Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır." (Sad suresi, 26) "Yarattıklarımızdan, daima hakka ileten ve adaleti hak ile yerine getiren bir millet bulunur." (Araf suresi, 181)

İslam'ın maruf ve münker esasları bütün insanlığın dünya

saadeti için vaz edilmiş bir nizamdır. Buna göre temel haklar (yaşama, aklın ve neslin korunması, inandığı gibi yaşama hakkı gibi) konularında herkes eşittir. İslam'ın helal ve haram esasları Müslümanlar için özeldir ve bu esaslara sadece Müslümanlar itibar ederler. İslamda siyaset insanların dünya ve ahiret saadetine yönetim imkânı ile vesile olmak için yapılır. Ancak bu anlayışla yapılan siyaset insanlara saadet getirir.

Ve yine insan dünya ve ahiret saadeti için talim ve terbiyede İslam'ın temel esaslarına tabi olmalıdır. Bir Müslüman'a göre mükemmel eğitim ve öğretim ilkeleri; maddesiyle, manasıyla, insanıyla, toplumuyla İslam'ın temel esaslarından doğar.

İslam'da talim ve terbiye esaslarının ilk ilkesi, tevhit dinine bağlı salih nesiller yetiştirmek, yaratıcısını hem inanç ve düşünce olarak hem de ilim olarak yakinen bilip tanıyan, O'ndan başkasının önünde eğilmeyen, kişilikli bir insan meydana getirmektir. Çünkü yalnız gönüllerde kalan kuru bir inanç dürüst bir hayat tarzı için yeterli değildir.

İslam mücerret yani soyut bir talim ve terbiye öngörmez. Eğitim ve öğretimi Allah'ı bilmek ve tanımak ile insanı bilmek ve tanımak esası üzerine bina eder. Nitekim peygamberimize ilk inen ayetler bu konuyu tanzim etmektedir. "Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılanmış yumurtadan yarattı. Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti." (Alak suresi, 1-5) Bu ayetlerde beyan edilen esaslar dikkatlice incelendiğinde talim ve terbiyenin insanla yaratan Rab arasında ki kulluk münasebeti çerçevesinde ele alındığı görülür.

İslam, halife olan insanın dünyadaki temsilcilik görevini mü-

kemmel bir şekilde yapabilmesi için, kendi iç dünyasında ruh, beden ve akıl yönünden dengeli ve mükemmel bir kimse olarak yetişmesini sağlar.

Bu geçekler ışığında diyebiliriz ki, talim ve terbiyeyi İslam'ın temel esaslarından arındırma ve nesilleri materyalist bir anlayışla yaratıldığı fitrata aykırı olarak yetiştirme gayretleri ülkemize ve bütün insanlığa yapılacak en büyük zulümdür.

İslam eğitim ve öğretimde diğer alanlarda olduğu gibi hakkı üstün tutmayı, nefis terbiyesini ve maneviyatçılığı benimser. Bu anlayışla yetişen nesiller, daha çocukluğundan itibaren, gençliği ve olgunluğu süresince, toplumdaki yeri ve mevkiine göre, eğitimin kazandırdığı ruhla yaptığı işi en iyi yapmaya, insanlığın saadeti için ihtiyaç duyulan buluşları icat etmeye, toplumu tahrip edecek her türlü muzır unsurlara karşı mücadeleye var gücüyle gayret eder.

Sonuç olarak ben Müslüman'ım diyen herkesin itikat edeceği ve gerçekleşmesi için ümmet halinde cihat edeceği tek gerçek "İslam üstündür, dünya ve ahiret saadeti için tek çaredir, İslamsız saadet olmaz." geçegidir.

Rabbimiz buyuruyor. "Allah kimin gönlünü İslam'a açmışsa o, Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler." (Zümer suresi, 22) "İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez." (Saff suresi, 7) "De ki: Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. Ancak bana, ilah'ınızın, sadece bir ilah olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın." (Kehf suresi, 110)

Öğretmenlik Öğrencilerin Kalbini Kazanma Sanatıdır...

*“Muallimim” diyen olmak gerektir îmanlı;
Edebli sonra liyâkatli sonra vicdanlı.*

Bu dördü olmadan olmaz: Vazîfe çünkü büyük;”
(Mehmed Âkif)

Hız. Peygamber’in muallim olarak en büyük çabası gayreti “Toplumu güzel ahlâk sahibi yapmak” bir başka ifadeyle yetiştirip eğittiği sahabelerle “Güzel ahlâklı bir toplum” oluşturmak olmuştur. Bu nedenle Peygamber Efendimiz yine bir hadislerinde bahsettiğimiz bu gerçekliğe dikkat çekerek Peygamber olarak asıl amacının “Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim” ifadesiyle açıklamış ve bu gerçeğe dikkat çekmiş vurgu yapmıştır.

Öğretmen, eğitimci, muallim gibi sıfat ve unvanlar taşınması zor aynı zamanda çok onurlu ve ayrıcalıklı sıfatlardır. Çünkü bu unvanları hakkıyla taşıyıp gereğini yerine getirenler büyük bir sanat olan insan yetiştirme sanatının güzide birer mensuplarıdır.

Gerçekten de eğitim başlı başına bir sanat insan yetiştirme sanatıdır. Her bir eğitimci bir ruh arkeologu misali çocukların ruh ve düşünce dünyalarını güzel fikirlerle bezeyip onları ahlâklı birer insan olarak yetiştirirler. Bu noktada Hız. Peygamber (s.a.v.)’in “Ben bir muallim olarak gönderildim”^{*} ifadesi öğretmenlik mesleğinin ne denli anlamlı ve önemli bir meslek olduğunu ortaya koyan bir hadistir. Bu hadis öğretmenlik mesleği için hem en büyük paye hem de en büyük bir ayrıcalıktır.

Hız. Peygamber’in muallim olarak en büyük çabası gayreti “Toplumu güzel ahlâk sahibi yapmak” bir başka ifadeyle yetiştirip eğittiği sahabelerle “Güzel ahlâklı bir toplum” oluşturmak olmuştur. Bu nedenle Peygamber Efendimiz yine bir hadislerinde bahsettiğimiz bu gerçekliğe dikkat çekerek Peygamber olarak asıl amacının “Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim”^{***} ifadesiyle açıklamış ve bu gerçeğe dikkat çekmiş, vurgu yapmıştır. Hız. Peygamber (s.a.v.)’in bu hadisinden hareketle eğitim ve öğretimi; “İnsanı güzel ahlâk sahibi yapmak” faaliyeti olarak nitelerken öğretmenliği de bu faaliyeti icra eden kişiler olarak nitelememiz pekâlâ mümkündür. Bu sebeptendir ki dünyanın en meşakkatli en zor, bir o kadar da en güzel mesleklerinden biri öğretmenliktir. Öğrencilerle uğraşmak onlarla

hemhal olmak onları yönlendirip istikamet vermek çok emek isteyen ulvi bir iş ulvi bir eylemdir.

Bu açıdan bakıldığında öğretmenlik çok dikkat gerektiren bir meslektir. Bundan dolayı öğretmenlerin hata yapma lüksleri yoktur.

Öğretmen bir kuyumcu tizliği ile fidan gibi büyüyen çocukları maddi ve manevi olarak eğitecektir. Bu eğitim sırasında öğretmenler alabildiğine duyarlı davranarak çocukların ruh ve düşünce dünyalarını müsbet olarak etkileyeceklerdir. Yetkin ve o derece mesleğine kendilerini adanmış olmaları öğretmenler için bir ön koşuldur bir zorunluluktur.

Bu noktada ilkokuldan üniversiteye kadar onlarca öğretmenin hayatımıza yön verdiği bir gerçektir. Ne var ki ilk ve orta mektepten başlayarak neredeyse

yirmi yıla yaklaşan eğitim-öğretim döneminden geriye doğru baktığımızda bütün öğretmenleri değil de bazı öğretmenleri hatırlamamız ilginçtir. Dayakçı öğretmenler notu silah olarak kullanan öğretmenler öğrenciler arasında ayırım yapan gururlarını kırıp öğrencilerini rencide eden öğretmenler nedense pek hatırlanmaz. Hatırlansa dahi hayırla kulakları çınlatılmaz. Hatta bazen yıllar sonra karşılaşıldığında bile görmezden gelinip bir selâm bile esirgenir. Fakat öyle öğretmenler de vardır ki bir ömür boyu unutulmaz. Konu eğitimden açıldığında hep onlardan bahsedilir örnekler verilir ve hep hayırla anılır karşılaşıldığında saygıyla elleri öpülür. İşte bu çok başarılı hayatımıza yön veren hayatımızda yer eden öğretmen modeline olan ihtiyacımız bugün dünden daha fazladır. İnançlı, yetkin, bilinçli, sabırlı, fedakâr, gayretli, azimli öğretmenler topluma yön veren, insanlığa hizmet eden toplum öncüleridir.

Öğretmenler nesilleri geleceğe hazırlayan insanlardır. Dolayısıyla çok boyutlu ve önemli görevleri olan öğretmenler bu yüce görevin bilincinde olarak mesleklerinin hakkını vermeli ve görevlerini mükemmelen yerine getirmelidirler.

Öğretmenlerin mesleklerinde başarılı olabilmeleri için her şeyden önemlisi görevlerinin idraki içinde olup mesleklerini fazlasıyla önemseyip sevmelidirler. Bu noktada yalnızca meslek sevgisi de yeterli değildir. Aynı zamanda mesleğin gerektirdiği bilgi ve donanım da sahip olmak gerekmektedir. Yunus Emre'nin:

*"İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir.
Sen kendini bilmezsen
Ya nice okumaktır."*

Mısralarında öngördüğü bilinçte olmalıdırlar. Kaldı ki yine öğretmenlerin bunların yanı sıra başka hususiyetleri de taşımaları gerekmektedir.

Öğretmenler davranışlarıyla giyim ve kuşamlarıyla meslek bilgileriyle öğrencilere örnek olmalıdırlar. En az bunlar kadar önemli olan bir husus da bilgi beceri ve güzel ahlaklarıyla öğrenciler için örnek bir model olmalı mesleğinin gereklerini yerine getirirken öğrencilere sevgi ve şefkat gösterip onları kendi çocukları gibi sevip saymalıdırlar. Bu nedenle öğretmenliği "öğrencilerin kalbini kazanma ve onları iyiye güzele yönlendirme" sanatı olarak tanımlarsak pek doğru ve yerinde bir niteleme yapmış oluruz. Dolayısıyla başarılı bir öğretmen olmak için bireylerin sahip olması gereken özellikleri sıralamaya kalkarsak şu özelliklerle karşılaşırız:

- Allah korkusu
- Güzel ahlâk
- Sağlam bir kişilik
- Vakar ve ciddiyet
- Davranışlarda tutarlılık

- Sabır ve özveri
- Sevgi ve müsamaha
- Anlayış ve zekâ
- Adaletli yaklaşım
- Branşında yetkinlik
- Samimiyet ve ihlâs
- Diyalogda tutarlılık
- İletişimde başarılı olmak
- Sözleriyle davranışları arasında uygunluk
- Giyim - kuşama özen göstermek
- Mesleki formasyonda yeterlilik
- Başarı ve azim...

Bu gibi vasıfları taşıyan bir insan eğitim sanatının yerine getirilmesinde ideal bir adaydır. Dolayısıyla geriye mesleğini icra ederken dikkat etmesi gereken unsurlar kalmaktadır. Gerekli zihni ve bilgi hazırlığı yapıp anlatılacak konu planlandıktan sonra bir öğretmenin başarılı olup

öğrencilerinin kalplerini kazanması için ise şu hususlara dikkat etmesi gerekmektedir:

- Ders verirken sürekli olarak Allah rızası gözetilmelidir.
- Derslere vaktinde girilmeli ve bu bir prensip hâline getirilmelidir.
- Sınıfa girerken ceketin düğmeleri iliklenmelidir. Öğretmenin bu davranışı öğrencilerin dikkatinden kaçmayıp onları da aynı davranışı yapmaya ve saygılı olmaya zorlayacaktır.
- Sınıfa girdikten sonra öğrencilere selam verilmeli ve teşekkür edip yerlerine oturtulmalıdır.
- Derse kaşlar çatılmış kızgın ve öfkeli bir biçimde değil alabildiğine rahat ve emin bir tavırla girilmeli ve öğrencilere tebessüm edilmelidir.
- Anlatılacak konu tahtaya düzgün bir şekilde yazılmalı, tahta sürekli kullanılmalıdır.
- Öğrencilere uygun bir lisanla "Arkadaşlar, Gençler, Hanımefendiler, Beyefendiler" şeklinde hitap edilmelidir.
- Derse başlamadan önce öğrencilerin her biriyle göz teması kurulmalıdır.

- Derse girildikten sonra sınıfta bir iki defa dolaşılıp öğrencilerin psikolojik durumları analiz edilmeli ve düşünceli öğrenciler kısa esprilerle derse motive edilmelidir. Öğrencilerin hâl ve hatırlarını sormak etkin bir yöntemdir. Derslerinin nasıl gittiği, sağlık durumlarının nasıl olduğu gibi...
- Öğrencinin kılık kıyafeti gözden geçirilmeli, kıyafeti bozuk olanlar kibar bir biçimde uyarılmalıdır. Şayet yeni bir ayakkabı, yeni bir ceket giyen öğrenci varsa mutlaka yeni giysileri görülmeli ve iyi günlerde giymesi dileğinde bulunulmalıdır.
- Derse girdikten sonra mutlaka "iyi dersler" temennisinde bulunulmalıdır.
- Derse girilen sınıfların düzenine ve temizliğine dikkat edilmelidir.
- Derse başlanırken konumuz şudur şeklinde klasik bir başlangıç yerine bir anekdot bir küçük hikaye ya da bir soruyla derse başlanılmalıdır. Özellikle derse ilgisiz kalan öğrencilere işlenecek konuyla ilgili sorular sorarak derse başlangıç yapmak iyi bir yöntemdir.
- Ders anlatım sırasında sınıfta dolaşılmalı öğrencilerin ilgisi-

ni çekecek bir konumda bulunarak ders anlatılmamalıdır.

- Dersi anlatırken ses tonu iyi ayarlanmalı, herkesin duyabileceği bir ses tonuyla kimi zaman sesini yükseltip kimi zaman da ses tonunu azaltarak öğrencilerin dikkatini çekmelidir.
- Anlatım esnasında diksiyona fazlasıyla dikkat etmeli kelimeleri çok iyi telaffuz etmelidir.
- Beden dili çok iyi kullanılmalı, jest ve mimiklerle konuların anlaşılmasına yardımcı olunmalıdır.
- Anlatım içten ve samimi olunmalı. Bu samimiyetin konunun öğrenciler tarafından anlaşılıp özümsemesinde büyük bir katkısı olacaktır.
- Ders esnasında öğrenciler sürekli canlı ve dinamik tutulmalıdır.
- Her öğrenciye mümkünse ismiyle hitap edilmeli ve böylelikle onların önemsendiği değer verildiği gösterilmelidir.
- Her öğrenciye eşit mesafede durulmalı, öğrenciler arasında ayırım yapılmamalı, herkese adaletli bir şekilde davranılmalıdır.
- Konuyu bir süre anlattıktan sonra öğrencilerin derse ilgisini çekmek için onlarla konunun anlaşılması noktasında sorular sorulmalıdır.
- Öğretmen sınıfı büyük bir koro yöneten bir orkestra şefi gibi yönetmeli ve her öğrenciyi derse dâhil etmelidir.
- Ders anlatırken dersi renklendirecek örnekler vermeye özen göstermeli günlük hayattan örnekler seçilmesine dikkat edilmelidir.
- Dersin ortalarına doğru öğrencilerin azalan dikkatini yoğunlaştırmak için konuyla ilgili bir hikâye bir anekdot bir fıkra anlatılmalıdır.

- Konuyla ilgili ders araç- gereç- lerinden mutlaka yararlanılmalıdır. Kitap dergi slayt film gibi. Yalnız bunlar kısa süreli olup dersi tamamen kaplamamalıdır.
- Konuyu anlatırken ders kitabına bakılmamalı gerekirse hazırlanan günlük plana kısa aralıklarla göz atılmalıdır.
- Anlatım sırasında zor konular birkaç defa tekrar edilmelidir.
- Öğrencilerin soruları ciddiye alınmalı, kısa ve doyurucu cevaplar verilmelidir.
- Derse bütün sınıf dâhil edilmelidir. Yalnızca çalışkan öğrencilerle ders yapmak yanıltıcı ve kolaycı bir yöntemdir. Başarılı bir öğretmen sınıftaki bütün öğrencileri derse ortak eden öğretmendir.
- Hiçbir öğrenci hangi nedenle olursa olsun yaptığı yanlış bir davranış sonucunda sınıf huzurunda rencide edilip aşağılanmamalı onuruyla oynanmamalıdır. Bu tür eylemler bazen hiç beklenmedik olumsuzlukları beraberinde getirilebilir. Şayet öğrencinin ciddi ve tahammül edilmez boyutta davranışları varsa ders dışında onunla özel görüşülmeli ve gerekli uyarılar orada yapılmalıdır.
- Ders sırasında ölçüsüz şaka ve esprilerden uzak durulmalıdır.
- Öğrencilerden derse katkıda bulunanlar takdir dolu ifadelerle taltif edilmelidir. Bazen kendisinden beklenmeyen şekilde öğrencilerden biri derse ciddi katkı yapmışsa hemencecik notla ödüllendirilmelidir. Tabii sürekli derse katılan öğrencileri de ödüllendirmeye dikkat edilmelidir.
- Öğrencilerin sorduğu sorunun cevabı bilinmiyorsa yanlış bilgi vermek ya da cevabını bilmiyorum şeklinde öğrencilerin üzerinde menfi bir etki bırakacak öğretmen

üzerinde yetersiz ve bilgisiz izlenimi bıraktıracak bir ifade yerine “Arkadaşlar bu konuyu iyi bir araştırıp gelecek derse cevaplayalım” gibi bir ifade kullanılmalı, ders planlaması iyi yapılmalı, konular süresi içinde bitirilmelidir.

- Öğrencileri onure edici bir dil kullanılmalı, onların davranışlarındaki olumsuzluklar yerine olumlu unsurlar öne çıkarılmalıdır.
- Öğrencilere soru sorup cevap istenirken görgü kurallarına dikkat edilip “Lütfen” gibi nezaket içerikli ifadeler kullanılmalı, öğrencilere verdikleri cevaplar sonunda katkılarından dolayı teşekkür edilmelidir.
- Ders sürecinde öğrencilerin hatalı tutum ve davranışları olursa dersi bırakıp o hatalı davranışlar üzerine dikkat çekmek yerine bazen hatalar görmezden gelinmeli bazen de beden diliyle hatasının görüldüğü hissettirilmelidir.
- Ders sırasında öğrencilere güven verici, kendinden emin, onları seven ve kollayan bir tutum ve tavır içinde olunmalıdır.
- Ders öğrencileri sindirici ve korkutucu bir şekilde değil de sevdirci bir şekilde anlatılmalıdır.
- Ders sırasında öğrencinin çok ciddi fakat aykırı bir düşüncesi olursa onu aşağılamak düşüncesinin saçma olduğunu söylemek yerine ilginç bir düşünce şekli ne var ki şöyle bir olumsuzluk taşıyor gibi bir ifade kullanılmalıdır.
- Ders sırasında öğrencilerin diğer öğretmenleri tenkid etmelerine imkân verilmemeli öğretmenlerinden sitayişle övgüyle bahsetmeleri ise desteklenmelidir.
- Hangi ders hangi branş olursa olsun konular anlatılırken ki-

tapların önemine ve işlevine dikkat çekip öğrencilere kitaplar tavsiye edilmelidir.

- Ders sırasında öğrencilere yer yer hayata ilişkin tavsiyelerde bulunulmalı öğütler verilmelidir.
- Eğitimde sabrın esas olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır.
- Öğrenciler arasında asla ayırım yapılmamalı hepsine eşit mesafede davranılmalıdır.
- Dersin bitimine birkaç dakika kala konu kısaca özetlenmelidir.
- Ders, zil çaldığında uzatılmamalı ve zille birlikte bitirilmelidir.
- Ders bitiminde sınıftan ayrıılırken öğrencilere iyi dersler temennisinde bulunulmalıdır.

Kısaca öğretmen bir gönül adamı olarak mütevazı, güler yüzlü, hoşgörülü, mesleğinde samimi, kişilikli ve yeterli ilmi birikime sahip biri olmalıdır.

Öğretmenlerimizin eğitimcilerimizin görevlerini yaparken takip edecekleri yöntemin, metodun ve yetiştirdikleri eğittikleri neslin ruh ve düşünce dünyasını doğrudan etkileyeceği ve kalıcı izler bırakacağı belirgin bir durumdur. Bu nedenle öğretmenlerin görevlerini ve sorumluluklarını ciddiye alıp mesleklerinin hakkını fazlasıyla vermeleri gerekmektedir. Aksi hâlde büyük bir vebal ve sorumluluk onları beklemektedir. Bu nedenle öğretmenlerimiz sorumluluklarını yerine getirdikleri takdirde bunun mükâfatının her iki dünyada da onların mutluluklarına kapı aralayacağı çok bariz bir hakikattir... Unutulmasın ki kalp kazanmak er kişinin kalp kırmak ise her kişinin işidir...

* İbni Mâce Mukaddime 17.

** İmam Mâlik Muvatta 1.

18. Milli Eğitim Şûrası ve Beklentiler

Şûra'nın Tarihçesi

Türk Millî Eğitiminde ilk "Şûra" 1921 yılında Ankara'da başlar. Meclis'in duvarında "Onların işleri aralarında şûrâ iledir" (...ve emrum şûrâ beynehum...) (Şûrâ-38) ayeti yazan ilk TBMM, Maarif Kongresi ile eğitim çalışmalarına sade bir başlangıç yapar. Bunu 1923, 1924 ve 1925 yıllarında yapılan Heyet-i İlmiye çalışmaları takip eder. Sonra uzun bir ara... Nihayet 1939 yılında bugünkü adıyla millî eğitim şûralarının ilki yapılır. 1939 şûrasını 1943, 1946, 1949, 1953, 1957, 1962, 1970, 1974, 1981, 1982, 1988, 1990, 1993, 1996, 1999 şûraları takip eder. Kimi şûralar bir yıl arayla yapılırken, kimi şûraların yapılması için 7-8 yıl beklenir. 1999 yılında yapılan 15. M.E. Şûrasından sonra yine 7 yıllık bir ara... Ve 2006'da 17. Milli Eğitim Şûrası toplanır.

13-17 Kasım 2006 tarihlerinde düzenlenen 17. Millî Eğitim Şûrasında eğitim sistemimiz, kademeler arası geçişler, yönlendirme ve sınav sistemi ile küreselleşme ve AB sürecinde Türk eğitim sistemi ele alınır. Şûraya katılan 850 kişi (yuvarlatılmış oranlarla) %15'i tabii üyelerden, %37'si MEB mensubu resmî-özel kuruluş temsilcilerinden, %17'si akademisyenlerden, %11'i sivil toplum kuruluşları temsilcilerinden, %11'i diğer kamu kurumları temsilcilerinden, %6'sı yerel yönetim

temsilcilerinden ve %4'ü de yurt dışından gelen temsilcilerden oluşur. Görünen odur ki şûralarda akademisyen ve eğitim bilimleri uzmanlarının katılımının artırılması önem kazanmaktadır.

Önceki şûralar birkaç maddelik kararlarla sona ererdi. Son dönem şûralarda alınan kararlar ise detaylı ve sistematik biçimde ifade ediliyor. Eğitim sistemimizin içinde bulunduğu durumu sebep-sonuç ilişkisi içerisinde ele alarak mevcut durumun fotoğrafını çekmek esasen kimseye bir şey kazandırmıyor. Eğitimin aksayan yönlerini ortaya koyup çözüm önerileri getirmek; olumlu yönlerini belirleyerek daha da iyi olması ve genele yayılması için kararlar almak en sağlıklı durum olsa gerek.

17. Şûra Kararları

17. Milli Eğitim Şûrası kararlarından bazılarını hatırlamak, arifesinde olduğumuz 18. Milli Eğitim Şûrasından beklentilerimizin anlaşılmasına yardımcı olacaktır:

- Özel gereksinimli çocuklar için yeterli sayıda özel eğitim sınıfları yeterli değil, mevcutlarının ise fiziki koşullarının yetersiz ve yeterli sayıda alan öğretmeni yok; bu sorunlar en kısa sürede giderilmelidir.
- Kaynaştırma eğitimi yapılan sınıflara destek hizmet personeli verilmeli ve bu personelin

ücreti yerel imkânlarla karşılanmalıdır.

- Tüm ilköğretim okullarında görev yapmakta olan öğretmenler, özel gereksinimli çocuklar ve özel eğitim öğretim stratejileri konusunda en az 180 saat hizmet içi eğitimden geçirilmelidir.
- Üstün zekâlı çocukların eğitimi ve istihdamı konularında politikalar oluşturulmalıdır.
- 60-72 aylık çocukluk çağını kapsayan okul öncesi eğitim döneminin zorunlu hale getirilmesi için çalışmalara başlanmalıdır.
- Rehberlik hizmetlerine okul öncesi eğitimden başlanmalıdır.
- İlköğretim 8. sınıf sonunda yapılan OKS kaldırılmalı; bunun yerine öğrenci başarısının, zihinsel ve sosyal gelişimlerinin izlenmesine yönelik rehberlik hizmetlerine, öğretmenler kurulu ile ailelerin kararına dayalı bir yöneltmeye ağırlık verilmelidir.
- Sınıf ve öğrenci mevcuduna bakılmaksızın her ilköğretim okuluna rehber öğretmen görevlendirilmelidir.
- Sınıf öğretmenliği 1, 2 ve 3. sınıflara kadar olmalı, 4 ve 5. sınıflarda dersler branş öğretmenleri tarafından verilmelidir.
- Yükseköğretime girişte etkili olan Ağırlıklı Ortaöğretim Başarı Puanı (AOÖBP) uygulaması kaldırılarak yerine, belirli sınıflarda yapılacak Merkezî Olgunluk Sınavları'ndan elde edilecek puanın etkili olması sağlanmalıdır.
- Mesleki ve teknik eğitimi seçen öğrencilerin ilgili kurumlara ekonomik ve sosyal yönden desteklenmesi sağlanmalıdır.
- Yaşam boyu öğrenmeyle ilgili tüm kurum ve kuruluşlardan alınan bilgilere dayanarak bir

eğitim haritası çıkarılmalı, konuyla ilgili yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

- Yükseköğretim Kurulu'nun 1997 yılında kaldırdığı yetişkin eğitimi lisans programları yeniden açılmalıdır.
- Yaşam boyu öğrenmede işsizlik sigortası kaynaklarından yararlanılmalıdır. Yabancı dil öğretim yöntemlerinin daha etkin ve verimli hale gelmesi sağlanmalıdır. Ayrıca tüm kamu personelinin yabancı dil öğrenmesi için ülkemizin değişik bölgelerinde yabancı dil öğretim merkezleri açılmalıdır.
- Türkiye dışında yaşayan çocukların, bulundukları ülke okullarında Türk dili, kültür ve inançlarına yönelik eğitimleri etkin bir şekilde sürdürülmelidir.
- Öğretmen niteliğinin artırılması için, eğitim fakültelerinin sayıları ülkenin gereksinimlerine göre sınırlandırılmalı; istihdam politikası doğrultusunda yeni eğitim fakülteleri açılmalıdır.
- Öğretmenlik programlarına girişteki seçme süreci yeniden gözden geçirilmelidir.
- Mezunlar derneğinin kurulması, özendirilmesi, işlevselleştirilmesi için üniversite ve MEB'in desteği sağlanmalıdır.
- Eğitim fakülteleri, ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla iş birliği yapmalıdır.
- Zorunlu eğitimin 12 yıla çıkarılması için çalışmalara başlanmalı, bunun için gerekli alt yapı hazırlık çalışmaları hızlandırılmalıdır.
- Okul aile birliklerinin köy, ilçe, il ve ülke düzeyinde birleşerek örgütlenmesi için teşvik edici düzenlemeler yapılmalıdır.
- Her okulda, öğrencilerin boş zamanlarında, kendi belirledikleri sosyal etkinlikleri yürütmek üzere, eğitim materyali ile donatılmış çalışma alanları

bulunmalı ve bu alanların etkin kullanımı sağlanmalıdır.

- Teknik hizmet verecek elemanların yetiştirilip okullarda istihdam edilmesi sağlanmalıdır.
- Öğretmenler ve öğrenciler Türkçeyi gereksiz yabancı sözcüklerle kirlletmekten kesinlikle kaçınılmalı, Türkçeye ilişkin sorumluluklarının bilincinde olarak dilimizi özenle kullanmalıdırlar.
- Eğitim kurumlarında her geçen gün artan yardımcı hizmetli personel ihtiyacının karşılanması amacıyla, Millî Eğitim Bakanlığı ve il özel idareleri tarafından hizmet satın almaya yönelik bütçe ayrılmalıdır.
- Millî eğitim müdürlüklerinin her kararına vali onayının getirilmesine son verilmelidir.
- Öğretmenlerin zorunlu hizmet bölgelerinde çalışmalarını teşvik edici düzenlemeler yapılmalıdır.

18. Şûra'dan Beklentiler

17.Millî Eğitim Şûrası kararlarına baktığımızda okulöncesi eğitimden yükseköğretime, üstün zekâlıların eğitiminden eğitimcilerin eğitimine, okulların fiziki yeterliliklerinden öğretmen ve öğrenci yeterliliklerine, dil eğitiminden Türkçenin etkin ve doğru kullanımına, öğretmenlerin özlük haklarından eğitim kurumlarının kimi çalışma esaslarına kadar çok geniş bir yelpazede hedefler ortaya konulduğu; eğitim sistemimizle ilgili çeşitli kararlar alındığı görülüyor.

Kamuoyuna, eğitim dünyasının tüm paydaşlarına ve kendimize soralım: Acaba bu kararlardan yüzde kaç uygulanmaya geçirilmiş ve öngörülen iyileştirmeler yapılmıştır? İşte asıl mesele budur. Belirli aralıklarla şûra düzenlemek önemlidir ama asıl önemli olan şûrada alınan kararları en üst düzeyde hayata geçirmek olmalıdır.

18.Millî Eğitim Şûrası için hazırlıklar çok önceden başladı. Yeni

Millî Eğitim Şûrası Yönetmeliği 5 Mayıs 2010'da yürürlüğe girdi. Yönetmeliğin katılımcı sayılarını yeniden düzenleyen maddesine bazı kesimlerden (özellikle eğitim sendikalarından) tepkiler geldi. Yönetmelikte şûra kararlarının yürürlüğe girmesi ile ilgili madde de «Şûra kararları tavsiye niteliğindedir. Bakanlık, şûra kararlarına önemi ve önceliğine göre Şûra Kararlarını Uygulama Programında yer verir. Kararlar, Bakan onayı ile yürürlüğe girer.» şeklinde değiştirildi. Şûra kararlarının tavsiye niteliğinde olduğu ifadesi "tavsiye niteliğinde olduğu halde dayatma gibi" algılanan kimi kurul kararlarını hatırlattı bizlere. 05-09 Temmuz 2010 tarihlerinde ise Ankara'da "18.Millî Eğitim Şûrası Ön Komisyon Çalışmaları" gerçekleştirildi. Ardından il komisyonları ve bölge çalıştayları toplanarak Şûradan beklenenler rapor haline getirildi ve Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığına gönderildi.

Şimdi yeni bir eğitim şûrasının arifesindeyiz. 1-5 Kasım 2010 tarihinde 18.Millî Eğitim Şûrası toplanacak. Yine çok sayıda bakanlık yetkilisi, akademisyen, yerli ve yabancı uzman bir araya gelecek; eğitim sistemimizi masaya yatıracak. Şûra'nın gündemi belli: "EĞİTİMDE 2023 VİZYONU" Müzakere başlıkları ise şöyle:

1. Öğretmenin Yetiştirilmesi, İstihdamı ve Mesleki Gelişimi
2. Eğitim Ortamları, Kurum Kültürü ve Okul Liderliği
3. İlköğretim ve Ortaöğretimin Güçlendirilmesi, Ortaöğretime Erişimin Sağlanması
4. Spor, Sanat, Beceri ve Değerler Eğitimi
5. Psikolojik Danışma, Rehberlik ve Yönlendirme

Talim ve Terbiye Kurulu harıl harıl şûra için çalışıyor bugünlerde. Kolay değil bu çapta bir organizasyonu yapmak. Eğitim dünyamız da Şûra'dan merak ve umut içinde "Şuurlu nesiller yetiştirmek" için yeni açılımlar, yeni çözümler, yeni atılımlar bekliyor. Haydi hayırlısı.

Şuurlu Eğitim - 1

Allah Teala insanlardan dilediğine bir lütuf olarak çocuk bahşeder. Sahip olan için çocuğu bir imtihan vesilesidir. Allah Teala'nın bir emanetidir ve dünya hayatının süsüdür. Çocukları koklamamızı, sevmemizi, öpmemizi, onlara merhamet etmemizi, onlarla oynamamızı öğütleyen, onları yarıştıran, kutlayan, tebrik eden, öven Resulullah Efendimiz (s.a.v): "Hepiniz bir sürünün çobanı gibisiniz. Çoban sürüsünü koruduğu gibi siz de evinizde ve emriniz altında olanları cehennemden korumalısınız! Onlara Müslümanlığı öğretmezseniz mesul olursunuz." buyurmuştur. Tahrir suresinin 6. ayetinde de Allah Teala: "Ey iman edenler! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun..." buyurarak insanları uyarmaktadır. Hz. Ömer (r.a) Peygamberimize; "Kendimizi ateşten koruruz ama çocuklarımızı nasıl koruyacağız?" diye sorduğunda Efendimiz (s.a.v): "Allah'ın size yasakladığı şeylerden onları da engellersiniz. Allah'ın size emrettiği şeyleri onlara da emredersiniz. Böylece onları korumuş olursunuz." buyurarak bize yol göstermiştir.

Ebu Hureyre (r.a) anlatıyor; Hazreti Peygamber (s.a.v): "Her çocuk fitrat üzere doğar" buyurdu ve sonra da; "Şu ayeti okuyun" dedi ve Rum suresi 30. ayeti okudu. "O halde sen yüzünü doğruca dine (yani) Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fitrata çevir. Allah'ın yaratışında hiç değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." Sonra Resulullah (s.a.v) sözünü şöyle tamamladı: "Çocuğu anne ve babası Yahudileştirir veya Hristiyanlaştırır veya Mecusileştirir. (Bir başka rivayette "veya müşrik yapar" ilavesi de var.) Tıpkı hayvanın doğurunca azaları tam olan yavru doğurması gibi. Siz kesmezden önce kulağı kesik olarak doğmuş hayvana rastlar mısınız?" diye sordu. Dinleyenlerden birisi: "Ey Allah'ın Resülü (s.a.v) küçük ölenler hakkında ne dersiniz? (cennetlik mi cehennemlik mi?)" diye sordu. Efendimiz (s.a.v) şöyle cevap verdi: "Yaşasalardı nasıl bir amel işleyeceklerdi Allah daha iyi bilir." (Buhari Müslim Muvatta Tirmizi Ebu Davud)

"Allah'ın üzerinde yarattığı fitrat" tan kasıt yaratılan her insanın doğuştan sahip olduğu; hak ve

hakikate hayır ve erdeme hüner ve güzelliğe yeni şeyler icat etmeye, aşk ve tapınmaya eğilimleridir. Dıştan yapılacak etkilerle bu eğilimler harekete geçer. Eğitimi de "İnsanın sahip olduğu bu doğal eğilimlerin harekete geçirilmesi için dıştan yapılacak etki" diye tanımlayabiliriz. Fitrata (Doğal eğilimlere) uygun eğitimin amacı da budur. Eğitimi; "yeraltındaki suyun açığa çıkartılmasına" ebe'nin çocuğu doğuran anneye yardım etmesine" benzeten bilim adamları da olmuştur ve fitrat (doğal eğilimler) korunduğu müddetçe doğrudur. Fakat insanlar bu fitratı daima koruyamayabilirler. Allah Teala; Peygamberleri ve Kitab'ı insanlar doğru yoldan sapmasınlar, yoldan çıkmışlarsa yine doğru yola dönsünler diye insanlara olan merhametinden dolayı yardımcı olarak göndermiştir ve insanlar da bu desteğe her zaman muhtaçtır.

"Çocuklarınıza ikram edin ve terbiyelerini güzel yapın" (İbn-i Mac'e)

"Bir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha iyi bir miras bırakmış olamaz." (Tirmizi) Hadis-i şeriflerinde de buyurduğu gibi

Efendimiz (s.a.v); özellikle ilk terbiyenin ailenin sorumluluğunda olduğunu vurgulamıştır. Hesap gününde çocuklarının eğitiminden de hesaba çekileceğinin bilincinde olan anne ve baba; bu sorumluluğunu başkalarına devlete cemaate okullara tamamen devredemez. Belki onlardan yardım alabilir. Bu durumda da takip etmeli, eksiğini gidermeli, yanlışını düzeltmeli, uyarmalı ikaz etmeli.

Bir aile, çocuklarına sürekli sevgi şefkat ve ilgi göstererek verebileceği en iyi eğitimi vermeli. Çocukların en sorunlu oldukları an; sevgi şefkat ve ilgiye en fazla muhtaç oldukları andır.

Eğitimin en önemli amacı insanın TERBİYESidir. İyi terbiye edilmiş insanlar daha iyi ve dürüst olurlar. Terbiye kelimesinin kökü "RAB" kelimesidir ve "Rab" Allah Teala'nın sıfatıdır. Rab; sahip malik terbiye eden bir şeyi olgunlaştıran gibi manalara gelir. Fatiha süresinin başında "Elhamdülillahi Rabbil Alemin" derken; Alemlerin RABBİNE hamdetmemizi bizim ve çocuklarımızın Allah Teala'ya şükürle ve duayla işe başlamamızı vurgulamaktadır.

Eğitimin bir başka amacı da ilimlerin diğer kuşaklara aktarımıdır. Bu aktarıma TALİM denir. Yani ÖĞRETİM. Öğretene muallim (ilim öğretene) öğrenene de talebe (ilim öğrenen). Günümüzde öğretmen ve öğrenci kelimeleri kullanılıyor. Tarih boyunca öğretmene; muallim (ilim öğretene) mürebbi (terbiye eden) müderris (ders veren) hoca şeyh üstad da denmiştir.

Abdullah İbn-i Amr (r.a) anlatıyor: Resulullah (s.a.v) bir gün odasından çıkıp mescide gitmişti. Mescitte ise iki tane halka vardı. Birinde Kur'an okunuyor Allah'a dua ediliyordu. Diğerinde ise ilim öğrenilip ilim öğretiliyordu. Resulullah (s.a.v) : "Her iki halka-dakiler de hayır üzeredirler. Şunlar Kur'an okuyorlar Allah'a dua ediyorlar. Allah dilerse taleplerini

onlara verir dilemezse vermez. Bunlar ise öğrenip öğretiyorlar. Ben de bir muallim (öğretmen) olarak gönderildim." buyurdular ve ilim halkasına oturdular (Kütüb-ü Sitte).

Bir başka hadis-i şerifte ise; "Sabahleyin evden çıkarken; ya âlim ya ilim talibi ya dinleyici ya da onlara karşı sevgi besleyen olarak çık! Sakın beşincisi olma helak olursun." buyrulur; eğitimin talim (ilim aktarma) boyutunun önemi vurgulanmıştır.

Küçük yaşlardan itibaren çocuklara hem terbiyenin hem de talimin (ilim öğretme) en güzel bir şekilde kazandırılması anne ve babanın çocuklarına karşı en önemli görevidir. Bunu geciktirmek ihmal etmek telifisi mümkün olmayan sorunlar ortaya çıkartabilir. Resulullah Efendimiz (s.a.v) ne güzel buyurmuş : "Küçük yaşta ilim öğrenmek taşınak işlemdir. Büyük yaşta ilim öğrenmek ise suya yazı yazmak gibidir" (Rudani 255)

Eğitimin sorumluluğu sadece anne ve babaya yani aileye verilmemiştir. Toplumunda birbirine karşı sorumlulukları vardır. Resulullah Efendimiz (s.a.v): "İçinizden her kim kötü bir şey görürse eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse dili ile müdahale etsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle ona buğz etsin ki; bu imanın en zayıf halidir." (Müslim) buyurmuşlardır. Toplumu uyarma bizim görevimiz olduğu gibi toplum da bizi gerektiğinde uyarmalıdır. Gelenek görenek örf ve adetler bizim hal ve hareketlerimizi düzenleyen kurallar ihtiva eder. "Mahalle baskısı" kendimize çeki düzen vermemizi sağlar. Resulullah Efendimiz (s.a.v); "Vallahi ya iyiliği emredip kötülükten alıko-yacaksınız; ya da zalimin elinden tutup tam anlamıyla onu Hak'ka çekeceksiniz. Hak'tan ayrılmamayı temin edeceksiniz. Yahut Allah bazılarınızın kalplerini (günah işleyenler gibi) karartıp onlar gibi sizi de lanetleyecektir." (Ebu

Eğitimin en önemli amacı insanın TERBİYE sidir. İyi terbiye edilmiş insanlar daha iyi ve dürüst olurlar. Terbiye kelimesinin kökü "RAB" kelimesidir ve "Rab" Allah Teala'nın sıfatıdır. Rab; sahip malik terbiye eden bir şeyi olgunlaştıran gibi manalara gelir. Fatiha süresinin başında "Elhamdülillahi Rabbil Alemin" derken; Alemlerin RABBİNE hamdetmemizi bizim ve çocuklarımızın Allah Teala'ya şükürle ve duayla işe başlamamızı vurgulamaktadır.

Davud Tirmizi) buyurmuştur. "Zalim de olsa mazlum da olsa arkadaşlarınıza yardım ediniz." diye buyurduğunda Sahabe-i Kiram; "Ya Resullah mazlumu anladık da zalime nasıl yardım edeceğiz?" diye sorunca; "Zulmüne engel olarak." demiştir. Toplumu uyarma ve eğitme görevini yerine getirmeyenler; toplumda günah işleyenler zulmedenler kötülük yapanlarla birlikte cezalandırılırlar. Resulullah Efendimiz (s.a.v) : "İçlerinde kötülükler işleyen bir adam bulunup da onu önlemeye muktedir oldukları halde önlemeye çalışmazlarsa Allah onlara ölmelerinden önce mutlaka bu ihmallerinden dolayı bir ceza verir."

"Allah meleklerden bir meleğe : 'Falan beldenin altını üstüne getir!' diye vahyetti. Bunun üzerine melek şöyle dedi : 'Orada sana bir an bile isyan etmeyen kulun vardır.'" dedi. Allah şöyle buyurdu: 'Onun da onların da altını üstüne getirip yık! Çünkü onun yüzü (onların yaptıklarına karşılık) bir an bile olsun değişmedi Allah için onlara buğzetmedi.' buyurarak içinde yaşadığımız topluma ve toplumun bireylerine karşı uyarı ve eğitim görevimizi yapmamız gerektiğini çarpıcı bir şekilde vurguluyor.

İslami Eğitimin Batılılaştırılması – I

1993 yılındaki bir Körfez İşbirliği Konseyi toplantısında, Kuveyt parlamentosunun muhalefet üyeleri bunu “yeni Amerikan dini” şeklinde bir öğreti olarak biçimlendirmişti. Bugün Afganistan’da Kabil şehri Amerikalı ve Avrupalı danışmanlarla doludur. Bunların birçoğu okulları en son eğitim modalarına uygun olarak yeniden şekillendirme çabası içerisinde.

Irak’a karşı 1991’de düzenlenen savaşla başlayan ve 9/11 ile ivme kazanarak Irak ve Afganistan’ın işgali ile sonuçlanan, İslam dünyasındaki Amerikan sömürge varlığının artışıyla birlikte, okul müfredatlarının yeniden biçimlendirilmesi ve ders kitaplarının yeniden yazılması amaçlı sayısız çabalar yürütülmektedir. Suudi Arabistan’dan, Endonezya’ya kadar, Amerikan yetkilileri yerel yönetimler içinde Amerikalıların “şiddet ve terörizm” ifadelerini içeren her şeyi ortadan kaldırmaları konusunda baskı yapmaktadır.

1993 yılındaki bir Körfez İşbirliği Konseyi toplantısında, Kuveyt parlamentosunun muhalefet üyeleri bunu “Yeni Amerikan Dini” şeklinde bir öğreti olarak biçimlendirmişti. Bugün Afganistan’da Kabil şehri Amerikalı ve Avrupalı danışmanlarla doludur. Bunların birçoğu okulları en son eğitim modalarına uy-

gun olarak yeniden şekillendirme çabası içerisinde. Irak’ta savaşa karşı konulan direnç ve Batılı danışmanların kendi aralarındaki rüşvet olayları yüzünden bir miktar yavaşlamasına rağmen, buradaki çalışmalar aynı çizgide Afganistan’da da devam etmektedir.

Aynı türden baskılar, Amerikan askeri tehditleriyle birlikte tüm Müslüman dünyası üzerinde katlanarak devam etmektedir. Bu tür reform hareketleri “İslami Eğitimin Batılılaştırılması” olarak görülmektedir. Bu durum doğru olsa bile, elbette yeni bir durum değildir. Aslında bu konuyu tam anlamıyla anlamak istiyorsak, eğitim üzerinde derin izleri bulunan ve yabancı istilacılar kadar yerel oyuncularında işin içine katıldığı Müslüman dünyasında daha önceki Batılı sömürgecilik örneklerine bakmamız gerekmektedir.

Memlukulular birçoğu devlet tarafından sağlanan bir kurumlar ağı oluşturarak Kahire’de resmi dini eğitimin bir türünü zaten başlatmıştı. El Ezher bir Şii öğrenim merkezi olarak kurulduğu için bu durum kısmen ideolojik bir üstünlük sağlıyordu ve Memlukulular da bunu Sünni bir ideolojik alana çekmeyi düşünüyorlardı.

Sömürgecilik Öncesi İslami Eğitim

- Memluk Oluşumu
- Altyapı Çalışmaları
- Urabi Milliyetçi İsyanı
- Fransız Etkisi
- Modern Sosyal Düzendeki Okullar
- Sıkıntılar

Sömürgecilik Öncesi İslami Eğitim

Geleneksel İslami eğitimde önemli bir unsur, hem biçim hem de muhteva olarak bu eğitimin resmi bir eğitim olmamasıydı. En basit yerel bir yönetimde bile eğitim amaçlı çok geniş kapsamlı okullar, kuruluşlar ve fırsatlar bulunmaktaydı. Örneğin, Mısır’da kurulan El-Ezher İslami Üniversitesinde çok farklı kesimlerden, sultanlar, bilim adamları, bürokratlar ve İslam topluluk liderleri ilimle uğraşmış ve bu kuruluşlar arasında birinin diğeri üzerinde tahakküm kurmadığı büyük bir çeşitlilik bulunuyordu. Daha sonraki yöneticilerden bazıları tarafından bu okulların kurumsallaştırılması ve devlet kontrolü altına alınması için bir takım çabalar yürütülmesine rağmen, bu girişimler 19. Yüzyılın sömürge saldırılarına kadar temelde destek görmemiştir.

Bu informal eğitimin önemli bir özelliği de tedrisatta öğrenci-öğretmen ilişkisine dayanmasıydı. Öğretmenlere devlet tarafından maaş ödenmemekte ve öğrencilere de bir diploma verilmemekteydi. Bunun yerine öğrenciler *icazet* almaktaydı. Ancak bir kurumsal ortamda, ister kısmen Memlukulular yönetimi altındaki Mısır’da olsun isterse daha geniş anlamda sömürge döneminde olsun bu resmi olmayan ve kişisel yetkilerin yerine resmi bir sistem tarafından hiyerarşik nitelikler ve sertifikalar veriliyordu.

Din alimlerini yetiştirmek için, kitaplardan yararlanılmasına rağmen, öncelik sözel ifadelerle bilgi aktarımına dayanmaktaydı. Böyle bir sistemde kitap canlı bir otoritenin yanı sıra bilginin öğrenilebileceği tek kaynaktı. Bu yüzden yazılı kaynaklar ikincil öneme sahipti. Bu tür öğretimin içinde diğer birçok unsurların yanında, öğrenciler esas olarak öğretmenlerden öğrendikleri şeylere dayanarak kendi kitaplarını yazıyorlar ve bunları öğretmenleriyle yaptıkları tartışmalarla geliştiriyorlardı. Bu sözel öğrenme biçimi İslam’ın dili Arapça ile yürütülüyordu.

Burada sömürge öncesi eğitimin önemli unsuru olan bir nokta

ortaya çıkmaktadır: Ezberlemeye öncelik verilmesi. Önemli miktarda bir materyal ezberlendikten ve kolayca çoğaltıldıktan sonra öğrenciler, ezberledikleri konuları belirli akademik ve yasal konulara uygulaması için yeteneklerini geliştirilmesi konusunda teşvik edilirler. Böyle bir uygulama Müslüman alimlere hem antik hem de modern metinlere önemli bir düzeyde cevap verebilmeleri imkanını sunmaktaydı ve eleştiriler ile ihtilafli konuların tartışılması etrafında akademik görüş alışverişi çok yaygın değildi.

Memluk Oluşumu

İslami eğitimdeki bu resmi olmayan ancak güçlü ve etkili uygulamayla bile, kurumsal resmi eğitimin yalnızca batılılarla geldiğini söylemek adil olmaz. Memlukulular birçoğu devlet tarafından sağlanan bir kurumlar ağı oluşturarak Kahire’de resmi dini eğitimin bir türünü zaten başlatmıştı. El Ezher bir Şii öğrenim merkezi olarak kurulduğu için bu durum kısmen ideolojik bir üstünlük sağlıyordu ve Memlukulular da bunu Sünni bir ideolojik alana çekmeyi düşünüyorlardı.

Resmi maaşlar ve diğer ödemelerle devlet yardımları öncelikli olarak eğitim görmüş sınıfa ve yavaş yavaş İslami eğitimin

**Bir bilim adamının
bildirdiği gibi hemen,
hemen her okulda
bulunan örgütlü
Kur'an okuyucular
grubunun önemi
hem akademik olan
hem de akademik
olmayan çevrelerin
niçin bu kadar
uyumlu bir şekilde
harmanlandığının
başlıca nedenlerinden
birinin bunların
yalnızca eğitim
kurumları olmamaları,
bunların aynı
zamanda halkın
ibadet merkezleri
olmalarıdır.**

sorumluluğunu yüklenen şehirlerde yaşayan elitlere dağıtılıyordu. Aynı zamanda, bu yavaş ilerleyen kurumsallaşma hiçbir zaman eğitim sürecinin tam olarak oluşumuna neden olmadı ve aynı dönemde resmi olmayan bu uygulama Batılı kuruluşlardan olmayan bir enerji ve açıklık getiriyordu.

Kurumsallaşmadaki bu ilk teşebbüslere rağmen, Müslüman eğitim merkezleri sadece seçkin alim ihtiyacını karşılamıyordu. Aynı zamanda medreselerde görevli kişi, müezzin, dil öğretmenleri ve yazar ihtiyacını da karşılıyordu. Bu hizmetler aynı zamanda onlara günün en ünlü alimlerinden bazılarıyla çalışma imkanı da veriyordu.

Çoğu okul aynı zamanda kendi bünyesinde çok sayıda Kur'an okuyan personel barındırıyordu ve yılın belirli zamanlarında ünlü

derlemelerden oluşan hadisler okunuyordu. Bir bilim adamının bildirdiği gibi hemen hemen her okulda bulunan örgütlü Kur'an okuyucular grubunun önemi hem akademik olan hem de akademik olmayan çevrelerin niçin bu kadar uyumlu bir şekilde harmanlandığının başlıca nedenlerinden birinin bunların yalnızca eğitim kurumları olmamaları, bunların aynı zamanda halkın ibadet merkezleri olmalarıdır. Hadis okuma her kesimden erkek ve kadınların katıldığı geniş bir kabul gören kamu etkinliğiydi ve bu önemli İslami alanın öğretimi geniş ve çeşitli Müslüman gruplarının katılabileceği akademik öğretim ve dini sadakat arasında keskin bir sınırın çizilmediği herkese açık bir alana yerleşmişti.

Altyapı Çalışmaları

Sömürge dönemine kadar Mısır'daki İslami eğitimi özetle-

mek gerekirse, benzer örneklerin İslam dünyasında bulunabilmesine rağmen Kahire şehrinde bulunan El Ezher Üniversitesinden kırsal camilerden diğer köy merkezlerine kadar yayılan geleneksel eğitim unsurları ortaya çıkmaktadır. Bu dönemdeki İslami öğretim çoğunlukla özel bir ticaret, meslek ya da sanat uygulamasının bir parçası olarak yapılmakta ve kurumsallaşmış okul eğitiminden çok farklı değildi.

Örneğin, hukuk mesleği yerel mescitte yapılırken diğer mesleklerin kendi konumları bulunmaktaydı. Mesleki öğrenim yalnızca keskin çizgilerle öğrenci ve öğretmen kategorilerine ayrılmıyordu. Öğretmenler ve öğrenciler arasındaki değişik ilişkiler diğer meslek erbabı üyeleri arasında da vardı. Bir tarihçi durumu şöyle anlatıyordu: "Bu dönemdeki İslami eğitim kurumsal hareket-

leri gerektirmiyordu ancak kendi mantıksal uygulamalarındaki silsilelerle yürütülüyordu."

İşte bu hareketli bilgi, üretim ve iletişim döneminde Batılı sömürge güçleri 1789 yılında Napolyon ile Mısır'ı işgal etti. Fransız ve İngiliz sömürge güçleri arasındaki rekabet dahil, peş peşe gelen kaos durumunda, aslında Osmanlı tarafından sömürge kuvvetleriyle savaşması için gönderilen ancak kısa sürede Mısır'ın tek hakimi olan ve özellikle eğitim alanında Batılıların tavsiyeleri hevesle uygulayan Muhammed Ali Paşa yerel yönetici olarak ortaya çıkıyordu.

Muhammed Ali'nin oluşturduğu ilk eğitim kurumları arasında, Çoğu Paris Ecole Polytechnique'te eğitim almış hem Fransız hem de Mısır'lı askeri subaylar ve akademisyenler tarafından yönetilen ve öğrencileri

okula kapatarak eğitim veren askeri okullardı. Bu yeni okul sistemi hızlı bir şekilde çok sayıda geleneksel öğretim merkezlerinin yerini aldı ve 1830'larda İngiliz Oryantalist E. W. Lane'in şu sözü söylemesine yol açmıştır: "Öğrenim Fransız ordusunun Mısır'a girmesinden önce Kahire'de çok canlı bir durumdaydı. Bu istiladan çok zarar gördü; sadece doğrudan zulüm yoluyla değil aynı zamanda bu olayın ve peşinden gelen sıkıntıların neden olduğu paniğin sonucu." (Heyworth – Dunne)

Müslüman dünyasının ilk modern otokratlarından birisi olarak Muhammed Ali kendi gücünü ve sistemi oluşturmada kendisine yardımcı olacak olan teknokrat elitlerin eğitimiyle ilgileniyordu; bir istişare ya da tartışma zemini yoktu.

Anlayıştaki İncelik Farklılıkları

Anlaşılmaya giden yolları tıkamak barikat kurmak; sevgi ağacını susuz bırakmak, merhamet ağacını yaralamak, ümit ağacını yıkmak, hürmet ağacını taşlamak, emniyet ve güven ağacını da kökünden sökmek gibidir. Halden dilden gönülden anlamazları terbiye etmek, eğitmek ya da ilgi kurmak çeliğe çivi çakmak kadar zordur.

Bir şeyi anlamaya anlatmaya çalışanlar; bir şeyi anlamak için yapmak için ilgilenip güç sarfedenler; çile okulunda hayat ve insanlık okulunda eğitilmek ve eğitmek için sıra bekleyen gönül erleri gibidirler.

Bir şeyi anlamak ve anlatmak istemeyenler gerçeklere gözlerini kapayanlar hakikate kulaklarını tıkayanlar doğruları yalanlayanlar yalanları örtbas edenler acı gerçeklere gülüp geçenler menfaati görünce her şeyinden pervasızca vazgeçenler adalet mumunu söndürmek için uğraşanlar uçuruma doğru koşan sağır ve körler gibidirler.

Farkı fark etmenin farkını anlayıştaki farkın özelliğini güzelliğini inceliğini fark edenler bilebilirler anlayabilirler anlatabilirler yaşayabilirler. Perdenin ön yüzü ile arka yüzü çok farklı farklıdır. Söylemleri eylemlerine uymayanlar ve eylemleri söylemlerine uymayanları; yüzleri gülücükler saçıp içi kin nefret kokanları; sahne yapmacık davranışlar sergileyenleri; yanlışlara baş eğip boyun bükülenleri anlamak gerçekten çok zordur.

Beyazın içindeki beyazı fark etmek feraset ister. Ürkek yığidi fark etmek cesur yürek ister. Zulme karşı mücadele etmek dirayet ister. Allah için canla başla çalışmak azim gayret aşk ister.

Dahası adaleti zulümden iyiyi kötüden doğruyu yanlıştan güzeli çirkinden ilmi cehaletten fark edebilmek akıl şuurlu incelik ister.

Anlaşılmaya giden yolları tıkamak barikat kurmak; sevgi ağacını susuz bırakmak, merhamet ağacını yaralamak, ümit ağacını yıkmak, hürmet ağacını taşlamak, emniyet ve güven ağacını da kökünden sökmek gibidir. Halden dilden gönülden anlamazları terbiye etmek eğitmek ya da ilgi kurmak çeliğe çivi çakmak kadar zordur.

Kendilerini dev aynasında görenler insanlara tepeden bakanlar insanların zaafılarından yararlanmak isteyenlerin anlayışları çok dar, çok kıttır. Onlar hep kendilerini anlamak isterler başkalarını asla anlamak istemezler. Onların bütün varlıkları toz bulutu gibi örümcek ağı gibi bir anlaktır.

Gönülleri daima uçan şahinler gibi havada gözleri menfaat kar-

gaları gibi ufukta amaç ve gayeleri de deryadan çıkan inci ve mercandadır. Aslında onlar arzu ettiklerinin çoğunu elde etmeden arzu ettiklerine kavuşmadan bir gün hayal kırıklığı içinde bu dünyadan göçüp giden zavallılardır.

Kendilerini önde başkalarını arkada; kendilerini büyük başkalarını küçük zannedenler huzur ve mutluluk vitaminlerini imha edip tatmayan insanları kim nasıl ne şekilde anlayacak?

Gönüller pas tutunca, fikirler çürüyünce, düşünceler bozulunca, sözler yalan olunca, akıl gemisi rotadan çıkınca kaptan şaşırır insanlık gemisi karaya oturur. Toplum madden ve manen alaborsa olur. Kimse kimseyi anlamaz.

Öğretmen öğrenciyi öğrenici öğretmeni anlayamıyorsa; zengin fakiri fakir zengini görmüyorsa; doktor hastadan hasta da doktordan şikayet ediyorsa; anne baba çocuklarına çocuklar da anne ve babalarına sevgi saygı duymuyorsa toplumsal çöküşün tehlike çanları çalıyor demektir.

Mutlu hayatı zindan eden huzuru alt üst eden her şeyi çekil-

mez kılan yanlış yorumlar peşin hükümler kör inatlar; anlamayı anlaşılmayı paylaşmayı kaynaşmayı ortadan kaldırır. Böyle bir toplumda ilim irfan marifet fazilet ahlak ve takva meyveleri kolay kolay devşirilemez.

Birbirimizi anlamak için düğmeye basan bir kıvılcım çakan bir mum yakan bir adım öne koşan insanlar erdemli ve anlaşılmasız kolay insanlardır çünkü onlar umutlarımızı bileyen fikirlerimizi tazeleyen düşüncelerimizi kirletmeyen sadakat ve güvende hiç fire vermeyen bütün insanlara rehber ve örnek olan insanlardır.

Anlamak demek imdada koşmak, dertleri dinlemek, feryada kulak vermek, acı yaraları sarmak, doğruları haykırmak, yanlışlardan kaçmak, fazilet yarışı yapmak, sorun üretmeden problemleri çözmek, iki yüzlü olmamak, başarıyı takdir etmek, düşenin elinden tutmak adaletli olmak demektir.

Unutmamak gerekir ki anlamayan anlaşılmayan anlayış inceliği olmayan insanlarla hiçbir engel aşılmaz aşılamaz. Anlayabilene anlatabilene yaşayabilene helal olsun aşk olsun.

Anlamak demek imdada koşmak, dertleri dinlemek, feryada kulak vermek, acı yaraları sarmak, doğruları haykırmak, yanlışlardan kaçmak, fazilet yarışı yapmak, sorun üretmeden problemleri çözmek, iki yüzlü olmamak, başarıyı takdir etmek, düşenin elinden tutmak adaletli olmak demektir.

Kur'ân Okuduğu İçin Tokatlanan Sahabe; Fâtıma Binti Hattab (Ra)

O Kureyş'in Mahzûmî koluna mensup Mekke doğumlu soy sop bakımından seçkin bir kabileden Hattab b. Nüfeyl'in kızıdır. Annesi Hanteme binti Hâşimîdir. Babasının evinde büyüyen Fâtıma olgun yaşa gelince akrabalarından amcası Amr bin Nüfeyl'in oğlu Saîd b. Zeyd ile evlenmiştir.

Sevgi ve hürmete dayalı karşılıklı anlayış içerisinde bir hayat sürdürüp giderken yeni dinin ve son peygamberin geldiği haberleri onların kulağına Habbab tarafından fısıldanmıştı. Habbab (r.a) bu işi sağlamlaştırmak için bir gün arkadaşı Saîd'i Rasulullah(s.a.v.)'la buluşmaya ikna etmiş ve Allah Rasûlü ile bu-

luşturarak onun İslâm'la şereflemesine vesile olmuştu. O da hanımına yeni dini telkin ederek onun İslamiyeti kabulüne sebep olmuştu. Böylece Fâtıma binti Hattab da kocası Saîd b. Zeyd'in öğütleriyle yeni dini ve son peygamberi öğrenmiş hiç tereddüt etmeden İslâmı kabul etmişti. Evleri İslâm'ın nuruyla aydınlan-

miş evlerine huzur ve mutluluk dolmuştu. Karı koca birlikte gizlice Kur'an okuyor ve Allah'a ibadet ediyorlardı. Bu sırada Habbab (r.a) her gün evlerine geliyor onlara Kur'an öğretiyordu. Kalplerindeki iman ağacının gelişmesini sağlamak için onlara yeni gelen âyetleri okuyor İslâm'ı anlatıyor ve sevgili Peygamberimizin ahlâkî güzelliğini ve vasıflarını naklederek gönüllerini şenlendiriyordu.

Artık Hz. Fâtıma ile kocası Saîd (r.a) Allah ve Rasûlû yoluna baş koymuş birer fedâî olmuşlardı. Ancak hâlâ müslüman olduklarını gizliyorlardı. Zîrâ Ömer'den korkuyorlardı. Çünkü Ömer Kureyş'in en cesur sert ve korkusuz adamıydı. Kibir ve gururundan kabına sığmaz güçlü kuvvetli biriydi. Mekke'de herkes ondan korkardı. Kılıcı keskindi. Kureyş müşrikleri Ömer'i Peygamberimizin amansız düşmanı olarak görüyorlar ve onu bu yolda kullanmak istiyorlardı. Ama bu sırada ne Kureyş müşriklerinin ne de Ömer'in kendi kız kardeşi ve eniştesinin müslüman olduğundan haberi yoktu. Tâ ki Ömer bir gün gelip kapılarına dayanıncaya kadar!

Ömer kapılarına dayanmadan önce İslâmiyet gün geçtikçe yayılıyor birer ikişer müslüman olanların haberiyle Mekke sokakları çalkalanıyordu. Azılı Mekke müşrikleri kimsesiz gariplere, kölelere akıl almaz işkenceler yapıyordu. Bu ceberutî davranışlarıyla akılları sıra İslâm'ın yayılmasını önlemek istiyorlardı. Ama kimseyi de İslam dininden geri döndüremiyorlardı. Bildiğiniz gibi her biri birer iman kalesi olan ashâb-ı kirâm kızgın kumlar üstünde kor parçası kayaların üzerlerine yüklenmesine bile aldırış etmiyor "Allah birdir Allah birdir" diye haykırarak ne Allah'tan ne de Rasulullah'tan asla vazgeçmiyorlardı.

Aksine gün geçtikçe iman nuru yeni gönüllere giriyor, İslâm yeni gönüller fethediyordu. Müslümanların sayısının artması ise müşrikleri çığına döndü-

rüyordu. Buna bir çare bulmak İslâm'ın yayılmasını önlemek gayesiyle Kureyş'in ileri gelenleri Darünnedve'de toplanmışlardı. Aralarında Ömer de vardı. Konuşmalar neticesinde azgın müşrikler sevgili Peygamberimizi ortadan kaldırmağa karar vermişlerdi. Bu işi gerçekleştiren kimseye de büyük vaadlerde bulunmuşlardı. Bu işi gerçekleştirecek biri vardı tabi ki... Ömer b. Hattap.

Gözleri öfkeden dönmüş olan Ömer ayağa kalktı ve bu vazifeyi kendisinin yapabileceğini söyledi. Derhal oradan ayrılıp evine gitti. Kılıcını kuşandı ve vakit kaybetmeden dışarı çıktı.

Kin kibir ve öfke dolu bir şekilde sert adımlarla Hz. Muhammed (s.a)'in bulunduğu Dârul-Erkam'a doğru yürümeye başladı. Bu sırada karşısına Nuaym çıktı; Ömer'in niyetini öğrenince ona kız kardeşi ile eniştesinin müslüman olduğunu söyledi. Buna çok öfkelenen Ömer önce onları halletmek düşüncesiyle yolunu eniştesinin evine doğru değiştirdi. Bu sırada eniştesi ile kız kardeşi Habbab (r.a)'tan yeni gelen âyetleri öğreniyorlardı. Dışarıdan Ömer'in geldiğini görünce okumalarını kestiler. Habbab'ı ve okudukları âyetleri saklayarak evin kapısını açtılar.

Okumaları duyan Ömer bütün hiddetiyle içeriye girdi. "İşitmiş olduğum ses ne idi?" dedi ve öfke ile: "İkinizin de Muhammed'in dine girdiği banım kulağıma geldi." diyerek eniştesinin üzerine yürüdü. Kız kardeşi araya girmeye çalıştı. Ömer ikisini de birer tokatla kan revan içinde yere serdi.

Artık olan olmuştu. Gizledikleri imanı haykırma zamanı gelmişti. Bir iman fedâisi olan Hz. Fâtıma (r.anhâ) o güne kadar hiç cesaret edemediği bir davranış sergiledi. Karşısında herkesin titrediği korkusuz kahraman diye anılan Ömer'e şöyle seslendi:

"Ya Ömer! Ya Ömer! Sen kaddın dövmekten utanmıyor mu-

Hz. Fâtıma ile kocası Saîd (r.a) Allah ve Rasûlû yoluna baş koymuş birer fedâî olmuşlardı. Ancak hâlâ müslüman olduklarını gizliyorlardı. Zîrâ Ömer'den korkuyorlardı. Çünkü Ömer Kureyş'in en cesur sert ve korkusuz adamıydı. Kibir ve gururundan kabına sığmaz güçlü kuvvetli biriydi. Mekke'de herkes ondan korkardı. Kılıcı keskindi. Kureyş müşrikleri Ömer'i Peygamberimizin amansız düşmanı olarak görüyorlar ve onu bu yolda kullanmak istiyorlardı.

sun? Evet Artık biz İslamiyeti seçtik Allah'a ve Resûlüne iman ettik. Biz inanıyoruz ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Muhammed de Allah'ın kulu ve Resûlüdür. Artık istediğini yapabilirsin ama bizi yeni dinimizden döndüremezsin." diyerek o haşmet sahibi Ömer'in kendine gelmesini sağladı.

Hz. Fâtıma'nın bu cesur çıkışı ve kararlılığı Ömer'i düşünmeye sevketti. Ömer b. Hattab'ın kız kardeşinin bu cesâreti onun kalbini yumuşattı ve: "Az önce sizden işittiğim şeyi getirin. Nedir onlar? Bir de ben bakayım." dedi. Hz. Fâtıma: "Senin ona zarar vermenden korkarız." dedi. Ömer: "Korkmayın!" dedi ve okuyup geri vereceğine dair ilahları üzerine yemin etti." Bu vaad Hz. Fâtıma'yı ümitlendirdi. Kardeşinin müslüman olacağını hissetti. Derhal okudukları Kur'an sahifelerini getirdi Ömer b. Hattab'a verdi. O da

H. Habbab (r.a)
saklandığı yerden
çıktı ve: “Ya Ömer!
Rasûlullah’ın yaptığı
duâdan Allah’ın seni
tercih edeceğini
umarım. Çünkü ben
Rasûlullah (s.a)’ın
dün: “Allahım bu
dini Ebu’l-Hakem
b. Hişam veya
Ömer b. el-Hattab
ile kuvvetlendir.”
diye dua ettiğini
duydum. Artık bu
hususta Allah’tan
kork ve kendine gel
ya Ömer!” diyerek
ona iman telkininde
bulundu.

alıp Tâhâ Sûresinin ilk âyetlerini okumaya başladı. Elindeki ilâhî kelâmın yüceliğine ve mânâsının derinliklerine daldı. Ömer’in yüzünde hidâyet nurları parlamaya başladı. “Bu ne şerefli ne yüce söz!” dedi.

Okuduğu âyetlerin meâlî şöyledi: **“Rahman ve rahîm olan Allah’ın adıyla. Tâ hâ (Ey Muhammed!) Biz Kur’an’ı sana güçlükle çekesin diye değil ancak Allah’tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.”**¹

(Kur’an) yeri ve yüce gökleri yaratan Allah tarafından peyderpey indirilmiştir. Rahman Arş’a istiva etmiştir.² (Rahman Arş’ı hükmü ile kuşatmıştır.)

Göklerde yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O’na aittir.³

Eğer sen sözü alenen söylersen bilesin ki O gizliyi de gizlinin gizlisini de bilir.⁴

Allah kendisinden başka ilâh olmayandır. En güzel isimler O’na mahsustur.⁵

(Resûlüm!) Musa (olayının) haberi sana ulaştı mı? Hani o bir ateş görmüş ve ailesine: Bekleyin! Eminim ki bir ateş gördüm. Belki ondan size bir meş’ale getiririm veya ateşin yanında bir rehber bulurum demişti.⁶

Oraya vardığında kendisine (tarafımızdan): Ey Musâ! diye seslenildi. Muhakkak ki ben evet ben senin Rabbinim! Hem men pabuçlarını çıkar! Çünkü sen kutsal vâdi tuvâ’dasın! Ben seni seçtim. Şimdi vahyedilene kulak ver.⁷

Muhakkak ki ben yalnızca ben Allah’ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.⁸

Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşine koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu (kendimden) gizleyeceğim.⁹

Ona inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimseler sakın seni ondan (kıyamete inanmaktan) alıkoymasın; sonra mahvolsun!”¹⁰

Ömer’in tamamıyla yumuşadığını anlayan Hz. Habbab (r.a) saklandığı yerden çıktı ve: “Ya Ömer! Rasûlullah’ın yaptığı duâdan Allah’ın seni tercih edeceğini umarım. Çünkü ben Rasûlullah (s.a)’ın dün: “Allahım bu dini Ebu’l-Hakem b. Hişam veya Ömer b. el-Hattab ile kuvvetlendir.” diye dua ettiğini duydum. Artık bu hususta Allah’tan kork ve kendine gel ya Ömer!” diyerek ona iman telkininde bulundu.

Artık Ömer’in içinde şimşekler çakıyor tufanlar kopuyordu. İman ışığı kalbine girmişti. Gönlü İslâm’ın nûruyla dolmuştu.

“Rasûlullah (s.a.v) nerededir?” diye sordu. Erkam’ın evinde olduğunu öğrenince kalkıp oraya gitti. Huzura kabul edilen Ömer kelime-i şehadet getirerek İslâm’la müşerref oldu.

H. Fâtıma binti Hattab (r.anha)’ın bu korkusuz davranışı iman kuvvetiyle kibirli azgın Ömer’e meydan okuması ve onun imandaki sabır ve sebatı tavizsiz duruşu tarihin kahramanlık sahifelerine geçmesine sebep olmuştur.

Ama ölümle burun buruna gelen birisinden bu ne kahramanca bir duruş! Ne tavizsiz bir iman! Ne biçim bir kararlılık! Ne biçim bir sebatır bu!

İşte biz Müslümanları ilgilendiren ve ilgilendirmesi gereken en mühim yönü de burasıdır. Günümüzde hangi erkek veya hangi kadın Kur’ân’ın yaşatılması için ölümle burun buruna gelir de bu cesareti gösterebilir?

Allah bizlere hanımlarımıza ve kızlarımıza Hz. Fatıma b. Hattab’ın imandaki kararlı duruşunu sabır ve sebatını nasip eylesin. Âmin.

Kahramanımız Hz. Fâtıma binti Hattab (r.anha) kocası ile birlikte Medine’ye hicret etmiş ömrünün sonuna kadar fazîletli örnek davranışlar sergileyerek hayatını devam ettirmiş, kardeşi Hz. Ömer (r.a)’ın adaletle hüküm sürdüğü saadet devrini görmüştür. Onun halifeliği döneminde de Hakk’ın rahmetine kavuşmuştur.. Allah ona, eşine ve Hz. Ömer’e rahmet eylesin. Âmin .

Dipnot:

1. 19 Tâhâ 1-3.

2. 19 Tâhâ 4-5.

3. 19 Tâhâ 6.

4. 19 Tâhâ 7.

5. 19 Tâhâ 8.

6. 19 Tâhâ 9-10.

7. 19 Tâhâ 11-13.

8. 19 Tâhâ 14.

9. 19 Tâhâ 15.

10. 19 Tâhâ 16.

TİCARİ TAŞIT KULLANIM BELGESİ
MESLEKİ YETERLİLİK
EĞİTİM MERKEZİMİZ AÇILMIŞTIR

SRC1 ULUSLARARASI YOLCU TAŞIMACILIĞI
SRC2 YURTIÇI YOLCU TAŞIMACILIĞI
SRC3 ULUSLARARASI KARGO - EŞYA TAŞIMACILIĞI
SRC4 YURTIÇI KARGO TAŞIMACILIĞI
SRC5 TEHLİKELİ MADDE TAŞIMACILIĞI

CEMAL GÜRSEL CADDESİ (ANKARAY SON DURAĞI)
EVREN SOKAK NO:35/5 KAT 1 DİKİMEVİ ANKARA

www.ankarasrc.com

T.C.
M.E.B.

DİKİMEVİ SÜRÜCÜ KURSU

Süleyman SERT
(Kurucu)

Ehliyet SAhibi Değil, sürücü yapmak için
Eğitiminize, Tecrübeli Eğitimcilerimizle Talibiz.

Cemal gürsel Cad. Evren Sk. No:35/7-9 Dikimevi/ANKARA
Tel:(0312) 320 24 58 - 320 24 59 (Ankaray Dikimevi Son Durağı)

ÖZEL DİREKSİYON KURSU VERİLİR.

Hz. Peygamber'in Uygulamasında Davet ve Tebliğ

Allah Resûlü (sav)'nün hayatı, iman, cihad ve tebliğ faaliyeti üzere geçmiştir.

O; bütün insanların hidayetini ister, bunun için çırpınırdı.

Bu konudaki aşırı hassasiyetinden dolayı Yüce Rabbimiz kendisini uyarmıştır.

Efendimiz'in hadislerine baktığımız zaman, tebliğ ve davetle ilgili şu ilkeleri görüyoruz.

Allah Resûlü (sav), insanların dine girmesi, İslam'ı seçmesi için baskı ve zorlama yoluna girmezdi. Tabi böyle yapması, kalben iman eden müminlerin ortaya çıkmasını sağlıyordu. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesei)

Allah Resûlü insanları İslam'a davet ederken tedricilik metodunu uygulardı. Yani aşama aşama insanları vahiyle muhatap kılardı. Muaz b. Cebel (ra)'i Yemen'e gönderirken, ehl-i kitab'a sırasıyla şu aşamaları izlemesini söyledi:

-Önce Allah'a imana ve ibadete davet et.

-Sonra beş vakit namazı emret.

-Bunu kabul edip uygulayınca zekatı iste. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei, İbn-i Mâce)

Yine Resûlullah (sav) İslam'a davete önce yakınlarından, akrabalarından başlamıştır. (Buhari, Müslim, Tirmizi)

Tebliğde bulunmadan önce muhatabını, bazı sorularla ve ifadelerle hazırlardı. (Buhari, Müslim, Ebu Davud)

Onların vereceği cevapları hesaba katarak açıklamalarda bulunur, dine davet ederdi. Adiyy b. Hâtim kendisine geldiğinde, elinden tutmuş, evine götürmüş, karşısına oturtmuş ve Allah inancını ortaya çıkaran, tevhidin doğruluğunu ikrar edecek sorular sormuş ve istediği cevabı almıştı. Bu görüşmenin sonun da Adiyy hemen Müslüman olmuştur. (Tirmizi)

Henüz yeni Müslüman olanlara, İslam'ın bazı emirlerini ilk etapta uygulamalarına izin verirdi. Sakif kabilesine, kalplerindeki iman kökleşinceye kadar namazı emretmiş, zekât ve cihaddan geçici olarak muaf tutmuştur. (Ebu Davud) "Onlar (gerçek manada Müslüman olunca, kendiliklerinden) zekat da verecekler, cihada da katılacaklardır." (Ebu Davud)

Resulullah (sav), müşriklerin Müslüman olmasına çok sevinir ve bu sevincini gösterirdi. Ebu Cehil'in oğlu İkrime (ra) Müslü-

man olunca sevincinden ona sarılmıştır. (Muvatta)

Yeni Müslüman olanlara özel ilgi gösterir, bazı jestler yapardı. Ebu Süfyan Müslüman olunca, onun ayrıcalıklı olmayı sevdiği söylenince, şehre girerken halka şu duyurunun yapılmasını istemiştir: "Kim Ebu Süfyan'ın evine de girerse güvendedir." (Ebu Davud)

Resûlullah (sav), İslam'a davet ettiği şahıslara İslam hakkında bilgi verdikten sonra, karşısındakinin sorularını cevaplar, varsa söyleyeceği bir şeyi sonuna kadar dinlerdi. (Ebu Y'ala)

Davet ve tebliğinde sabır sabbihiydi. Peygamber Efendimiz'in evi Ebu Lehep ile bir başka İslam düşmanı olan Ukbe b. Ebi Muayt'in evinin arasındaydı. Onlar her zaman, peygamberimizin evinin önüne işkembe, necaset, kan atarlar, ama O, her seferinde sadece şunu derdi: "Ey Kureyş topluluğu! Ne kötü komşular bunlar!" (Taberânî)

...

İnsanların bulunduğu tüm mekânlara uğrar, Allah'ın dinini anlatır, onları tevhide davet ederdi. Hac ve panayır zamanlarında çevre kabilelerden gelenlere İslam'ı anlatmak için çok ciddi çabalar içinde olurdu. Hatta onlara, kabilelerine beraber giderek dini anlatmayı da teklif ederdi ama buna yanaşan olmazdı. (Ebu Davud, Tirmizi)

Panayırları gezerken, Ebu Cehil ve benzeri müşriklerin ardı sıra gezerek aleyhte konuşmalarına rağmen O, davetine devam ederdi. (Müsned)

Müşriklerin ve diğer kâfirlerin kendisini reddetmeleri karşısında hep sabır gösterir, onlara beddua değil dua ederdi. Taif'de taşlanıp şehirden kovulunca, "İstersen bu dağları onların başına çevireyim" diyen meleğe; "Allah'tan, ben bunların soylarından, yalnız O'na ibadet edecek ve Allah'a ortak

koşmayacak bir nesli çıkarmanı umarım!" demişti. (Buhari, Müslim)

Resûlullah (sav), henüz Müslüman olmasa da amcası Abbas ve diğer bazı müşriklerden yardım alıyor, himayelerine giriyordu. (Müsned)

Muhataplarıyla görüşmeden önce kendi konumunu netleştirmeyi, güvenilirliğini onlara ikrar ettirirdi. Safa tepesinde halka İslam'ı anlatmadan önce, halkın bakışını kendilerine ikrar ettirmiştir. "Ben size şu dağın arkasında düşman, size saldıracak, dersem bana inanır mısınız?" "Evet, sana inanırız. Bugüne kadar senin yalan söylediğini duymadık." (Buhari)

Davet ve tebliğ aşamalarında, muhataplarından asla bir dünyalık talep etmemiş, almamıştır. (Müsned)

Resûlullah (sav), İslam'ı yaşama ve yayma yolunda kâfirlere gerektiğinde sert çıkışlar da yapardı. Kendisinin Kâbe'de namaz kıldığını gören Ebu Cehil'in gelecek şiddetle kızması, bağırması ve ailesinin kalabalıklığını hatırlatarak tehdit etmesi üzerine, gelen ayet (Alak /17-18) doğrultusunda şöyle meydan okumuştı: "Haydi sen çağır meclisini, adamlarını. Ben de zebanileri çağırayım!..." (Müslim, Tirmizi)

Resûlullah (sav), İslam'ı kabul eden fakir kimselere, yardımda bulunmaları için bir iki kişiyi onlara görevlendirirdi. Bu yardım hem maddi konularda hem de din eğitimi konusunda olurdu.

İnsanları İslam davasına kazandırmak için, kötü insanlara bile güzel muamele eder, önem verir, hürmet ederdi.

Bir insanın daveti sonucu Müslüman olan veya güzel amellerde bulunan kişinin yaptığı tüm hayırlardan, ona vesile olanın da ecir alacağını müjdelerdi. Kötülüğe vesile olanın da günah alacağını hatırlatırdı. (Müslim, Tirmizi,

Ebu Davud, Muvatta) "Eddâllu 'alal hayri kefâilühü: Hayra delâlet eden onu yapan kişi gibidir." (Tirmizi) Yeryüzünde işlenen her cinayetten, Habil'i öldüren Kabil'in de bir pay aldığını haber verirdi. (Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesei)

Çok şerli, kötü de olsa, insanları İslam'a kazandırmak için çok güzel muamele ederdi. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Muvatta)

...

Allah Resûlü (sav) kendilerinden gelen istek üzere, kadınlara vaaz ve sohbet vermek için özel bir gün ayırmıştı. (Buhari, Müslim)

Çevre kabilelerin eğitim, öğretim ve irşadı için muallimler gönderirdi. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei)

Bir topluluktan Müslüman olanlara, gidip kavmini İslam'a davet etmesini, hemen çatışmaya girmemesini emrederdi. (Ebu Davud, Tirmizi)

Ashabından birini herhangi bir iş için görevlendirdiği, bir yere gönderdiği zaman şu kesin talimatı verirdi: "Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Kolaylaştırın zorlaştırmayın." (Müslim) Davetçinin en temel bir özelliğidir bu.

Resulullah (sav), dini bir meseleyi duyanların duymayanlara, bilenlerin bilmeyenlere aktarmasını isterdi. Belki dinleyen kişi o ibadeti daha güzel yapabilir. (Buhari, Müslim, Ebu Davud)

Davet ve tebliğimiz Hak üzere ve Hak yolunda olsun.

Efendimiz (sav) den...

Allah Resûlü (sav), Yemen'e gönderdiği Muaz (ra)'a şunları söyledi:

"İnsanları İslam'a davet edin. Müjdeleyin, ürkütmeyin, kolaylaştırın, güçleştirmeyin. İyi geçirin ve ihtilafa düşmeyin." (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesei)

...

Çocuklarımıza İslami Terbiyeyi Nasıl Verelim ?

Müslüman anne babaların tümü çocuklarına İslami bir terbiye vermek ister. Ancak bu eğitimin nasıl verileceği zamanı ve metotları hakkında bilgi, tecrübe ve fikir sahibi olma hususunda ise çok büyük eksikler olduğu da bir gerçektir.

Eğitim sürecinde zamanlama son derece önemlidir. İhmal edilerek zamanında verilmeyen terbiye eğitimin ilerleyen yaşlarda verilmesi istenmesi birtakım problemlere sebep olur. Çoğu zaman başarısızlıkla da sonuçlanabilir.

Çocuğun terbiyesi anne-babasının evlenmeye karar verdiğinde başlar. Yani eşler hangi amaçla evlenmeye karar vermişse çocuğun terbiyesi de o amaç doğrultusunda olur.

Helal kazançla mayasının oluşması helal kazançla beslenmesi ve büyütülmesi gerekir. "Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve temiz olarak yiye ve inandığınız Allah'tan korkun." (Maide; 88) ayet-i kerimesinde gıdanın helal tarafının ruha gıda temiz olmasının bedene gıda olduğuna işaret vardır.

Din eğitimi 0-9 yaş arasında yoğunlukla yaşanılarak verilmelidir. Bu yaş döneminde bir şey yapılmadıysa ebeveyn önce kendilerine çekidüzen vermelidir.

Çocuğa isim verilirken onun hayatında olumlu tesir bırakacak güzel ve anlamlı isimler kulağına ezan ile konulmalı. Okunan o ezanla bilinçaltına Allah'ın kudret ve azametinin büyüklüğünü tevhid akidesini Hz. Muhammed (s.a.v)'in

nübüvvet ve risaletini namazın önemini yerleştirmiş oluyoruz.

Anne sütü sadece bir besin değil annenin bebeğiyle iletişim kurmasıdır. Bu sebeple annenin çocuğunu mümkün mertebe abdestli emzirmesi ve emzirirken ona dua vb. sözlerle ruhuna tesir edecek olumlu sözler sarf etmesinin müspet tesirlerinin olamayacağı düşünülemez.

Çocuğu kesinlikle abur cubur rasgele vakitsiz yemeye alıştırmamalı. Zamanında sofrada yemek yeme ve dengeli beslenme alışkanlığı kazandırılmalıdır. Sağlıklı çocuğun tombul çocuk olmadığı çok iyi bilinmelidir.

Ebeveyn yaşantısı ile model olması gerekir. Anne-babanın şayet

Ebeveyn yaşantısı ile model olması gerekir. Anne-babanın şayet olursa birbiriyle tartışması seviyeli olmalı aile içerisinde eşler arasında küslük olmamalı hakaret ve kaba kuvvetle otorite sağlanmamalıdır.

olursa birbiriyle tartışması seviyeli olmalı, aile içerisinde eşler arasında küslük olmamalı, hakaret ve kaba kuvvetle otorite sağlanmamalıdır.

Çocuğa yüksek idealler kazan-
dırılmalı. Başka bir ifadeyle “Çocu-
ğum büyüsün okusun kariyer ve
maddi imkânları yüksek itibarlı bir
iş sahibi olsun İslam’a hizmet et-
sin.” diyen bir ebeveyn ile “Çocu-
ğum İslam’a hizmet için okusun iti-
barlı bir iş sahibi olsun.” diyen ebe-
veyn aynı ideallere sahip değildir.
Çünkü ikisinin öncelikleri birbirin-
den farklıdır.

Çocuk televizyon ve internet-
ten kesinlikle korunmalı dört yaşı-
na kadar kesinlikle televizyondan
uzak tutulmalı. Günümüzde mane-
vi tahribat film ve dizilerdeki “sub-
liminal” (bilinçaltı) mesajlar yoluyla
yapıldığı unutulmamalıdır.

Çocukların örnek alıp taklit
edeceği model iyi seçilip karşısına
konulmalı. Bu sebeple; Peygamber
sevgisi sahabe sevgisi verilmeli ve
güzel Kur’an okuma öğretmelidir.
Bunda başarılı olabilmek için de
cami ve hoca sevdirmelidir.

Anne-baba birbiriyle uyumlu
olmalı birinin çocuktan yapmasını
istediği bir şeyi diğerine sığınarak
kaytarmamalı. Ya da birinden iste-
yip alamadığı bir şeyi diğerinden
koparamamalıdır.

İbadet bilinci kazandırılma-
lı. Anne-baba bu konu üzerinde
birlikte durmalı. İbadet bilinci ka-
zandırmaya erken zamanda başla-
nılmalıdır. Tadını önceden bildiği
şeyleri yeniden arzu etmek nefsin
özelliklerindendir. Bu sebeple nef-
se hoş gelen giyim tarzları doğum
günü vb. kutlamalar önceden tat-
tırılırsa nefsin onu yeniden arzu
etmesi ve İslam ölçülerini açacak
boyutlara götürmesi muhtemeldir.

Peygamberimiz (s.a.v)’in “Ço-
cuklarınıza yedi yaşında namazı
emredin. On yaşına geldiklerinde
(hala kaytarıyorlarsa hafifçe) dö-
vün.” (Ebû Davud; Salat;26) Hadisi
Şerifinde yedi yaşında namazı ve
namazla ilgili hususları öğrenme
ve alışma çağı on yaşından ergen-
lik dönemine kadar olan dönemde
ise namaz konusunda şuurlan-
dırma dönemi olduğuna işaret
buyurmaktadır. Bu şuurlandırma

döneminde Allah rızasının önemi
anlatılmalıdır.

Ergenlik çağı çocuğun sorgula-
ma çağıdır aynı zamanda bu çağı-
daki genç yoğun bir değişim san-
cısı içindedir. Bu sancılı sorgula-
ma döneminde baskıcı bir yöntemle
öğretilen bilgileri ve davranışla-
rı kendi kişiliğini ve ekonomik ba-
ğımsızlığını elde ettikten sonra eli-
nin tersiyle itme ihtimali fazladır.

Zamanında din eğitimi verilme-
yen gençlere buluş çağına ulaştık-
larında din eğitimi verilmesi zorla-
şır. Böylesi gençlere din eğitimi ve-
rilebilmesi için önce bunların böy-
le bir eğitime kendilerinin ihtiyaç
duymaları gerekiyor. Eğer kendile-
ri buna ihtiyaç hissettiklerini söylü-
yor ya da bu konuda bir araştırma
içine giriyorlarsa ilk olarak o kim-
seye; günlük hayatta yaptığı işle-
rin çoğunda İslami yönlerin bulun-
duğuna aslında yaptığı birçok şe-
yin Resûlullah’ın (s.a.v) sünneti ol-
duğuna dikkati çekilip bunların Al-
lah katında mutlaka bir sevap ve
mükâfatı olduğu izah edilerek yap-
tığı işlerden manevi bir haz ve coş-
ku duyması sağlanmalıdır.

Dini telkinde zamanının ve ze-
minin iyi gözetilmesi çok önem-
lidir. Her aklına geldiği zaman tel-
kinde ve nasihatte bulunmak ters
tepki yapabilir. Bir kısım insanlar
özellikle de bazı gençler çok öğüt
verilmesinden “Yap et...” türünde
emir kipindeki nasihatlerden hoş-
lanmazlar.

Aşırı baskıcı ya da tepkisiz du-
yarsız olunmamalı. Anne-babanın
öncelikle sitem eleştiri dolu sözleri
ve ardından yaptıkları nasihatle-

**Helal kazançla
mayasının
oluşması,
helal kazançla
beslenmesi ve
büyütülmesi
gerekir. “Allah’ın
size verdiği
rızıklardan
helal ve temiz
olarak yiye
ve inandığınız
Allah’tan
korkun.” (Maide;
88) ayet-i
kerimesinde
gıdanın helal
tarafının ruha
gıda temiz
olmasının bedene
gıda olduğuna
işaret vardır.**

ri gençlerde tepkiye yol açar aile içinde çatışma yaşanmasına sebep olabilir. Tamamen tepkisiz olmak da tümünden başıboşluğa sebebiyet verir.

Sorumluluk bilinci kazandırılmalı bunun için ona değişik görevler verip vaktinde, düzenli ve tam olarak yaptırılmalıdır.

Çocukların davranışlarına tepkide istikrarlı olunmalı. Yani bir süre önce yaptığı hatadan dolayı tenkit edip başka bir zaman aynı hatayı yapınca hoş görmemeli.

Çocuğun iyi yönleri ve huyları takdir edilerek övülmeli ve teşvik edilmeli. Bunu yaparken riyakârlık duygusuna kaptırılmamalı. Her başarı abartılı maddi ödüllerle ödüllendirilmemeli. Maddi ödüllerin yanında manevi ödüller vermek ihmal edilmemeli.

Çocuklar başkalarının yanında çok övülmemeli ve yerilmemelidir.

Çocukları başkalarıyla hatta kardeşleriyle asla mukayese etmemeli hatalarından dolayı veya başka sebeplerle çocukları aşağılamamalı.

Kız-erkek arasında veya büyük küçük arasında asla ayırım yapılmamalı. Aralarında adil olunmalı.

Asalet, soy sopla övünüp bizim aileden şu çıkmaz bu çıkmaz diye güvenip terbiye ihmal edilmemeli.

Çocuklara "Hayır" diyebilmeli. Çocuğunu sevmek onun her istediğini almak ya da yapmak değildir. Uygun ve mümkün olan isteklerinden bazıları yapılabilir, bazılarında set konulması gerekir. Ebeveyn zaafılarını çocuklarına kullandırmamalıdır.

Çocuğumuzu sevmeyi onun herhangi bir başarısına ya da sahip olacağı kariyere bağlamamalı.

Aşırı koruyucu-himayeci bir yaklaşımdan kaçınılmalı. Bazı kararları vermesi ve bazı işlerini yapması kendisine bırakılmalı. Bütün ihtiyaçları anne-babası tarafından karşılanan çocuk ileriki yaşlarda da hep ana kuzusu kalacaktır.

Ev içinde çocukların eğitimine ebeveyn dışı müdahale olmamalı. Yani hatasından dolayı anne-babanın kızdığı bir çocuğa anneanne veya babaanne ya da büyükbaba müdahale edip "Adam oldunuz da benim yanımda çocuk mu terbiye etmeye kalkışuyorsunuz." vs. gibi sözlerle müdahalede bulunmamalı.

Çocuk eğitimi sadece anneye terk edilmemeli eşit ilgilenilmelidir.

Çünkü baba aileden çekilince Allah korusun cinsel sapmalar başlıyor. Özellikle erkek çocukların anneyi model almaya başlaması sebebiyle karakter yapısında kadınsı hareketler belirebilir.

Çocuğa yapılan iyilikler ve hizmetler başa kakılmamalı.

Alternatif dinlenme yöntemleri geliştirilmeli. Örnek olarak; ders çalışmaktan yorulan çocuğa başka işi yaparak dinlenebileceğini öğretmeli.

Yalandan koruyun. Sürekli ceza ve azarlanmaktan korkan yalana yönelir. Bu konuda ebeveyn de iyi örnek olmalıdır. Her yaptığı beğenilmeyen yalana yöneldiği gibi aşağılık kompleksine de itilmiş olur. Kendine güveni gelişemez.

Çocuk büyüdükçe geliştiğini fark etmeli yani ergenlik çağına girmiş bir çocuğa altı yaşındaymış gibi davranılamaz.

Sürekli takip ve kontrol edilmeli, ebeveyn çocuğunun yaşı kaç olursa olsun bıktırmadan ve sıkıcı olmadan ona marufu emredip münkerden nehyetmeli.

www.tv5.com.tr

TV5 *AİLENİZİN TELEVİZYONU...*

KUR'AN'I NASIL EZBERLEYELİM?

❧ Yüce Allah'ın sözlerini ezberlediğinizi düşünerek **mânevî** heyecanınızı yüksek tutunuz. "Ya Rabbi! Ben senin kitabının ayetlerini ezberlemek ve öğrenmek istiyorum bana ezberlemeyi ve öğrenmeyi kolaylaştır" duasını gönülden terennüm ediniz.

❧ Zihnen ve kalben ezbere yoğunlaşmak ve mânevî heyecan için gerektiğinde iki rekat "Hâcet Namazı" kılınız dua ediniz ve istiğfar okuyunuz.

❧ Ezbere başlamadan önce yapılması ve tamamlanması gereken işler varsa bir an önce tamamlayınız. **Zihni meşgul edecek şeylere fırsat vermeyiniz.** Buna rağmen şeytan vesvese verebilir. Zihninizi meşgul edecek problemleri akla getirerek var gücüyle çalışmaktan alıkoymaya çalışabilir. Bunun bir oyun olduğu biliniz vesvese tuzağına düşmeyerek çalışmada kararlılık gösteriniz. "Boşa uğraşma! Ne kadar işim olursa olsun bugün bu saatte benim en önemli işim Rabbimin ayetlerini ezberleyip anlamaya çalışmaktır" diyerek ezbere devam ediniz.

❧ Mânevî istekliliği canlı tutmak için Hadis-i kudsîde buyrulduğu gibi Yüce Allah'ın

Kur'an öğreniminde ezberin özel bir yeri vardır. Kur'an hafızlığı tamamen ezbere dayanır. Namazlarımızda okuduğumuz sure, ayet ve duaları ezberden okuruz. Ezber öncesi önemli olan bir husus yüzünden okumayı geliştirerek ezberlemeye zemin hazırlamaktır. Kur'an ezberinde başarılı olmak için ezberleme yöntemlerini iyi bilmek, hocamızla koro okuyuşunu çok uygulamak ve ezber okuyuşlarımızı hocamıza dinletmek ve hatalarımızı tashih ettirmek gerekir. Koro çalışmaları ezberlerin en az hata payıyla yapılmasını sağlayacaktır.

Bu çalışmayla Kur'an öğreniminde çok önemli bir yeri olan kulağa hitap üst düzeyde gerçekleşmiş ve sûrelerin büyük bir bölümünün ezberlenmesi mümkün olacaktır. Kur'an ezberlerken aşağıdaki altın öğütleri adım adım takip ediniz:

"Kur'an'la meşgul olduğu için dua etmeye bir şeyler istemeye fırsat dahi bulamayanlara dua edip isteklerde bulunanlardan daha çok vereceği" müjdesini unutmayınız.

❧ Ezber çalışılan **mekanın sade ve sessiz olmasına** dikkat ediniz. Sade bir mekanda gözleri ve zihni meşgul edecek şeyler olmaması Kur'an ezberlemeye yoğunlaşmak için daha kolay olur. Bir de mümkün oldukça ezber yapılan mekanı değiştirmeyiniz. Çünkü yeni şeyler görmek dikkatleri dağıtır, gözü ve gönlü meşgul eder.

❧ Ezber yapmak için **zihnin saf ve duru olduğu,** karmaşık düşüncelerden arındığı, günün yoğunluğu ve yorgunluğunun olmadığı **anlar tercih ediniz.** Bunun için de genellikle sabahları uygundur. Eğer ezberlenecek bölümler bir gün öncesinden yatmadan önce on defa okunur veya üzerinde biraz çalışılırsa daha iyi olur.

❧ Ezberleyecek bölümün **mealini dikkatlice okuyunuz.** Eğer biraz Arapça biliyorsanız meal yardımıyla da olsa ezberleyeceğiniz bölümün tercümesi üzerinde çalışırsanız çok güzel olur. Ezberlenen bölümlerin mealini bilmek

duygu ve zihin boyutunu canlı tutuğu gibi Kur'an'ın anlaşılmasına da ışık tutar. Bu şekilde çalışmanın ezberlenen bölümleri kolay hatırlamaya da önemli katkısı olacaktır.

- ✎ **Harflerin mahreç ve telaffuzlarının doğru ve düzgün olmasına tecvit kurallarına dikkat ediniz.** Yanlış ezberlendiğinde veya tecvit kurallarına riayet edilmeden ezberlendiğinde sonradan düzeltmek çok zor olmaktadır. Bu hususta talim dersi olarak veya CD lerden yardım alarak çalışmalar yapınız.
- ✎ Devamlı olarak **aynı hatla yazılmış Mushaf-ı Şeriften** ve aynı hatla yazılmış yerlerden ezberleyiniz. Çünkü gözler ezberlenen bölümlerin fotoğrafını çeker ve hafızaya kaydedilmesine yardımcı olur. Aynı hatla ve sayfa düzeni ile kaydedildiği için de ezberlemek ve hatırlamak çok kolay olur.
- ✎ Ezber yaparken **hafif sesle ve teganni ile** yani makamlı bir şekilde okumaya özen gösteriniz. Burada aşır okuyuşunu

değil normal hızda okumayı tercih ediniz. Sesli çalışıldığında kulaklardan da yardım alınmış olur. Böylece ezberleme sürecine daha çok duyu organlarının desteği sağlanmış olacaktır. Görerek, okuyarak ve duyarak ezberlemek süreci hızlandırdığı gibi hafızaya kaydı da sağlamlaştırır.

- ✎ Bir sayfa veya sure ezberlenmeye başlamadan önce mahreç telaffuz ve tecvitine dikkat edilerek **en az on defa yüzüne** okuyunuz. Dinleme imkanı varsa birkaç defa dinleyiniz.
- ✎ Yüzüne okuma işlemi tamamlandıktan sonra ezberlenecek bölümden önce birinci ayeti ezberleyiniz. **Bu ilk ayeti üç defa ezbere tekrar ediniz.** Uzun olan ayetlerde vakıf işaretlerini dikkate alınız.
- ✎ İkinci ayeti ezberleyiniz ve üç defa tekrar ediniz. Sonra da **ezberlenen bu iki ayeti üç defa tekrar ediniz.**
- ✎ Sıradaki ayeti ezberleyiniz ve üç defa tekrar ediniz. Ezber-

lenen bu üç ayeti birlikte üç defa tekrar ediniz. **Aynı metodu ezberlenecek bölüm bitirilinceye kadar uygulayınız.**

- ✎ Ayetlerin ezberlenmesi bu şekilde bittikten sonra **ezberlenen bölümün tamamını en az on defa tekrar ederek iyice pekiştiriniz.** Ezberim tamamdır düşüncesiyle bu pekiştirmeyi sakın ihmal etmeyiniz. Çünkü hafızalara kayıt ancak bu çalışmayla olur.
- ✎ Ezberlenen bölümleri **her fırsatta ve özellikle de namazlarda** okuyarak pekiştiriniz.
- ✎ Manasıyla beraber yapılan bu ezber çalışması tamam olmuştur. Mübarek olsun... Sıra ayetlerdeki **kurtuluş mesajlarına kulak vermeye zehrinde düşünmeye yaşamaya ve yaşatmaya gelmiştir...**

Dinle Beni Çocuğum

Hayat çok zor çok çetin
Ürkme korkma ol metin
Gözdesi ol milletin
Her dem dik dur çocuğum.

Çalış uğraş kafa yor
İşleri hiç görme zor
Herkese kol kanat ol
Sakın yılma çocuğum.

Kendini boşa yorma
Bir an gaysiz durma
Tembel tembel oturma
Hedefe koş çocuğum.

Diken olup da batma
Özüne çamur atma
Aşına haram katma
Hep adil ol çocuğum.

Oku öğren araştıır
Bilgisiz hayat yaştır
Merhametsiz kalp taşdır
Şefkatli ol çocuğum.

Durma hiç engeli aş
Öğrenmede yoktur yaş
Cehalet ile savaş
İrfana gel çocuğum.

İki günü bir etme
Hiç yanlışta directme
Şerefini kirlletme
Erdemli ol çocuğum.

Saygı dur hep atana
Sahip çık şu vatana
Fırsat verme satana
Ülkeni sev çocuğum.

Sakın ihanet etme
Batıla koşup gitme
Ruh bedeni kirlletme
İnançlı ol çocuğum.

Düşüp çaresiz kalma
Bir an gaflete dalma
Hiç kimseden ah alma
Onurlu ol çocuğum.

Zalime arka durma
Mazluma tokat vurma
Bir kez olsun kalp kırma
Gül gibi ol çocuğum.

Sadık ve samimi ol
Böylece aşılır yol
Bilmiyorsan öğren sor
Gerçeği gör çocuğum.

İrmak gibi çağla ak
Derin düşün derin bak
Aşkın ateşini yak
Hiç söndürme çocuğum.

Çiçek gibi bağda aç
Bütün kötülükten kaç
Etrafına ılık saç
Ay gibi ol çocuğum.

Her şeyi etme tasa
Dünya yalan ve kısa
Budur ilahi yasa
Öğüde gel çocuğum.

Boş geçirme zamanı
Yaratanı bil tanı
O yarattı insanı
Mevla'nı sev çocuğum.

KUR'AN-IN EMİRLERİNE UYALIM VE KURTULALIM

Zikredilen ayetler cemiyet hayatımızda ve kulluk vazifelerimizi yerine getirirken uyacağımız esasları beyan etmektedir. Okuyalım, düşünelim ve yaşayalım.

“Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah’tan korkun ki esirgenesiniz.

Ey müminler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir! Kim de tövbe etmezse işte onlar zalimlerdir.

Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah’tan korkun. Şüphesiz Allah, tövbeyi çok kabul edendir, çok esirgeyicidir.

Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O’ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.

Bedeviler “İnandık” dediler. De ki: Siz iman etmediniz, ama “Boyun eğdük” deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah’a ve elçisine itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

Müminler ancak Allah’a ve Resulüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşırlardır. İşte doğrular ancak onlardır.

De ki: Siz dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah her şeyi hakkıyla bilendir. Onlar İslam’a girdikleri için seni minnet altına sokuyorlar. De ki: Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz bilersiniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur. Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gizliliklerini bilir. Allah yaptıklarınızı görendir.”

(Hucurat suresi: 10-18)

Üstün Yeteneklilerin Eğitimi

Osmanlıyı “cihan devleti” yapan Enderun’dur. İslam coğrafyasında Kurtuba Nizamiye gibi genel ve Enderun gibi özel yetenek medreselerinin tümünün arketipi Hz. Peygamber’in Medine’de kurduğu “Suffe”dir. Bu yaklaşım insanları cahillikten evliyalığa çıkaran bir eğitim modelidir.

Devletlerin ve milletlerin asıl serveti yeraltı ve yerüstü kaynakları değil insan kaynaklarıdır. Ülkenin kalkınmasında fen, edebiyat, sanat, ekonomi, ticaret, politika vb. alanlarda önderlik edecek liderler üstün yetenekli çocuklar arasından çıkmaktadır. Üstün yetenekli çocukların yeteneklerini geliştirerek kapasitelerini en üst kullanmalarını sağlamak ülkemizin bugünü ve geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Geçmişe ve günümüze baktığımızda toplumlara yön veren çağları açıp kapayanların pasif çoğunluğun değil liderlik gibi özelliklere sahip olan aktif azınlık dediğimiz üstün yetenekli kişilerin olduğunu görmekteyiz.

Üstün yeteneklerin toplumların gelişmesinde tarihin akışında bilim ve teknolojinin ilerlemesinde büyük rol oynayabilir.

Daha çocukluk yıllarında üstün yetenekli çocuklarını keşfedip istidatları doğrultusunda eğiten devletler bilim teknoloji ve ekonomi alanlarında ileri gitmekte ve dünyada söz sahibi olmaktadır. ABD, Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda, İngiltere, İsrail, Almanya gibi ülkelerde üstün kabiliyetli talebelerin eğitimine önem verilmekte buna paralel olarak bu ülkelerde daha yüksek bir gelişme seviyesi görülmektedir (Teresa 2005; Aydın 1994; Hany 1994). Osmanlı Devleti’nin uzun yıllar dünyaya hâkim olmasında da üstün kabiliyetli insanlara iyi bir eğitim verilmiş olmasının payı büyüktür. Dünyada üstün kabiliyetli talebelerin tespit edilmesi ve eğitilmesiyle alâkalı ilk ve en sağlıklı çalışmayı Enderun Mektebiyle Osmanlı Devleti yapmıştır.

Osmanlıyı “cihan devleti” ya-

pan Enderun’dur. İslam coğrafyasında Kurtuba Nizamiye gibi genel ve Enderun gibi özel yetenek medreselerinin tümünün arketipi Hz. Peygamber’in Medine’de kurduğu “Suffe”dir. Bu yaklaşım insanları cahillikten evliyalığa çıkaran bir eğitim modelidir.

Enderun’un işlevi de buydu. Fütihat topraklarından toplanan gayrimüslim çocukları arasından seçilen “üstün yeteneklilerin” eğitim aldığı bir “Üstün Yetenekliler Okulu” idi Enderun. Buradan birinci sınıf siyasetçi, uzman asker ve bilim adamları yetişiyordu. Osmanlı sadrazamlarının hemen tamamına yakını Kaptan-ı Deryalarının da üçte ikisinin Enderun mezunu olması bunun delilidir.

Osmanlı Devleti’nde Enderun mekteplerinde uygulanan sistem hala batılı bilim adamları tarafından büyük bir titizlik-

Üstün yetenekli; arkadaşlarından farklı ve sıra dışı düşünen, ayrıntılı noktalara dikkat eden hâdise ve konulara kendine has yorumlar getiren, yeni bilgiler üretip bunları uygulayabilen, bilgileri çabuk öğrenen, zihnî ve akademik sahalarda lider olan sanat dallarının birinde veya birkaçında yüksek performansa sahip kişilerdir. Eflatun bu çocukları “Altın Çocuklar” diye adlandırır. Bunlar toplumun % 2’lik dilimini oluştururlar.

le araştırılmaktadır. O dönemki Fransız sarayının temsilcisi M. Boudier’in şu sözü çok manidardır. “Türklerin niçin varlıklı ve güçlü bir devlet olarak geliştiğine şaşmamak gerekir. Çünkü onlar büyük sayıdaki gençler arasından en yeteneklilerini seçmesini ve onları dürüst insanlar haline getirecek disiplinli bir eğitim vermesini çok iyi bilmektedirler”. Hatta günümüzde Amerikan eğitim anlayışının temelinde de Enderun mekteplerinin izleri görülür.

O Halde Üstün Yetenekli Çocuk Kimdir?

Üstün yetenekli; arkadaşlarından farklı ve sıra dışı düşünen, ayrıntılı noktalara dikkat eden, hâdise ve konulara kendine has yorumlar getiren, yeni bilgiler üretip bunları uygulayabilen, bilgileri çabuk öğrenen, zihnî ve akademik sahalarda lider olan,

sanat dallarının birinde veya birkaçında yüksek performansa sahip kişilerdir. Eflatun bu çocukları “Altın Çocuklar” diye adlandırır. Bunlar toplumun % 2’lik dilimini oluştururlar. Bu kişiler notlarla uğraşmayı düzenli ders çalışmayı ödev yapmayı fazla sevmeyiz. Her şeye pratik çözüm bulma eğilimindedirler. Bu kişiler yeni fikirler üretirler, üretilen fikirleri geliştirmeyi düşünürler, analiz ederler, sorgularlar; fakat düzensiz olabilirler. Genellikle okullarda problemli, uyumsuz, dersin akışını bozan, çok itiraz eden veya hiçbir şeye karışmayan kişiler olarak karşımıza çıkarlar. Dünya tarihinde önemli değişiklikler yapan insanların hayatını araştıranlar bu kişilerin kabiliyetlerinin öğretmenleri tarafından fark edilemediğini ve okullarda problemli kişiler olarak görüldüklerini yazmaktadır (Enç 1979). Meselâ Edison

okula uyum sağlayamayınca tecrübeli bir öğretmen olan annesi tarafından evinde okutulmuştur (Ataman 2003).

Üstün Ve Özel Yetenekli Çocukların Özellikleri Nelerdir?

- Zihinsel ve fiziksel olarak yüksek enerji düzeyine sahiptirler
- Hızlı öğrenirler üstün kavrama akılda tutma özellikleri vardır
- Geniş hayal ve imgeleme güçleri vardır
- Gözlem güçleri kuvvetlidir
- Yaratıcıdır keşfetmek bulmak isterler
- Sürekli gelişme isteği içindedirler ve sürekli sorgularlar
- Bellekleri güçlüdür
- Analiz sentez yetileri gelişmiştir
- Entelektüel meraka sahiptirler

- Lider özellikleri sergilerler
- Çevreleriyle iyi ilişkiler kurarlar
- Sorun çözmekten güçlüklerin üstesinden gelmekten hoşlanırlar
- Mizah duyguları güçlüdür
- Ayrıntılara dikkat ederler
- Sözcük hazineleri zengindir
- Doğru hızlı ve akıcı konuşurlar
- Uzun süre bir konu üstüne odaklanabilirlerse de tekdüzelikten hoşlanmazlar.

Bu hususiyetleri çoğaltmak mümkündür (Tarhan 2005). Ancak şu hususa da dikkat etmek gerekir; talebe bu hususiyetlerden sadece bir veya birkaçına sahip ise buna bakarak onun üstün kabiliyetli olduğu neticesi çıkarılmamalıdır. Diğer yandan çoklu zekâ yaklaşımına göre talebelerin kabiliyetli olduğu alanlar farklı olabilmektedir. Bir talebe matematikte üstün bir kabiliyete sahip olurken sosyal derslerde vasat olabilmekte resimde vasatın altında kalabilmektedir. Resimde üstün kabiliyete sahip olan bir talebe ise meselâ fen derslerinde başarısız olabilmektedir. “Zeki talebe her derste başarılı olur.” anlayışı her talebe için geçerli değildir. Bundan dolayı belli bir sahada üstün kabiliyetli olan bir talebeyi tespitinde kullanılan bir metot başka sahada uygun olmamaktadır. Resim müzik spor gibi alanlarda üstün kabiliyetli olanların tespit edilmesi ayrı metotlarla yapılmaktadır.

Üstün Yetenekli Çocuklara Uygulanan Eğitim Modelleri

Üstün yetenekli çocuklar eğitimiyle alakalı dünyanın çeşitli ülkelerinde farklı modeller uygulanmaktadır. Bunların esası; ayrı eğitim birlikte eğitim ve ferdi eğitim olmak üzere üç yaklaşıma dayanmaktadır (Ataman 2003; Çağlar 2004; Özsoy ve Ark 2002).

- 1- **Ayrı Eğitim:** Ayrı eğitimde üstün yetenekli çocuklar zekâ bölümleri dikkate alınarak özel bir okulda toplanıp özel bir eğitim görmektedirler. Ayrı eğitimin en başarılı örneği Osmanlı Devleti’ndeki Enderûn Mektebi’dir. Enderûn’dan önce ve sonra

benzer başarılı bir uygulamaya rastlanmamaktadır. Günümüzde benzer eğitim metotlarının öğrencilerin toplumdan tecrit edilmeleri, kendilerini toplumun üzerinde görmeleri, bencil olmaları, sağlıksız kişilik gelişimi (Çağlar 2004) gibi sebeplerden dolayı uygulanması sağlıklı görülmemektedir.

- 2- **Birlikte Eğitim:** Bu eğitimde üstün yetenekli çocuklar okulundan ve arkadaşlarından ayrılmadan eğitim görmektedir. Bu model aşağıda belirtildiği gibi beş farklı şekilde uygulanabilmektedir:

Özel Sınıfta Eğitim: Üstün yetenekli çocuklar okulun içinde özel bir sınıfta toplanmakta ve burada eğitim görmektedir. Ülkemizde 1960’lı yıllarda denenen bu uygulamada başarı sağlanamamıştır (Ataman 2003).

Okula Erken Başlama: Üstün yetenekli olduğu tespit edilen öğrenciler takvim yaşına bakılmaksızın okula bir veya iki yıl erken başlatılmaktadır. Genel zihni performans yönüyle sağlıklı olan bu uygulama; beden his ve ruh gelişmesi yönleriyle sakıncalı görülmektedir.

Hızlandırmalı Eğitim: Öğrencilerin zekâ düzeylerine bakılarak bir üst sınıfa atlatılması şeklinde olmaktadır. En fazla 2 defa yapılması uygun görülmektedir. Benzer kabiliyet grupları: Yetenek ve ilgi alanları aynı olan öğrencilerden bir grup oluşturularak derslerden sonraki zamanlarda öğrencilerin ilgili oldukları alanlarda çalışmalar yapılması şeklinde uygulanmaktadır.

Program Zenginleştirme: Akranları arasında eğitim gören üstün yetenekli çocuklar normal eğitim ortamında özel faaliyetlerin yapıldığı uygulamadır.

- 3- **Ferdi Eğitim:** Üstün yeteneğe sahip kişiler yetenekli oldukları sahada hususi bir eğitime tâbi tutulurlar.

Benzer Yetenek Gruplarının da Eğitim: Bu metot uygulanırken yetenek alanları ve ilgileri aynı olan öğrencilerden bir grup oluşturulur. (İdeal bir grup sayısı 3’tür). Bu gruba bir rehber öğretmen verilir.

Program Zenginleştirmeyle Eğitim: Zenginleştirilmiş program eğitiminde öğrenci sınıfında normal şekilde eğitimine devam eder. Yetenekli olduğu alanda öğretmenin rehberliğinde araştırmalar yapar ve bu araştırmanın neticelerini sınıfındaki arkadaşlarına anlatır. Böylece öğrenci kendi yeteneklerini geliştirme imkânı bulurken arkadaşlarına faydalı olmanın da tadına varır.

Aynı zamanda çalışmalarıyla diğer öğrencilere de örnek teşkil eder. Bu çalışmada en önemli iş öğretmene düşmektedir. Öğretmen öğrencinin ilgi alanını tespit etmeli ve öğrencinin fitratına uygun bir şekilde çalışmalar ayarlamalıdır.

Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitiminde Nelere Dikkat Edilmelidir?

Üstün yetenekli bir öğrenciye ‘üstün yetenekli’ olduğu söylenmemelidir. Çünkü ‘üstün’ kelimesi çocuklarda üstünlük duygusu oluşturmakta ve bunun devamında çocuğun kendini aşırı beğenmesine, kendinden başka kimsenin fikrini kabul etmemesine, başkalarını küçük görmesine, ben her şeyin en iyisini yaparım düşüncesine kapılmasına yol açmaktadır. Bu tür düşüncelerin devamında da öğrenci ‘Ben üstünüm benim çalışmama gerek yok!’ diyerek çalışmaları bırakabilmektedir.

Her çocuk kendi yetenek alanı açısından değerlendirilmelidir. Meselâ matematik istidadı olan bir öğrenci sadece matematikte üstün yeteneğe sahip olduğu göz önünde bulundurularak eğitilmelidir. Matematikte üstün bir öğrencinin fen derslerinde vasat aynı şekilde resimde üstün yeteneğe sahip bir öğrencinin matematikte orta seviyede fen

dersinde de başarısız olması ihtimal dâhilindedir. Toplumumuzda ve eğitim dünyamızda başarılı bir öğrencinin her alanda başarılı olması gerektiği gibi yanlış bir anlayış vardır. Üstün yetenekli öğrenciler bir veya birkaç sahada yetenekli olurken diğer sahalarda orta seviyede veya ortanın altında olabilmektedir.

Türkiye’de Üstün Yetenekli Çocuklara Yönelik Eğitim Veren Okullar

Bilim ve Sanat Merkezleri (BİLSEM)

Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürlüğüne açılan merkezlerdir. Okul öncesi ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarına devam eden üstün veya özel yetenekli öğrencilerin örgün eğitim kurumlarındaki eğitimlerini aksatmayacak şekilde bireysel yeteneklerinin farkında olmalarını ve kapasitelerini geliştirerek en üst düzeyde kullanmalarını sağlamak amacıyla açılmış olan bağımsız özel eğitim kurumudur.

Beyazıt İlköğretim Okulu

30 Haziran 2002’de Milli Eğitim Bakanlığı ve İstanbul Üniversitesi arasında imzalanan protokol gereğince bir devlet okulu olan Beyazıt İlköğretim Okulu üstün yetenekli ve zekalıların eğitimi projesi için uygulama okulu olarak tahsis edilmiştir. Rehberlik Araştırma Merkezlerince zeka testi sonucunda üstün zekalı oldukları belirlenen ve proje ile ilgili Yürütme Kurulunun bilim komisyonu tarafından ikinci bir elemeye tabi tutularak seçilen üstün öğrenciler ile seçilmeden kaydı yapılan ve İstanbul’un çeşitli ilçelerinden gelen birinci sınıf çocukları ile eğitim yapmaktadır. Okuldaki eğitim öğretim beyin araştırmalarındaki öğrenmeyle ilgili son bulgular ve yüksek zeka düzeyine sahip öğrencilerin özellikleri temel alınarak düzenlenmektedir.

TEV İnanç Türkeş Özel Lisesi

1990 yılında ünlü girişimci ve iş adamı Sezai Türkeş eşi İnanç Türkeş’in adını yaşatacak maddi olanakları sınırlı üstün/özel yetenekli çocukların eğitileceği bir okul açmak için bir vakıf kurdu.

Anadolu Lisesi müfredatı uygulanarak yabancı dille eğitim verilmektedir. Üstün ve özel yeteneklilere uygun etkinlikler sürdürülmektedir.

TC vatandaşı maddi durumu yetersiz üstün zekâ ve yetenekte olan öğrenciler öğrenci seçme heyetince belirlenmektedir.

Üstün yetenekli çocuklar eğitime muhtaç öğrencilerdir. Nasıl ki zihin engelli, görme engelli, işitme engelli çocukların eğitiminde bu sahadaki uzman kişilerden yardım alınıyorsa üstün yetenekli çocukların eğitiminde de yetişmiş uzman kişilerden yardım alınmalıdır.

Üstün yetenekli olmak Allah’ın bir lütfudur. Hem bu lütfu mazhar olan kişinin hem de bu yeteneği keşfedip yetiştirmekle mükellef olan anne-baba ve öğretmenin bu lütfun farkına varması gerekir. Bu husus keşfedildikten sonra onun geliştirilmesi ve sıradan insanların yapamayacağı işlerin onlar vasıtasıyla yapılması mümkün olabilir. Böylece lütfedilen bu üstün yetenek insanlık için hayırlı işlere vesile olur ve bundan hem yetenekli kişi hem de toplum fayda görür. Diğer yandan bu kişilerin mânevî ve ahlâkî değerlerle donatılması da gerekir. Ahlâkî değerlerden mahrum bırakıldığında bu kişilerin zararlı unsurlar hâline gelmesi ve topluma sıradan kişilere göre daha fazla zarar vermesi muhtemeldir. Bu vazifeleri bir arada tahakkuk ettirecek olan ise öncelikle eğitim camiasıdır. Fatih’in İstanbul’u fethederek çağ kapatıp çağ açmasında kendine bu misyonu üstlenebilecek bir yetenek verilmiş olmasının yanında onu böyle bir vazifeye hazırlayan Akşemseddin’in rolü de unutulmamalıdır. Bilgiyi ahlâkla birleştirip dünyaya huzur barış ve

güven sunan insanları günümüz dünyası dört gözle beklemektedir. Bu insanların her biri farklı bir yetenekle hayatın farklı bir sahasına girdiğinde dünyanın güzele ve iyiye doğru gidişi daha büyük bir hız kazanacaktır.

Konuyla İlgili Önerilen Kitaplar:

- 1- Çocuğunuzun Beceri ve Yeteneklerini Nasıl Geliştirebilirsiniz? Raelynne P.Rein - Rachel Rein
- 2- Her Çocuk Bir Dahidir Yazar: Elise M. Griffith Kariyer Yayınları
- 3- İndigo Çocuklar Yazar : Lee Carroll Jan ToberYayınevi : Akaşa
- 4- Üstün Zekalı Ve Yetenekli Çocukların Eğitimi Yazar : Norma E. CUTTS Nicholas MOSELEY

Kaynaklar

- * Ataman Ayşegül. (2003) *Özel Eğitime Giriş* Gündüz Yayıncılık, Ankara.
- * Aydın Selim. (1994) *Eğitime Farklı Bir Bakış* İzmir TÖV Yayınları.
- * Çağlar Doğan. (1972) *Üstün Zekalı Çocukların Özellikleri* Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 5. Sayı: 3.
- * Çağlar Doğan. (2004) *Üstün Zekalı Çocukların Eğitim Modelleri* Çocuk Vakfı Yayınları İstanbul.
- * Enç Mitat. (1979) *Üstün Beyinli Gücü* Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları. No:83 Ankara.
- * Ersoy Özlem-Avcı Neslihan. (2001) *Üstün Zekalı ve Üstün Kabiliyetliler Özel Gereksinimi Olan Çocuklar ve Eğitimleri* Özel Eğitim Ya-pa Yayıncılık İstanbul.
- * Feldman D. F. (2000). *Developmental Theory and the Expression of Gifts and Talents. Developing Talent Across the Life Span* Hove UK: Psychology Pres
- * Hany A. Ernst. (1994). *On the interdependence of diagnosis and counseling in the support of the highly gifted. Behavioral and Cognitive Development. Presentation given at the Congress for the German Psychological Association Hamburg.*
- * Monaco Theresa. (2005). *American and British Educational Practices for Gifted and Talented Students* AE-Extra. January. Available Online.
- * Özsoy Yahya. Mehmet Özyürek Süleyman Eripek. (2002) *Özel Eğitime Muhtaç Çocuklar: Özel Eğitime Giriş* Karatepe Yayınları. s.140-142 Ankara.
- * Akarsu F. (2001) *Üstün Yetenekli Çocuklar*

BÜKÇE

**Eğer kadın dilini
bilirsen bir
kadınla yaşamak
dünyanın en büyük
zevkidir ama bu
dili bilmezsen
hayatın kararabilir.
O yüzden bir
kadınla mutlu
olmak isteyen her
erkek Bükçe'yi
öğrenmeli.**

Eğitimciye göre her ferdin bir Bükçe'si olduğu her eğitimcinin eğittiği kişiye uygulaması gereken bir dilin bulunması gerekliliği unutulmadan hikâyemize geçelim.

Oğlum bir hafta sonra evleniyor. Sorumluluk sahibi bir baba olarak ona öğüt vermem gerekiyor. Fakat bunu evde yapamam çünkü annesi ağız tadıyla öğüt vermeme izin vermez sözü ağızımdan kapıp kendi devam eder. İş yerimden oğluma telefon açtım, akşam yemeğini dışarıda birlikte yiyelim dedim. Deniz kenarındaki bu şirin lokantada şimdi onu bekliyorum.

Geliyor aslan parçası yakışıklılığı da aynı ben. Yan masadaki kızlar gözleriyle oğlumu süzüyorlar. Bakmayın kızlar onu kapan çoktan kaptı. Hoş beşten sonra konuya giriyorum.

- Oğlum haftaya düğünün var bir baba olarak sana bazı konularda yol yordam göstermem gerekiyor.

Çocukluğunda suç işlediği zamanlardaki gibi birden bire kızardı. Kerata ne anlatacağımı zannettiye!

- Baba ben yirmi altı yaşındayım, bazı şeyleri biliyorum artık.

- Ah senin o biliyorum zannettiğin konularda da çok bilmediğin çıkacak ama ben o konulardan bahsetmeyeceğim. Keşke konuşabilseydik ama henüz o kadar modern olamadım.

Rahat bir nefes aldı. Bu arada yemeklerimiz de geldi. Oğlumla şöyle keyif yaparak muhabbet edelim bakalım.

- Kaç dil biliyorsun oğlum sen?

- İngilizce, Fransızca bir de kendi dilimi de sayarsak Türkçeyle üç dil oluyor.

- Bugün ben sana dördüncü dili öğreteceğim. Dilin adı Bükçe. Kadınlar tarafından kullanılır. Sen buna "kadın dili" de diyebilirsin.

Güldü. Güldüğü zaman benim yanağımdaki gibi küçük bir gamzesi var o ortaya çıkıyor.

- Kadınların ayrı bir dili mi var?

- Tabii ki. Eğer kadın dilini bilirsen bir kadınla yaşamak dünyanın en büyük zevkidir ama bu dili bilmezsen hayatın kararabilir. O yüzden bir kadınla mutlu olmak isteyen her erkek Bükçe'yi öğrenmeli.

- İyi de niye Bükçe?

- Çünkü kadınlar konuşurken genellikle söyleyecekleri sözü net söylemezler. Eğip bükerek onun için dilin adını "Bükçe" koydum.

- Bükçe zor bir dil mi baba? diye sordu gülerek.

- Bana bak çok önemli bir konu eğleniyor gibisin biraz ciddiye al. Bir kadınla mutlu olmak istiyorsan bu dili bilmen çok önemli. Çünkü kadınlar sözü bükerek Bükçe konuşurlar sonra da senin sözün doğrusunu anlamayı beklerler. Felsefesini anlarsan kolay anlamazsan zor.

Mesela Çinli bir karın var sen karına sürekli Fransızca "seni seviyorum" diyorsun ama karın hiç Fransızca anlamıyor. Fransızca "seni seviyorum" un onun için bir anlamı yoktur. Ona Çince seni se-

viyorum dediğinde seni anlayabilir.

- Tamam baba haklısın ciddiyetle dinliyorum. Peki sence kadınlar neden bizimle aynı dili konuşmuyorlar, söyleyeceklerini doğrudan söylemiyorlar.

- Bence birkaç sebebi var. Birincisi duygusal oldukları için "hayır" cevabı alıp kırılmaktan korktuklarından dolayı sözlerini de dolaylı söylüyorlar. İkincisi kadınlar dünyaya annelikle donanımlı olarak gönderildikleri için onların iletişim yetenekleri çok güçlü.

- Bu konuda biz erkeklerden bir sıfır öndeler yani.

- Ne bir sıfırı oğlum en az on sıfır öndeler. Düşünsene henüz konuşmayan küçük bir çocuğun bile yüz ifadesinden ne demek istediğini hemen anlıyorlar. İşin kötüsü kendileri leb demeden leblebiyi anladıkları için biz erkekleri de kendileri gibi zann ediyorlar. Onun için leb deyip bekliyorlar. Hatta bazen leb demek zorunda kaldıkları için bile kızarlar. Niye leb demek zorunda kalıyorum da o düşünmüyor diye canları sıkılır.

-Biz de bazen Canan'la böyle sorunlar yaşıyoruz. Niye düşünmedin diye kızıyor bana.

-Kızlar oğlum kızarlar. Kadınlar ince düşüncelidirler detaycıdır küçük şeyler gözlerinden hiç kaçmaz. Bizim de kendileri gibi düşünceli olmamızı beklerler fakat erkekler onlar gibi değil. Biz bütüne odaklıyız onlar detaya. Beyinlerimiz böyle çalışıyor.

- Ne olacak baba o zaman yok mu bu işin çaresi?

- Var dedik ya oğlum Bükçe'yi öğreneceksin bunun için buradayız. Hazır mısın?

- Hazırım baba.

-Bükçe bol kelime kullanılan bir dildir. Biz erkeklerin on kelime ile anlattığı bir konu Bükçe'de en az yüz kelime ile anlatılır. Dinlerken sabırlı olacaksın. Mesela karın o gün kendine elbise aldı

diyelim. Bunu sana "Bu gün bir elbise aldım." diye söylemez. Elbise almak için dışarı çıktığı andan başlar, kaç mağazaya gittiğinden, almak için kaç elbise denediğinden, indirimlerden yolda gördüğü tanıdıklarından, alırken yaptığı pazarlıktan devam eder ve sana kocaman bir hikaye anlatır.

-Hikaye dili yani.

-Aynen öyle. Sen akıllı bir erkek olarak ona asla "Hikaye anlatma ana fikre gel kısa kes." demeyeceksin. Böyle bir şey dediğinde bittin demektir. İster öyle de istersen "Seni sevmiyorum." de. İki durumda da "Seni sevmiyorum." demiş olacaksın.

- Ne alakası var baba. "Seni sevmiyorum" demekle kısa anlat demenin.

- Çok alakası var. Kadınlar dinlenmedikleri zaman sevilmediklerini düşünürler.

- Bu önemli Bükçe'de dinlemek sevmektir diyorsun.

- Aynen öyle. Devam edelim. Bükçe ima dolu bir dildir. Kadınlar konuşurken bir şeyler ima etmeyi severler. Biz erkekler de imalı konuşuyoruz diye düşünürler ve sözlerimizle onlara ne demek istediğimizi çözmeye çalışırlar. Oysa erkeklerin ima yeteneği pek gelişmemiştir. Bizim kastımız söylediğimiz şeydir.

- Geçen hafta Canan bana "Bir kaç kilo daha versem gelinliğin içinde daha iyi duracağım." dedi. Ben de "Böyle de iyisin." dedim. Canı sıkıldı bir kaç saat surat astı. "Neyin var?" diye sordum. "Hiçbir şeyim yok." dedi. Sence nerede hata yaptım?

- Böyle de iyisin derken o "de" ekini orda kullanmamalıydın. Canan bunu şöyle anlamıştır. Böyle de fena sayılmazsın eh işte idare edersin ama tabi daha da iyi daha da güzel olabilirsin."

- Peki ne demem gerekiyordu?

**Biz erkekler
“Bir şey yok.”
diyorsa ya
gerçekten bir şey
yoktur sadece
başımızı dinlemek
istiyoruzdur ya
da bir şey vardır
ama; şu anda
konuşacak bir şey
yok.” diyoruzdur.
Her ikisinde
de konuşmak
istemiyoruzdur.
Ama kadınlar
ilgiyi sevgi olarak
gördükleri için
“Bana değer
veriyorsan ilgilen
ki anlatayım.”
demek istiyordur.
Çok nadirdir
gerçekten
anlatmak
istemiyor olabilir
o zaman da fazla
üstüne varıp
bunaltmayacaksın**

- Şunu hiç unutma. Kadınlar kendileri ile ilgili giysileri ile ilgili ya da aileleri ile ilgili bir soru soruyorlarsa kesinlikle iltifat bekliyorlardır. Es kaza eleştirmeye kalkarsan yandın. Bunu hiç unutmazlar. O gün “Hayatım sen zaten çok güzelsin kilo vermeye falan bence ihtiyacın yok.” deseydin o günün zehir olmazdı.

- Yani diyorsun ki bir kadın her daim güzeldir, her giydiği yakışır ve her kadının annesi bir hanımefendi babası da beyefendidir. Bana ne yaparlarsa yapsınlar.

- Aferim oğlum çok hızlı anlıyorsun bana çekmişsin. Kadının kendi anne babasıyla sorunu olsa kendi eleştirir ama asla senin eleştirmeni kabul etmez. Bunu kendine hakaret olarak alır.

- Ve asla unutmazlar değil mi?

- Aynen öyle. Yıllar önce anne- ne annesi için “biraz cimri” demiştim. Hala “Sen benim annemi sevmezsin.” der ve annesi bize bir şey aldığı anda gözüme sokar en çok göreceğim yere koyar.

- Hadi o konularda dilimi tutarım da şu ima işini çözmek zor geldi.

- Zor gibi ama biraz gayret edersen çözersin. En önemlisi imaları anlayacaksın ama “Sen şunu mu demek istiyorsun?” diye asla yüzüne vurmayacaksın.

- Anladım. Anlayacaksın ama anladığını belli etmeyeceksin. Buna şöyle de diyebiliriz. O beni iğnelediğinde “Niye bana iğne batırıyorsun?” diye sormayacağım, o iğneyi ben kendi kendime batırmışım gibi yapacağım.

- Güzel ifade ettin oğlum. Mesela dün öğlen annen beni aradı. “Akşama tok mu geleceksin?” diye sordu. Beni biliyorsun akşam yemeklerinde hep evdeyimdir. Kırk yılda bir dışarıda yerim onu da haber veririm. Tabi ben hemen anladım annenin ne demek istediğini. “Tok gel yemekle uğraşmak istemiyorum.” demek isti-

yor. Anladım ama tabi “Ne demek istiyorsun.” demedim.

- Dün çok yorulmuştu baba düğün alışverişine çıkmıştık.

- Bunun pek çok sebebi olabilir. Yorulmuş olabilir, bir kabul gününden tok gelmiş olabilir, bin beş yüzüncü diyetine başlamış ve o gün yemekle uğraşmak istemiyor olabilir. Ama bunu biz erkekler gibi kısa yoldan “Canım benim karnım tok sen de dışarıda bir şeyler ye ya da yorgunum gelirken bir şeyler getir yiyelim.” demez. Sanki böyle derse iyi ev kadını rütbesi tozlanacak mevki kaybedecek.

İlla Bükçe anlatacak asık bir yüzle karşılaşmamak için senin de anlamın gerekiyor. “Hayır evde yiyeceğim ama ister sen hazır bir şeyler alıp geleyim ne dersin?” dedim. “Tamam” dedi. Döneri sever biliyorsun dün eve giderken ekmek arası döner yaptırdım. Onun dönerini de kepekli ekmek arasına yaptırdım. Bunu düşündüğüm için ayrıca sevindi. O da diyetinde düğünde daha zayıf görünme derdinde bu sıralar.

- Bu Bükçe’de kısa konuşma yok mu baba?

- Var ama yerinde olsam hiç tercih etmezdim. Kadın konuşmuyorsa ya da kısa konuşuyorsa kesin ciddi bir sorun var demektir. Mesela baktın canı sıkkın soruyorsun “Neyin var?” diye. “Hiçbir şeyim yok.” diyorsa aman bir şeyi yokmuş diye bırakma. Yoksa az sonra çok ilgisiz olduğundan yakınlıkla ağlamaya başlar.

- Bükçe’de “Hiçbir şey yok” demek “Çok şey var benimle ilgilen.” demek oluyor o zaman.

- Evet. Biz erkekler “Bir şey yok.” diyorsa ya gerçekten bir şey yoktur sadece başımızı dinlemek istiyoruzdur ya da bir şey vardır ama; şu anda konuşacak bir şey yok.” diyoruzdur. Her ikisinde de konuşmak istemiyoruzdur. Ama kadınlar ilgiyi sevgi ola-

rak gördükleri için "Bana değer veriyorsan ilgilen ki anlatayım." demek istiyordur. Çok nadirdir gerçekten anlatmak istemiyor olabilir o zaman da fazla üstüne varıp bunaltmayacaksın tabi.

- Bir arkadaşım da kadınların "peki" demesi tehlikelidir demişti.

- Doğru. Bir kadının ağzından çıkan kuru bir "peki olur tamam..." her zaman tehlikelidir. Bu Bükçe'de "Şimdi tamam diyorum ama acısını daha sonra çıkaracağım." demektir. Sana en kısa zamanda kesin bir ceza keser. Fakat pekinin yanında "peki canım olur hayatım" gibi bir hoşluk ekliyorsa korkmaya gerek yok.

- Zor bir dil baba.

- Yok yok gözün korkmasın her yabancı dil gibi ilk başlarda öğrenirken biraz çalışacaksın pratik yapacaksın bazen hatalar yapacaksın dikkat edeceksin sonra otomatiğe bağlanırsın. Kolay yanı senin Bükçe konuşman gerekmiyor. Dili anlayan yeterli.

- Anlamak da pek kolay değil ama.

- Korkma o kadar zor değil. En önemli kuralları ben sana öğretiyorum zaten. Devam edelim. Kadınlar istediklerini söylemek zorunda kalınca düşünemediğimiz için biz erkeklere kızarlar ve konuşurken suçlayarak konuşurlar fakat suçladıklarının farkında olmazlar. Sitem ediyoruz zannederler.

- Nasıl yani?

- Mesela karın sana "Ne zamandır dışarı çıkmadık." derse bunu suçlama olarak üstüne alma seninle gezmek canı istiyordur bunu sen düşünüp teklif etmediğin için kalbi kırılmıştır. Maksudı seni suçlamak değildir. "Daha geçenlerde gezmeye gittik." gibi bir savunmaya girme. "Tamam canım haklısın ben de istiyorum en kısa zamanda gideriz." de konu kapanır. Tabi ilk fırsatta da sözünü yerine getirirsen iyi olur.

- Küçük ama önemli detaylar.

- Keşke okullarda öğretselerdi biz erkeklere Bükçe'yi. Ne kadar erken başlasak o kadar çabuk kavrayabilirdik belki.

- Haklısın aslında ben de sana öğretmek için geç kaldım. Neyse zararın neresinden dönülse kardır.

- Not mu alsaydım epeyce detayı varmış dilin.

- Sen bilirsin oğlum unutacaksan al. Keşke ben de not alıp gelseydim. Umarım sana eksik öğretmem. Şimdi aklıma geldi. Kadınların en nefret ettiği sözcük "Fark etmez"dir. Fark etmezi kadınlar "Hiç umurumda değil ne yaparsan yap" diye anlarlar.

- En değerli sözcük nedir?

- Sen bil bakalım.

- Seni seviyorum demek herhalde.

- Evet kadınlar "seni seviyorum" sözünü sık sık duymak isterler. Biz erkekler söylemiştim zaten biliyor diye bu konuda gaflete düşmemeliyiz.

- Bükçe sadece konuşma dili midir baba? Bunun bir de davranış dili var gibi geliyor bana.

- Zekan kesinlikle bana çekmiş. Ben de tam ona geliyordum. Davranışlar da çok önemli tabi. Kadınlar küçük şeylere önem verirler. Gündüz onu düşündüğünü ifade etmek için kısacık da olsa bir mesaj gönder küçük sürprizler yap. O yemek hazırlarken ona yardım et, salata yap, çay demle.

- Akşam gelip sırt üstü yatmak yok yani.

- Gözünde büyütme. Sayınca çok şey gibi görünüyor ama aslında bunlar zaman alacak zor ve masraflı şeyler değil. Sen bu küçük şeylere dikkat et zaten karın sana paşa gibi davranır, seni yormaz. Bir erkek bu küçük şeylere dikkat etmezse zamanını karısıyla büyük kavgalar yaparak

geçirir. Sevgiyle geçirmek varken niye kavgayla geçiresin ki? Kadınlar çok vericidir ama eğer sen hep alıp vermezsen bir gün birden patlarlar. Küçük küçük alırlarsa büyük büyük verirler.

- Tamam baba bunlara dikkat edeceğim.

Garson yemek tabaklarını kaldırırken oğlumun telefonu çalmaya başladı. Belli ki nişanlısı arıyor konuşmak için deniz kenarına doğru adımlamaya başladı. Az sonra geldi.

- Baba çok teşekkür ederim. Bükçe'yi anlamaya başladım. Canan aradı. "Salonun perdelerini ne renk olsun karar veremedim yarın birlikte mi baksak?" dedi. Tam "Fark etmez sen seç" diyecektim ki bunu senin söylediğin gibi "Ev de perde de umurumda değil" gibi anlayacağı aklıma geldi. "Tabi canım istersen birlikte bakabiliriz ama ben senin zevkine güveniyorum sen seç istersen." dedim çok mutlu oldu. Kendi seçecek.

- O zaten perdeyi çoktan seçmiştir de kadınlar illa yaptıklarını onaylatmak isterler. Birlikte de gitsen o seçtiği perdeyi almak isteyecektir. Biz erkekler onların ne demek istediklerini anlarsak işlerden kolay sıyrılırız.

- Baba tekrar teşekkür ederim. Bu iyiliğini hiç unutmayacağım. Bana Bükçe'yi öğretmeseydin halimi düşünmek bile istemiyorum.

- Şanslısın oğlum. Benim seninki gibi bir babam yoktu. Bunları deneye yanıla öğrenmem yıllarımı aldı. Sen yine iyisin hazır kondun. Güle güle kullan isteye ne de öğret herkes de güle güle kullansın. Kullansınlar ki yüzleri gülsün.

1 Eşimle Tanışmayı Unutmuşuz - Pırlanta Yayınevi

* Kadın Dili

AHMET KAYNAK HOCAM

1970'li yılların başı...

Ankara İmam Hatip Lisesi'nde
"Çanakkale Geçilmez" coşku-
su...

Çok amaçlı salon hınca hınç
dolu...

Sahne arka fonunda Çanak-
kale Destanı'nın sembolik bir res-
mi...

Seyit Çavuş...

Batan gemiler...

Ve bir heyecan...

O destanı Mehmet Akif'in dili
ile salona pompalayan...

Güzel anlar güzel anılar...

...

Salonun yan tarafındaki kori-
dorda bir hareketlilik...

Önde Ahmet Kaynak Hocamız

Ve arkasında eşi hanımefendi
ve kerimleri...

Müslüman hanımefendi öl-
çülülüğü kıyafeti ve zarafeti için-
de...

İşte o dalgalanma ile daha bir
gelişti...

Öğrenci kızlarımızın kıyafeti
ve zarafeti...

Rabbim ecrini bolca ihsan et-
sin diyorum...

.....

Okuldan mezun olalı nerde
ise 40 yıl olmuş...

Arkadaşlarımızın çoğunun
isimlerini unutmuşuz...

Zorlanıyoruz hatırlamak için
resimlerini arıyoruz...

...

Ahmet Kaynak hocam öyle
mi?

Kendisiyle yıllar sonra karşıla-
şıyoruz...

Sanki araya yıllar hiç girme-
mişçesine...

Hemen "985 Yılmaz BÖLÜK-BAŞI nasılsın?" deyiveriyor...

Bunu sadece bir kişiye değil...

Tüm arkadaşlarımıza karşılaştıklarında söyleyiveriyor...

...

Sadece adını, soyadını, numarasını değil...

Babasını hatırlıyor, birtakım incelikleri hatırlatıyor...

Peki bu yaptığı bilgiçlik taslamak mı...

Hayır... Elbette hayır...

Her zamanki hassasiyeti ile...

Kendisinde bir izimiz olduğunu...

Bizleri unutmadığını...

Birer incelik olarak ifade ediveriyor...

...

Okul yıllarımız gözümüzün önüne geliyor...

Her bir arkadaşımızı ayrı ayrı defterine ve beynine nakşetmiş...

Ayrı ayrı herbiri için ne yapacağına planı ve hassasiyetiyle derse gelmiş...

Herbirine ayrı ödev ayrı görev ayrı soru ayrı ilgi...

Herbiri için çitanın yüksekliği ayrı...

Aynı sınıfta olsalar bile...

Kimseyi atlayamayacağı çıta önünde imtihan etmiyor...

Yine kimseyi de tembelliğe terk etmiyor...

Hatırlatıyor ve örneğimizin vurgusunu yapıyor:

"İki günü eşit olan ziyandır!"

...

Bir hafta önce bana hangi soruyu sormuş ve hangi cevabı almış?

Şimdi hangi görevi vermiş ve ne istemiş?

Hepsi defterinde ve dipdiri beyninde...

Kendisini vakfetmiş ve öğrencilerini hep ileri hedeflere kilitlemiş hali ile...

Dikkatimi çeken; "Ahmet Kaynak hocam

Eğer öğretmen olursam...

Örneğim olacak." demiştim...

.....

Öğretmen oldum... Öyle yapmaya çalıştım... Ama ne mümkün...

Sınıftaki her bir zeka için ayrı ayrı senaryo... Ayrı ayrı soru görev proje...

Her birisini ayrı bir dünya...

Ayrı bir şaheser olarak şekillendirme çabası...

Kolay değilmiş be hocam...

...

Her gün kendini yenilemek...

İki saatlik ders için...

Nerde ise beş saat ön hazırlık yapmak...

Böyle bir öğretmen olmak...

Ve böyle bir öğretmenlik zormuş vesselam...

...

Bize kolaymış gibi gelirdi...

"Verdiği görevleri nasıl verdi ise aynen isterken...

Ne zeki adam... Hiç unutmu-
yor... Hepimizi adımızla biliyor..."
diyorduk...

"Hepsini zekiliğine yüklüyor... Kolay." diyorduk...

Ama kolay değilmiş ...

...

Ahmet Kaynak Hocamızı bunca yıl sonra hatırlatan...

Kolayı değil zoru seçmesi... Örnek olması...

Ve hepsinden önemlisi...

Bu dava uğruna koşması...

...

Kendisini hatırlarken...

Allah nice uzun ömürler versin...

Diye hatırlıyoruz...

Çünkü...

Yaşı 70'leri geçmesine rağmen...

Halen hayırda yarışta...

Dava uğruna taş taşımada...

Koştururken görüyoruz...

....

Kendisini hiç unutmadığım Ahmet Kaynak Hocamın şahsında tüm hocalarımızın kıymetli ellerinden öpüyor dualarını talep ediyorum.

Rehberlik Öğretmenlerinin Eğitimi

Rehberlik öğretmenleri, eğitim kurumlarında öğrencilerin ilgi, yetenek ve kişilik özelliklerini tespit ederler. Onları gerçekçi ve ayrıntılı olarak tanırlar. Kendilerine açık eğitim, meslek ve iş imkânları hakkında bilgilendirir. Öğrencilerin başkaları ile iyi iletişim kurabilmelerine ve doğru kararlar verebilme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olurlar. Onlar, dönemsel olarak öğrenci

ve veli reflekslerini iyi takip ederler ve raporlar sunarlar.

Rehberlik öğretmenleri, anne-baba ile öğrenci arasında ve diğer öğretmenlerle öğrenci arasında sürdürülebilir bir iletişim sağlar. Öğrencilerin bireysel ve sosyal yalnızlıklarına yol açan etkenlerden uzaklaşmasına yardımcı olur. Öğrencilerin çevreleriyle uyum sağlamalarına katkıda bulunur.

Rehberlik öğretmenlerinin her geçen gün öğrencilerin yanında önemi artmaktadır. Okul ve dershanelerdeki mesleki yönlendirmelerde ve sınavların tutarlı bir şekilde değerlendirilmesinde ölçme değerlendirme kriterlerini dönemsel olarak aktarmada önemli bir yere sahip olan rehberlik öğretmenleri kendilerini her geçen gün daha da geliştirmek zorundadırlar. Özellikle öğrencilerin duygusal geli-

şimlerinde kontrolü elden uzak tutmamalıdır.

Rehberlik öğretmenleri velilerle ve gençlerle iyi bir iletişim becerisine sahip olması gerekmektedir. Öğrencinin gerektiğinde sırlarını muhafaza edecek ve uygun bir şekilde öğrencileri yönlendirebilecektir. Velilerle neyi, ne zaman görüşeceğini bilecek ve öğrenci problemlerini paylaşarak çözebilecek olan rehberlik öğretmenleri, kendilerini pedagojik formasyonun yanında bir takım destek kurslarla da geliştirmek zorundadırlar. Bir yönüyle iyi bir aktör olmak durumundadırlar. Diksiyon ve iletişim eğitimi, bilinç eğitimi ve farkındalık, drama, kişisel imajıyla ilgili eğitim almış olması çok önemlidir.

Günümüzde sağlıklı iletişimin temel öğelerinden biri de iyi bir görünüme sahip olmaktır.

Rehberlik öğretmenlerin görevleri, resmi ve özel eğitim kurumlarında gözlem, olay kaydı, dereceleme ölçekleri, otobiyografi, sosyometri tekniği gibi teknikler ile yetenek testleri, ilgi envanterleri, kişilik envanterleri gibi ölçme araçları kullanarak öğrencilerin çeşitli özelliklerini tanımlarına yardımcı olurlar. Öğrencilerin meslekler, meslek edinme yolları, yarım veya tam zamanlı iş imkânları, iş arama teknikleri, verimli çalışma, sağlığı koruma, boş zamanları değerlendir-

dirme yöntemleri konularında bilgilencmelerini sağlar. Bireysel olarak veya grupla görüşme (Psikolojik danışma) yapar, danışanı dinler, yansıtma, yorumlama gibi tekniklerle öğrencilerin sorunlarının kaynağını anlaması ve çözüm yolu bulmasında danışana yardımcı olur. Yapılan yardımların ne derece etkili olduğunu izleme araştırmaları ile belirler. Öğretmenlere, rehberlik görevini yerine getirmelerinde yardımcı olur. Ana babalara çocuklarının eğitimi konusunda danışmanlık yapar. Özürlü öğrencileri belirler, ilgili tedavi ve eğitim kurumlarına gönderir.

Mesleğin gerektirdiği özellikler şöyle olmalıdır: Sözlü ifade gücüne ve empati yeteneğine sahip, sosyal bilim ve sosyal yardım ilgisi gelişmiş, düşüncelerini başkalarına açık bir biçimde aktarabilen, sağlıklı bir iletişim ortamı sağlayabilen, dikkatli, işine özen gösteren, mesleğinin sorunları ile ilgilenen ve çözüm yolları bulmaya çalışan, insanlarla iyi iletişim kurabilen; sevecen, hoşgörülü, sabırlı, öğrencilerin duygu ve düşüncelerini anlayabilen, kendini geliştirmeye istekli, coşkulu, üretken kimseler olmaları gerekir. Eğitim dinamik bir süreçtir. Rehberlik öğretmeni devamlı ileriye doğru bakabilen ve kendini yetiştirme adına koşullandırabilen bir eleman olmalıdır. Yeryüzü mirasçılarının ön temsilcileri

Rehberlik öğretmenleri velilerle ve gençlerle iyi bir iletişim becerisine sahip olması gerekmektedir. Öğrencinin gerektiğinde sırlarını muhafaza edecek ve uygun bir şekilde öğrencileri yönlendirebilecektir. Velilerle neyi, ne zaman görüşeceğini bilecek ve öğrenci problemlerini paylaşarak çözebilecek olan rehberlik öğretmenleri, kendilerini pedagojik formasyonun yanında bir takım destek kurslarla da geliştirmek zorundadırlar.

Öğretmen öğrencisini hayata taşıyan rehberdir. Öğretmen öğrencilerine öğrenmeyi öğretebilmelidir. Öğretmen, öğrencisini gerçek hayatta yaşanması gerekene göre eğitmelidir. Öğretmen, öğrencilerine düşünmeyi öğretmelidir.

öğretmenlerdir. Eğer kendilerini motive ederek, kendilerini yetiştirmeleri adına bir gayret içinde değillerse gerçek manada öğretmenlik yapmaları mümkün değildir. Hem kendilerini aldatmış, hem de kendilerine teslim edilen bir nesli heba etmiş olurlar.

Öğretmen öğrencisini hayata taşıyan rehberdir. Öğretmen öğrencilerine öğrenmeyi öğretebilmelidir. Öğretmen, öğrencisini gerçek hayatta yaşanması gerekene göre eğitmelidir. Öğretmen, öğrencilerine düşünmeyi öğretmelidir. Öğrenci, öğretmenin den aldığı mesajlarla hem hayatı, hem de kendini müspet manada

sorgulayabilmelidir. Öğretmen öğrencisini tanıma ve onlarla birebir meşgul olma adına vazifelidir. Öğretmen kendi kendini, mesleğini ve insanlarla olan münasebetini devamlı sorgulayabilen, sorgulatabilen ve netice itibarıyla kendine çeki düzen verebilenidir. Öğretmen, öğrencisini hem çalışmaya ikna etmede hem de yetiştirme adına ne yapılması gerekiyorsa sorumludur. Olmuyor, olmaz demeye hakkı yoktur.

Bir okulun öğrencisi şunları söyler hâlâ gelmemelidir: "İhmal ediyoruz, ilgi, sevgi ve şefkat bekliyoruz, sorunlarımızın üzerine gidilmiyor, bize cevap verilmiyor, hiç olmazsa bizi bir dinleseler..."

Evet, onlara bir şeylerin anlatılmasına, ikna olmalarına ihtiyaçları var. Ders içinde daha sıcak yaklaşım ve diyaloglarla güven veren tavırlarla muamele görmek istiyorlar. Öğretmenlerin fazilet dolu örnek davranışlarının onlarda çok müspet duygu ve düşünceler uyandırdığı, hatta bu duygularını evde ailelerine anlattıkları da sık sık olmaktadır. Sert tepkilerle toplum içinde rencide edilmek, olur-olmaz her şeyden azarlanmak, değer verilmemek, alay edilmek, hafife alınmak istemiyorlar. Onlar kendilerine güvenilmesini ve öğretmenlerine de güvenmek istiyorlar. Öğretmenin her sözünün arkasında durmasını, öğrencilerin yanında ve isteklerinin de takipçisi olmasını arzu etmektedirler.

Özellikle rehberlik öğretmenleri, mesleğini sevmelidir. Mesleğini sevmeyen sevgi de veremez. Rehberlik öğretmenleri öncelikle topluma ve öğrencilerine model teşkil ettiğini unutmamalı ve söylemleriyle davranışları çelişmelidir.

Sözün Gücü

**Güzel konuşmanın sırrı lüzumsuz
sözleri terk etmektir.**

(Hz. Ebu Bekir)

**Kibir ve gururla haddini aşanı,
Allah yerden yere vurur.**

(Hz. Ömer)

**İyilerle dost ol, kötülerden emin
olursun.**

(Hz. Osman)

**Gerçeği insanların ölçüsü ile değil,
insanları gerçeğin ölçüsü ile tanı.**

(Hz. Ali)

Minik Yük

Öğrenci, veli, öğretmen üçgeni... Bizler de bu çerçevede yer alan ebeveynleriz. Geleceğimizin teminatı, hayatımızın süsü olan çocuklarımıza göstermemiz gereken ilginin, sevginin, şefkatin, hoşgörünün, küçücük bir dokunuşumuzun, yanağına dokunduracağımız minik bir busenin ne denli önemli olduğunu ve bütün hayatını özgüven içinde geçirmesine neden olacağını unutmayalım.

Bir eğitimci, bir anne ve bir veli olarak okullarımızı gözlemlediğimde içler acısı bir tabloyla karşılaşmaktayım. Zamanın ve kişilerin verdiği güvensiz ortamdan olsa gerek; okul yolları ve bahçeleri öğrenciden çok velilerle dolu. Kendi çocuğunu korurken diğerlerini rahatsız eden agresif, gergin ve tutarsız veliler... Ya da okul bahçesini dedikodu mekanı sayan bir başka grup veli... Çocuğuna gerekli sevgiyi, ilgiyi ve güveni verdiğini zanneden mükemmeliyetçi veliler.... Bunu yaparken anne-babası olmayan, boynu bükük, sanki o küçücük gözlerinde ve minicik bedeninde, dünyanın tüm gam ve yükünü taşıyan, minik kalpleriyle her an ağlayacakmış gibi, anne-babası olan arkadaşlarına imrenen bakışlarla bakan o çaresiz yürekler...

Bu çocukları düşünmek yerine, onların içler acıtan bakışlarına nispet edercesine çocuğunu sınıfın içine kadar götürüp şapur şapur öpen duyarsız anneler...

Sizler... Sizlere sesleniyorum sevgili anneler! Hiç mi düşünmezsi-

niz? Keşke benim de bir annem, bir babam olsaydı, beni de bu anne gibi öpüp koklasaydı diyen küçük bedenleri.

Hiç mi düşünmezsiniz? Her gece uyuduğunda minicik ellerini tutup, ona sıcaklığını, sonsuz ve karşılıksız sevgisini veren bir anne hayali ile yanıp tutuşan buruk bedenleri...

Hiç mi düşünmezsiniz!

Çocuğunuza en pahalı araç gereçleri, giysileri ve beslenme çantalarını doldurduğunuzda; yırtık çorabı, su geçiren ayakkabıları, neredeyse üzerine 2-3 beden küçülen yıpranmış okul kıyafetleri, çantası dahi olmayıp okul araç ve gereçlerini poşetlerde taşıyan, yamalı pijaması ve çorabı yırtık olduğu için beden dersine katılmak istemeyen yoksul ve kimse-siz çocuğun halini ve daha nice-lerini...

Emin olun saymakla bitmez eksikliklerimiz, yaptığımız hatalar ve doğru sandığımız yanlış davranışlar...

Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurlu bir gün ve okula nadiren gittiğim günlerden biriydi... Sabah ve öğle gruplarının birleştiği, okulun farklı kapılarının olmasına rağmen büyük bir sorumsuzluk ve düşüncesizlik örneğinin sergilendiği tek ve en küçük kapının sadece açıldığı bir gün. Öğrencileri, adeta bir koyun

Vagonları

sürüsü gibi salıveren, aralarında henüz yedisinde gün almış minicik bedenlerle, sekizinci ergen abla ve ağabeylerin aynı anda salıverildiği, yoğun yağmura aldırış edilmeksizin, öğle grubunun dakikalarca yağmurun altında sırlıklam olduğu vahim bir tablo...

Baktığımda bir başka aç; gerçekte taşıdıkları kitaplar dolusu, kocaman çantaların altında kamburlaşan ve adımlarını güçlkle atan, bir elinde resim dosyaları, diğerinde beslenme çantaları olan, yorgun, bezgin, şaşkın, minik yük vagonları...

Sevdiği kişiyi karşısında gördüğünde büyük bir sevinçle ona sarılmaya koşan, ama o yükün ağırlığıyla yüzüstü yere düşen bedenler...

Ya Rabbi! Bizler de bu filmin birer aktristi, bu tablonun birer fırça darbesiyiz.

Milli Eğitim müfredatını hiçe sayan, ya da bir çok konusunu atlayıp, sayısız yayınevlerine rant kazandırma peşinde olan, okul kitapları yetmiyormuş gibi her dönem 2-3 tane yardımcı kitap, soru bankalarını da almak zorunda bırakan okul idarecileri, öğretmenleri...

Sadece bu mu? Bakanlığın açıklamalarına rağmen, okul-aile birliği kasası adı altında velilerden (sözüm ona miktarı da belli) yüklü paralar alınmakta, kayıt adı

altında, minik zarflara kocaman rakamlar sığdırılmakta, bütün bunlar verildikten sonra hala öğrenciden beden eğitimi ücreti, sınav masrafları, fotokopi parası ve niceleri...

Bir başka acı gerçekte, eve girdiğimiz andan itibaren başlar. Çocuk henüz soyunup dinlenmeden ödev defterini çıkarır; aman yarabbi! O da ne? Nefes almadan, yemeden, içmeden gece yarısına kadar yapsak bu ödevler yine bitmeyecek. Yapsak diyorum; Çünkü "Asıl mesleği olan öğretmeyi", hayatların en temel gayesi edinen ve küçük bir madeni hamken alıp, onu istediği şekle sokan ve topluma en faydalı hale getirmeyi hedefleyen eğitimcilerimize sesleniyorum. Öğretmeyi velilere bırakan, vereceklerinin çoğunu teknoloji ile veren (yanlış anlaşılmasın, dozajında verildiği müddetçe, faydalı olacağına inananlardanım), çocukları tıpkı ezber makinesi gibi, gününbirlik ezberlere yönlendiren, iradeyi, mantığı, hafıza gücünü ve bireyde var olan zekayı ortaya çıkarmayan, monoton ve düzensiz bir eğitim sistemi ve bunu uygulayan (birçoğunu tenzih ederim) hazırıcı eğitimciler.

Neden söylüyorum bunları; bir eğitimciden ziyade çocuklarına akşam geç saatlere kadar, bütün işlerini bir tarafa bırakıp, ödevlerini, bir hafta içinde veri-

len 4-5 adet performans ödevini ve araştırma ödevlerini yapan bir veli olarak sesleniyorum.

Fotokopiler, yardımcı kitaplar, okul kitapları ve gönderilen defter notları, özetler, araştırma ve performans ödevleri... Sonuçta laçka sinirler, birbirine bağırıp çağıran anne ve çocuklar, ödev pahasına huzuru kaçan ve gerilen aileler.

Bitmiyor sevgili meslektaşlarım, bir çocuk değil, 2-3 çocuğunu okula gönderen veliler ne yapsın? İşe mi gitsin? Temizlik, çamaşır, ütö, eşi ve evinin sorumlulukları...Bütün bunlar ne şekilde ve ne zaman halledilecek?

Gelin hep beraber Milli Eğitimimizin yeterli gördüğü müfredatın dışına çıkmayalım. Miniklerimizi taşıdıkları kamburdan kurtarıp; onların özgüvenlerini tamamlamalarına yardımcı olalım. Bireysel ve zihinsel gelişimlerini en iyi noktalarda kullanan ve tamamlayan, saygılı, yüreklerine Allah ve Peygamber sevgisi yerleşen, şükreden, edebli, ahlaki değerlerine önem veren, kendini bilen, tanıyan, iyi kalpli, idealist, üretici, erdemli, kişilik ve karakteri oturmuş minik dahileri evlerimizi birer okul yaparak, oldukları andan itibaren küçücük dünyalarına misafir olalım. Anlatalım, eğitelim, öğretelim. Onları geleceğin mimarı, bilim adamı, profesörü, akademisyeni olarak topluma kazandıralım. Gelecek nesilleri hep beraber yetiştirelim.

Ezberden ve hazırıcılıktan ziyade, anlamaya ve yaşama yönelik hayat stilini uygulatalım.

Unutmayın ki onlar bize yaratanın birer emaneti, bizler de yaratana emanetiz.

Çocuk Eğitiminde

Bir milleti ayakta tutan paydalardan en önemlisi o ülkede ötelere mülhazasıyla ele alınmış olarak yaşanan muhabbetli bir sosyal hayatın var oluşudur. On dört asır önce, gül devrindeki örnek kardeşlik anlayışı özellikle günümüzde daha da değişmiş, sosyal hayatımızda muhabbet daha az yer almaya başlamıştır.

Yüce Yaratıcı'nın insana bir emanet olarak ihsan ettiği ve sonunda da hesabını soracağı nesillerin kaidesine uygun olarak yetiştirilebilmesi için muhabbetsiz yaşam tasavvur edilemez. Ebeveynlerin çocukları karşısındaki şefkat ve hassasiyetleri, kardeşlerin birbirine karşı hissiyat ve tavırları, aile reisinin bütün aile fertleri karşısındaki sorumlulukları adeta bir film şeridi gibi çocuklarımız tarafından etraflıca kayda alınır. Sonra bu film şeridindeki tavır davranış, ilgi, alaka, sevgi, muhabbet karşımıza olumlu ya da olumsuz davranışlar olarak çıkar.

Şurası bir gerçektir ki günümüzün en önemli eksiklik ve meselelerinden birisi de hiç şüphesiz ki öğrenimi ve eğitimi konusunda en uygun yaşın tayin edilmemesidir. Uzmanlar çocukların en iyi öğrene ve eğitilme yaşının 0-6 yaşlar arası olduğunu ifade ediyorlar. Çocuğun duygusal ve toplumsal gelişiminde en önemli

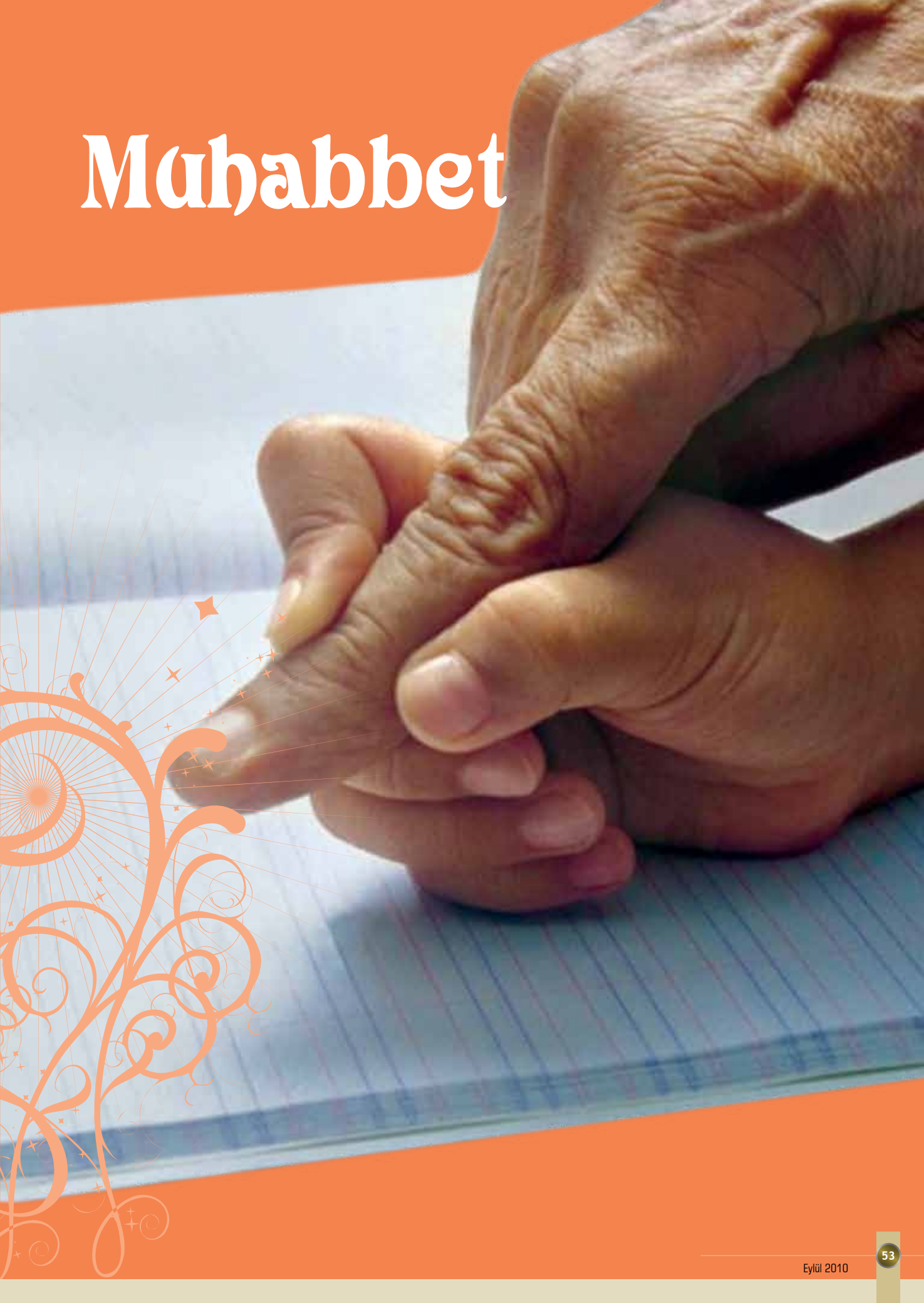
konumda olan aile, bu dönemde daima hassasiyetle davranmalı, hareketlerine ve konuşmalarına dikkat etmeli, eğitim ve öğretim için doğru kaynaklar bulmalı, bu arada da kendilerinin de canlı rol model olduklarını unutmamalıdır.

Çocuk yetiştirmede en önemli müessese ailedir. Karı koca arasındaki hak ve vazifelerde gereği gibi dikkat edilemediğinde huzur ve saadet bozulur. Evlilik en ideal şartlar çerçevesinde yapılmış olsa bile ailenin devamı sağlanamaz. Çocuk yetiştirmede taşıdığı ehemmiyete paralel olarak baba olarak erkeğin, anne olarak kadının vazifelerinin çok teferruatlı olduğu, ihmal edildiğinde ise telafisi zor zararlar ortaya çıkacağı unutulmamalıdır. Kişi daha evlenmeden eş adayına "Çocuğuma iyi bir anne/baba olabilecek mi?" kriterini birinci sırada tutmalıdır. Çocuk ruhu için şefkat ve merhamet ihtiyacı en az ekmek su ve hatta temiz hava kadar mühimdir.

Nesilleri ilimle beraber manevi doygunluk içerisinde din, vatan, millet sevgisiyle dopdolu, gözleri ötelere açılmış olarak yetiştirmek için başıboşluktan kurtarmak zorundayız. Kaliteli nesil yetiştirmek için muhabbeti, sevgi ve şefkati, sadakati hep en önde tutmalıyız.

Ebeveynlerin çocukları karşısındaki şefkat ve hassasiyetleri, kardeşlerin birbirine karşı hissiyat ve tavırları, aile reisinin bütün aile fertleri karşısındaki sorumlulukları adeta bir film şeridi gibi çocuklarımız tarafından etraflıca kayda alınır. Sonra bu film şeridindeki tavır davranış, ilgi, alaka, sevgi, muhabbet karşımıza olumlu ya da olumsuz davranışlar olarak çıkar.

Muhabbet

Hükümetin Bir Eğitim - Gençlik Projesi Var mı?

İnsan ömrünün baharı gençliğidir. Baharı bereketli olan mevsimlerin yazı da bereketli olur. Ürünün nasıl olacağı bahardan belli olur. Gençliğimize baktığımız zaman geleceğimizi görürüz. Biz bu gün gençliğimize bakarak geleceğimizden emin olabiliyor muyuz? "İşte umudumuz olan gençlik budur." diyebiliyor mu-

yuz? Bugünün gençliği hayalini kurduğumuz geleceği inşa edebilir mi? Gençliğimiz milli ve manevi değerlerini tanıyarak yetişiyor mu? Bugünün gençliğinin bir ideali var mı?

Gençlik değerlerimizin geleceğe taşıyıcılarıdır. Bugünün gençliğinde milli ve manevi değerlerimizi geleceğe taşıyacak

misyonu görebiliyor muyuz? Milli ve manevi değerleri geleceğe taşıyacak gençler bu değerlere sahip mi?

Mili Görüşün iddialı bir gençlik projesi vardır. Milli Görüşün lideri; "Bizim en büyük gücümüz inançlı gençliğimizdir. Genç inancılı ve ideali uğruna fedakârlık yapabilir." diye tarif etmiş, siyasi

çalışmaların en yoğun olduğu zamanlarda bile gençlik çalışmalarını ihmal etmemeye özen göstermiştir. Milli Nizam ve Milli Selamet Partileri döneminde "akıncı" gençliği yetiştirmiş, "**Akıncı Gençlik**" ise bir döneme damgasını vurmuştur. Daha sonra **Milli Gençlik Vakfı** ve **Anadolu Gençlik Derneği** milli ve manevi değerleri geleceğe taşıma misyonunu üslenmiştir. Yetmişli yıllarda kurulan koalisyon hükümetlerinde görev alan **MSP**, imam hatip lisesi ve Kur'an-ı Kerim kurslarını

ettirmektedir. MHP'nin bir ülkücü gençliği vardır. Her partinin-fikrin geleceğine bakarak o fikrin geleceği hakkında fikir sahibi olabilirsiniz. Çünkü partilerin gençlik projeleri aynı zamanda gelecek projeleridir.

Hükümet sekiz yıldır iktidardadır. İktidara geldiklerinde ilkokul birinci sınıfta okuyan bir çocuk, bu sene lisede okuyor. Hükümet olduklarında lise birinci sınıfa

ne farkı vardır? Ya da Anavatan Partisi'nden.

Milli Eğitim Bakanlığının kutladığı törenlerin içeriğinde, çocuklara törenlerde giydirilen giysilerin niceliğinde daha önceki bakanların uygulamalarından farklı bir şey göremedik. Bizim kültürümüzü temsil etmeyen kıyafetlerle, bizim kültürümüzü temsil etmeyen müziklerle, öğ-

açılması ve çoğaltılmasını sağlayarak inançlı bir neslin yetişmesine öncülük etmiştir. İHL gençliği Türkiye'de bir döneme damgasını vurmuştur.

Tam burada sormamız gerekiyor. Hükümetin bir gençlik projesi var mı? Türkiye'de her fikrin- partinin (bizim ölçülerimize uymasa da) bir gençlik projesi vardır. CHP bir dönemin 68 kuşağını yetiştirmiş ve bu kuşak Türkiye'de hala etkisini devam

giden bir genç ise bu sene üniversiteden mezun oldu. Şunu söylemeye çalışıyorum; bir nesil, bu hükümetin rahle-i tedrisinden geçmiştir. Görevini Nimet Çubukçu'ya devreden Hüseyin Çelik, Cumhuriyet tarihinin en uzun süreli Milli Eğitim Bakanı olmuştur. Ancak görünen tablo odur ki, bu 8 yıl heba edilmiştir. Yine geçen 8 yıl göstermiştir ki hükümetin ne bir gençlik projesi ne de bir eğitim politikası vardır. AKP'nin eğitim politikasının geçmişte Doğru Yol Partisi'nden

Mili Görüşün iddialı bir gençlik projesi vardır. Milli Görüşün lideri; "Bizim en büyük gücümüz inançlı gençliğimizdir. Genç inancı ve ideali uğruna fedakârlık yapabiliriz." diye tarif etmiş, siyasi çalışmaların en yoğun olduğu zamanlarda bile gençlik çalışmalarını ihmal etmemeye özen göstermiştir.

rencilere stadyumlarda kolbastı oynatan Milli Eğitim Bakanlığının milli bir politikasının olduğunu iddia etmek abesle iştigaldir. Geçen sekiz yıllık zaman içerisinde nasıl bir gençlik yetişmiştir? Özgürlükçü mü? Uzlaşmacı mı? Dindar mı? Milliyetçi mi? Maneviyatçı mı? Sağcı mı? Solcu mu? Sosyalist mi? Liberal mi?... Nasıl bir gençlik?

Bizim gördüğümüz kadariyle yetiştirdikleri gençlik ülke meselelerine duyarsız, günü birlik yaşayan, kendisinden başka kaygısı olmayan, umursamaz, aldırışsız, duyarsız, ahlaki duyarlılığı azalmış bir nesil yetişmiştir. Bu nesil kendi medeniyetinden habersiz, AB'den başka medeniyet tanımayan, Hakk'ı değil, gücü kutsayan, bundan dolayı da ABD'siz dış politika üretemeyen, çatışma ve gerilimden beslenen, tek iddiası iktidarda kalmak ya da

bir makama gelme hırsı olan bir nesil yetişmiştir. Pragmatizmin, fırsatçılığın, reel politikçiliğin en yüce değer, iktidarın nimetlerinden yararlanma uyanıklığının en büyük başarı, yanlış dahi yapsa lidere sadakatin kariyer için tek yol gören bir nesil... Dünyevileşmiş, vur patlasın çal oynasın yaşayan, derdi-davası-meselesi olmayan bir gençlik yetişmiştir.

Milli Eğitim'in yetiştirdiği bugünkü gençliğin değerleri (değersizliği) bizim kültürümüze mi ait...? Asla!... Bakanlığımızın adının "milli" olması gençliğimizin milli ve manevi değerlerle yetişmesine yetmiyor. Müfredatımızın da milli ve manevi değerlerle dolu olması gerekiyor. Bu tabloya baktığımızda hükümetin, bir gençlik projesinin ve bir eğitim politikasının olmadığını görüyoruz. Üzülerik ifade edelim; bu günün gençliği bizim değerlerimizle yetişmiyorsa gelecek de bizim olmayacaktır.

Hükümetlerin görevi sadece okul-öğrenci neslini eğitmek değildir. Toplumsal eğitimden de sorumludurlar. Genç, yaşlı, kadın, erkek tüm toplumun eğitiminden de sorumludur. Bu perspektiften baktığımızda durum daha da içler acısı. Annesini kesen evlat, oğlunu vuran baba, çocuklara tecavüz eden namussuz, nikahsız yaşayan iffetsiz, köpeğe sikar gibi insanlara kurşun sıkan canavar, toplumsal cinnet... Bu fotoğraf; hükümetin bir toplumsal eğitim projesinin de olmadığını gösteriyor. Toplumsal ahlak, idarecilerin ahlakıyla doğru orantılıdır. Toplumsal değişimde idarecilerin değişimiyle doğru orantılıdır. Hükümet edenler ne kadar değişikliklerinin hala farkında değillerse topluma bakıp kendi fotoğraflarını görsünler. Ya da kendilerine bakıp toplumun fotoğrafını görsünler.

Hükümet hem toplumsal iyileşme hem de eğitimde milileşme istiyorsa acilen milletin beklentilerine uyarak imam hatip

Milli Eğitim'in yetiştirdiği bugünkü gençliğin değerleri (değersizliği) bizim kültürümüze mi ait...? Asla!... Bakanlığımızın adının "milli" olması gençliğimizin milli ve manevi değerlerle yetişmesine yetmiyor. Müfredatımızın da milli ve manevi değerlerle dolu olması gerekiyor. Bu tabloya baktığımızda hükümetin, bir gençlik projesinin ve bir eğitim politikasının olmadığını görüyoruz. Üzülerik ifade edelim; bu günün gençliği bizim değerlerimizle yetişmiyorsa gelecek de bizim olmayacaktır.

liselerinin önünü açmalıdır. Bu şekilde hem milli ve manevi değerlerine bağlı bir nesil yetişirken hem de toplumsal yozlaşmanın önüne geçilmiş olacaktır. Çünkü imam hatip nesli manevi değerlerle- aklı ve fenni birleştirmiş bir nesildir. Bu yönüyle içinden çıktığı topluma yabancılaşmaz. Ne kadar yüksek tahsil görürse görsün topluma tepeden bakmaz. Aynı zamanda toplumdaki ahlaki erozyonu kendisine dert eden bir nesildir.

Hükümet eğitim politikasında "ne koysan gider" mantığıyla hareket ediyor. Kendi öz değerleri ile donatılmış bir gençlik yetiştirme işini ise cemaatlara havale ediyor. Yanlışlık burada. Toplumsal iyileşme ve eğitimde millileşme isteniyorsa, geleceğimizi gönül rahatlığıyla emanet edeceğimiz bir nesil yetiştirilmek isteniyorsa bu iş devlet eliyle yapılmalıdır. Bugün bu toplumsal cinnetten kurtulmak isteyenler milli ve manevi eğitimin-imam hatiplerin önünü açarak bu memlekete en büyük hizmeti yapabilirler. Teemmül oluna vesselam.

Peygamberimiz'den Hayat Suyu

ÇOCUĞUMUZA ÖĞRETECEĞİMİZ İLK SÖZ "LAİLAHEİLLALLAH" OLSUN

Efendimiz (s.a.v) buyuruyor:

"Çocuklarınız düzgün konuşmaya başlayınca onlara (Lâ ilâhe illallah) Kelime-i tevhidi öğretin" (Beyhaki)

"Çocuklarınıza, ilahi emirlere uyup amel etmelerini, ilahi yasaklardan kaçınmalarını emredin. Çünkü böyle emredip (onları ilahi buyruklara saygılı kılmanız) onları ateşten korur." (İbn Cerîr)

"Çocuklarınıza edep ve terbiye verin, onların edep ve terbiyesini güzelleştirin." (İbn Mâce)

"Her çocuk, fitrat (İslam) üzerine doğar. Sonra ana-babası ya onu Yahudileştirir ya Hıristiyanlaştırır ya da Mecusileştirir." (Buharî)

"Çocuklarınız yedi yaşına gelince onlara namaz kılmalarını söyleyin. On yaşlarına girdiklerinde kılmazlarsa, onları cezalandırın. Yataklarını ayırın." (Ahmet İbn Hanbel)

"Ana-babanın çocuklara olan vazifeleri, onlara yazmayı, yüzmeyi, ok atmayı öğretmeleri ve sağlıklı ve helâl yiyecekler temin etmeleridir." (Beyhâkî'den)

"Kim iki kız çocuğunu ergen oluncaya kadar besleyip büyütürse, kıyamet günü benimle o, şu iki parmak gibi bir arada bulunarak geliriz." (Müslim)

"Kimin üç kız çocuğu bulunur da onları besleyip büyütmede sabır gösterir, onları yedirir, içirir kendi malından giydirirse, o kızlar onunla ateş arasında perde olurlar." (İmam Ahmed b. Hanbel)

"Çocuklarınız arasında adaleti gözetin, çocuklarınız arasında adil davranın, çocuklarınız arasında adaletten ayrılmayın." (Ahmed b. Hanbel)

"Çocuklarınızı üç iyi hal üzere edeplendirip onlara terbiye veriniz: Peygamberinizi sevmek, O'nun ehli beytini ve yakınlarını sevmek, bir de Kuran okumak. Çünkü gerçekten Kuran okuyup (Onu göğsünde taşıyanlar), Allah'ın gölgesinden başka hiçbir gölge bulunmadığı günde Allah'ın Arş'ının gölgesinde olurlar." (Taberânî)

"Bizim küçüğümüze merhamet etmeyen, büyüğümüzün hakkını bilmeyen kimse bizden değildir. Bizleri aldatan da bizden değildir. Kendi nefsi için sevdiğini, diğer müminler için de sevip istemedikçe, hiç bir kul hakkı ile mümin olamaz." (500 Hadis; 220/346)

"Kim Kuran'ı okur, öğrenir ve onunla amel ederse, Kıyamet günü, anne ve babasına nurdan bir taç giydirilir. Onun ışığı, güneş ışığı gibidir. Onun ana-babasına iki hülle giydirilir ki dünya onlarla boy ölçülemez. Onlar: "Ne karşılığında bunlar bize giydirildi?" derler. "Çocuğunuzun Kuran tutması sebebiyle" denilir." (Et-Terğîb, cilt; 2, sayfa: 355)

"Kim Müslümanlar arasından bir yetim alarak yiyecek ve içeceğine dâhil ederse, affedilmez bir günah (şirk) işlememişse, Allah onu mutlaka Cennete koyacaktır." (Tirmizî)

Öğretmenim, Camım Benim!

Bir ilköğretim okulunda, sene başı öğretmenler kurulu toplantısı yapılıyordu. Okul müdürü Basri Bey, yeni öğretim yılının önceki yıllardan daha başarılı olması için neler yapılabileceğini sordu. Hakkı Bey söz aldı:

Ya hocam, her şeyi yapıyoruz zaten. Daha fazla ne yapılabilir ki!

Okul Müdürü Basri Bey, yumuşak bir ses tonuyla cevapladı:

— Hakkı Hoca'm, elbette yapıyoruz ama yine de eksiklerimiz olabilir. Hepimizin eksikliği vardır.

Hakkı Bey, ses tonunu daha yükseltti:

— Bırak müdür bey ya! Ben otuz yedi senelik öğretmenim. Ben ne öğretmenler ne öğrenciler gördüm. Hiçbir şey yapmasam bile benim tecrübem yeter.

Sınıf öğretmeni Buket Hanım araya girdi:

— Hakkı Hoca'm, bir ağabeyimiz olarak tecrübelerinize saygı duyuyoruz. Ama ben daha on beş senelik öğretmenim. Mesleğe başladığımdan bu yana çok şey değişti. Birçok alanda eksikim olduğunu düşünüyorum. Bilişim teknolojileri her geçen gün gelişiyor. Derslerimizde teknolojiden daha etkin yararlanmamız gerekiyor.

Hakkı Bey'in hedefinde bu defa Buket Hanım vardı:

— Helal olsun size Buket Hanım! Bilgisayar kullanmayı bilmediğimi yüzüme vurmasanız olmaz. Bilmiyorum işte bu mereti kullanmayı, öğrenmek de istemiyorum. Hem daha fazla sıkıştırmayın beni. Emekli dosyam, koltuğumun altında duruyor. Canım

ne zaman sıkılırsa o zaman çeker giderim. Yeter ki siz beni sevmiyorsanız, sevmediğinizi açıkça söyleyin!

Hakkı Bey'in, duygu sömürsü yaptığı çok iyi bilen okul müdürü Basri Bey, yönetici olmanın sorumluluğu ile polemige girmek ve kısır döngüyü uzatmak istemedi. Ama hiç sessiz de kalmadı:

— Hakkı Bey, sizin her şeyiniz tamam olabilir ama müsaadenizle biz eksiklerimizi tamamlamak istiyoruz.

Buyurun müdürüm estağfurullah. Yalnız bu toplantı daha uzun sürer mi?

— Bilemiyorum Hakkı Bey, gündem maddeleri ne zaman tamamlanırsa o zaman biter. Hayırdır bir sorun mu var?

rinde sizlerle söyleşmek isterken, tecrübeli öğretmenlerimizi hedef almak gibi bir düşünceye sahip değilim. İşini düzgün yapan kim olursa olsun yeterlidir. Sadece yaşanmış bir olayın, sivri cümlelerini biraz yumuşatarak sizlerle paylaşmak istedim.

“Bizim zamanımızda” diye başlayan cümleler, cümleye bu sözcüklerle başlayan kişi için bir paye sağlamak yerine maalesef itici bir izlenim uyandırıyor. Kişinin eskidiğini, kendisini geliştiremediğini ifade ediyor.

Öğretmenlik mesleğinin ve meslekte başarı sağlayabilmenin birçok koşulu vardır elbette. Öğretmenlik formasyonu adına alınan eğitimden tutun da meslek içerisinde edinilen deneyimlere kadar birçok etken sayabiliriz. Çalıştığımız okulun bulunduğu il, ilçe hatta semt, öğrenci ve veli profili, coğrafi koşullar, ekonomik şartlar, eğitimde başarıyı etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Okulun sahip olduğu fiziksel ve teknolojik imkânları da unutmamak gerekli tabi. Ayrıca öğretmenin aylık gelir durumu da gözardı edilmemeli. Ama bütün bunlar kadar belki bunlardan daha önemli bir etken daha vardır ki bu da meslek aşkıdır, çocuk sevgisidir, işini severek yapmaktır.

Öğretmenliği sevmeyen, mesleğinin hammaddesi olan çocukları sevmeyen, aldığı maaşı beğenmeyen, kendisini geliştirmeyen ve gelişim karşısında direnen, kısaca işini sevmeyen kişi öğretmenlik yapmamalıdır. **“Ya n’apalım, geçimimizi sağlamak için mecburen yapıyoruz.”** mazeretinin arkasına gizlenerek yapılacak iş değildir öğretmenlik. **“Emekli olsak n’apacağız, ek dersimiz kesilecek, maaşımız düşecek...”** sözleri, işin ciddiyetini küçümsemeyi gerektirecek ifadeler asla olmamalıdır. Okul bahçesi ve sınıf ortamı, boş zamanları değerlendirme mekanı

— Toplantı biraz erken biterse iyi olur diyecektim de. Çarşıda biraz işim var...

— Pes yani Hakkı Bey! Mesai saatinde toplantı yapıyoruz. Ona da itiraz ediyorsunuz. Ne diyeyim ben artık size...

Hakkı Bey, Basri Bey, Buket Hanım tartışadursun, okula stajyer öğretmen olarak atanan Semih, kendi iç âleminde fırtınalarla boğuşuyordu.

— Ben nasıl bir dünyaya adım attım Allah aşkına! Hani benim hayallerim. Geleceğin kuşaklarını böyle mi yetiştireceğiz? Bu insanlar mı yol arkadaşlarımız? Başım sıkıştığında bu insanlardan mı yardım isteyeceğim?

Öğretmenler toplantısı, gündem maddeleri dışında kalan polemikler nedeniyle normal süresinden iki saat daha uzun sürdü. Öğretmenlerin büyük bir kısmı söylenerek öğretmen odasını terk etti. Yeni bir öğretim yılı daha tartışmalarla başlamış oldu.

Tartışmak elbette güzel ama güzel şeyleri, usulüne uygun olarak tartışmak daha güzel olsa gerek. Öğretmen yeterlikleri üze-

Öğretmenliği sevmeyen, mesleğinin hammaddesi olan çocukları sevmeyen, aldığı maaşı beğenmeyen, kendisini geliştirmeyen ve gelişim karşısında direnen, kısaca işini sevmeyen kişi öğretmenlik yapmamalıdır. “Ya n’apalım, geçimimizi sağlamak için mecburen yapıyoruz.” mazeretinin arkasına gizlenerek yapılacak iş değildir öğretmenlik. “Emekli olsak n’apacağız, ek dersimiz kesilecek, maaşımız düşecek...” sözleri, işin ciddiyetini küçümsemeyi gerektirecek ifadeler asla olmamalıdır. Okul bahçesi ve sınıf ortamı, boş zamanları değerlendirme mekanı değildir ve can sıkıntısını gidermek için başvurulacak yöntem olmamalıdır.

Sınıfın kapısına geldiğimizde; “Bu sınıfta benim çocuğum olsaydı, benim çocuğumu nasıl bir öğretmenin okutmasını isterdim? Bu sınıfa giren öğretmenin, benim çocuğuma nasıl davranmasını isterdim?” şeklindeki empatik sorgulama işimizi daha severek yapmamıza yardımcı olacaktır. Çünkü bizim çocuğumuz bizim için ne kadar kıymetli ise herkesin çocuğu da kendisine kıymetlidir.

değildir ve can sıkıntısını gidermek için başvurulacak yöntem olmamalıdır.

Öğretmenin çalışma ortamındaki problemler, ekonomik meseleler yetkililer tarafından çözülmelidir. Bunu kabul ederim. Çalışma koşullarında ciddi sıkıntılar var. Bu çok doğru. Mevcut koşullar içerisinde, elde edilen gelir öğretmenlik mesleğinin karşılığı olamaz. Bu düşünceye de katılırım. Hele eğitim düzeyi, öğretmenden daha düşük kamu çalışanlarının, öğretmenden daha yüksek ücret alması hiçbir gerekçe ile açıklanamaz. Ama bütün bunlar, öğretmenlik mesleğini icra eden sanatkârın işini küçümsemesini, emeğini esirgemesini ve ciddiyetsiz davranmasını gerektirmez.

Öğretmenler olarak bizlere emanet edilen çocuklar; anne ve babalarının bize emanetidir. Aziz milletimizin emanetidir. Yüce Rabbimizin emanetidir. Öğretmen, emanete ihanet edemez, etmemelidir.

Sınıfın kapısına geldiğimizde; **“Bu sınıfta benim çocuğum olsaydı, benim çocuğumu nasıl**

bir öğretmenin okutmasını isterdim? Bu sınıfa giren öğretmenin, benim çocuğuma nasıl davranmasını isterdim?” şeklindeki empatik sorgulama işimizi daha severek yapmamıza yardımcı olacaktır. Çünkü bizim çocuğumuz bizim için ne kadar kıymetli ise herkesin çocuğu da kendisine kıymetlidir.

Fakültenin kapısından çıkarırken, kitabın kapağını kapatıp bir daha kitap okumamak, bu mesleğin harcı değildir. Unutmamak gerekir ki, öğretmenlik mesleği sonu olmayan bir öğrenciliktir. Bu nedenle öğretmen, öğrenciden daha çok okumalı, daha çok araştırmalı, işini sevmeli, hedeflerini başarıya kodlamalı ve gelişime açık olmalıdır. İletişim donanımlarından, bilişim teknolojilerine kadar mesleğiyle ilgili alanlarda gerekli becerilere sahip olmalıdır.

Öğretmenlik mesleğini icra ederken, yasaların bağlayıcılığı mutlaka önemlidir. Bütün çalışmaların yasal dayanağının olması şarttır. Ama etik değerlere sahip olmak ve yaşamak, bu işin olmazsa olmazıdır.

* www.yusufyesilkaya.com

* yusufyesilkaya@gmail.com

Her Noktada Okul...

Akademik Yetkinlik ve Bilişsel Gelişim

Akademik bilgileri edindirme ve bilimsel düşünme becerilerinin geliştirilmesi

Dil Öğretimi

Dört temel beceride yetkin Türkçe ve İngilizce öğretimi

Karakter Eğitimi Programı

Ahlakî gelişim ve manevî hayatın şekillenmesi

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık

Kişisel özelliklerin tespiti ve geliştirilmesi, meslekî rehberlik

Sosyal Etkinlikler

Hayatın her alanında etkin bireyler yetiştirme

Birikimli Kulüpler

Bilim, sanat, spor ve bilişimin farklı alanlarında başarılı bireyler yetiştirme

Her Noktada Birikim...

Geleneğin birikiminden, Birikim'in geleneğine...

Her Noktada Gölge Okul...

Öğrenci merkezli, yapılandırmacı, çoklu zeka yaklaşımına uygun
Etkinliklerle Aktif Öğrenme Sistemi

Ölçme - Değerlendirmede yeni müfredata uygun test tekniklerinden oluşturulmuş yayınlar yoluyla

Süreç Değerlendirme Sistemi

Öğrenilenlerin pekiştirilmesi, anlaşılmayan konuların yinelenmesi, eksiklerin kapatılması, okul derslerine takviye ve tekrar için

Etüt Sistemi

Öğrenme ve davranış hedeflerini gerçekleştirmek amacıyla birebir takip ve işbirliği için

Danışman Öğretmenlik Sistemi

Verimli ders çalışma tekniklerinin kazanılması, sınavlarla ilgili teknik bilgilerin öğrenilmesi, sınav kaygısı vb. problemlerin aşılabilmesi, meslekî rehberlik ve yöneltme yoluyla doğru kariyer planlaması için

Rehberlik Sistemi

Her Noktada Birikim...

OKULLAR

Bağcılar İlköğretim / Lise
İnönü Mh. 27. Sk.
No. 8 Bağcılar / İST.
Tel : (0212) 634 89 18

Pendik İlköğretim
Doğu Mh. Aydınli Yolu Cd.
No. 110 Kaynarca / İST.
Tel : (0216) 491 00 01

Sancaktepe İlköğretim / Lise
Kemal Türker Mh. Sümer Cd.
Akşemsettin Sk. No. 2 Sancaktepe / İST.
Tel : (0216) 621 01 01

Pendik Dersane
Doğu Mh. Lokman Hekim Cd.
(Eski Dere Sk.) No.14 Pendik / İST.
Tel : (0216) 483 71 38

Şirinevler Dersane
E5 Kenan Meriç Sk. No.23
Denizbank Üstü Şirinevler/İST.
Tel : (0212) 451 75 75

Ümraniye Dersane
Atatürk Mh. Alemdağ Cd.
No.13 Ümraniye / İstanbul
Tel : (0216) 520 15 00

DERSANELER

www.birikimokullari.com

www.birikimdersaneleri.com

KONYA SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI

karikatür

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14			
1					İlk Halife olan Osmalı Padişahı	↘	Büyük günahlardan biri	↘	Ok atmak için kullanılır	↘	Yükseklik	↘	Bir ilimizi	↘			
					Çam katranı		Haram olan faiz		Tabaka		Birnin düşündüklerini uzaktan algılayabilme						
2					↘												
3							İl	↗								Bir nota	
4							Bir ay adı	↘					Bir renk	↗			
5					sanı	↗			Bir balık türü	↗							
					Eski bir devlet				Bir kadın adı								
6	Kertenkeleye benzeyen bir hayvan	↘	Matem	↗		↘		Bir nota	Nişastaların bulamaç hali	↗			Kısa zaman				
	Tüm cisimleri belli olan		Onanın ihtiyacı olan														
7	↘				Geniş ipekli şerit	↗						Bir ajansız	↗				
					Mürekkepbalığı							Üretim					
8	Gazete yazısı	↗						Sağlam, dayanıklı	↗					Müslüman bir ülke			
	Gökyüzü																
9	↘				Hidrojenin simgesi	↗		Her şeyi bilen	↗		İşaret	↗		Kabıyla birlikte tartılan nesnenin kabının ağırlığı			
								Numaranın kısaltması			Kemik ucu iltihabı						
10	Bir kadın adı	↗				↘		Hayır (İng)	↗		↘	Dört tarafı sularla kaplı kara parçası	↗				
	k. anlama kabiliyeti							Radonun simgesi				İnsan (Ar.)					
11	↘				Ziya,ışık	↗			Hızlanın doğum günü	↗		↘					
					Ayağa giyilir				Amerika halkından olan								
12	Değerli bir taş	↗				↘		Ruç evet	↗			Haykıрма, bağırma	↗				
								Ceviz oyununda dikilen en büyük ceviz									
13	Kurallara uyma	↗				↘		Filin mekmal eki alan biçimi	↗								
	Bir nota							Bir yirtıcı hayvan									
14	↘	Kralığı yöneten kadın	↗								Japonyada bir şehir						
		Resim veya harfle yapılan işaret															
15				İhanet eden	Japonların ünlü müzik sanatçısı	↗					↘						
16	Beddua	↗						Bir çeşit taşlı toprak	↗								
	Kara taşı				Kısaca kilometre	↗											
17	↘						Karadenizde kullanılan bir kayak	↗									
							Utanma duygusu										
18	Bir ek	↗			Baryumun simgesi	↗		Bozuk yumurta	↗								
	Kocaelinin bir ilçesi																
19	↘							Bir olumsuzluk eki	↗								